

SZERZŐDÉS AZ EURÓPAI UNIÓRÓL

(92/C 191/01)

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA,

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ÍRORSZÁG ELNÖKE:

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG,

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az Európai Közösségek megalapításával felvállalt európai integrációs folyamat egy új szakaszába lépjenek,

EMLÉKEZTETVE az európai kontinens megosztottsága megszüntetésének történelmi fontosságára és annak szükségességére, hogy a jövő Európájának kialakításához szilárd alapokat teremtsenek,

MEGERŐSÍTVE elkötelezettségüket a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvei mellett,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy elmélyítsék a népek közötti szolidaritást, miközben történelmüket, kultúrájukat és hagyományaikat tiszteletben tartják,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy tovább javítsák az intézmények demokratikus és hatékony működését, és így azok a rájuk ruházott feladatokat egy egységes intézményi kereten belül jobban elláthassák,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy megerősítik és közelítik egymáshoz gazdaságaikat, valamint hogy gazdasági és monetáris uniót hoznak létre, amely e szerződés rendelkezéseivel összhangban egy közös és stabil valutát foglal magában,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy a belső piac megvalósításának, a megerősített kohéziónak és a környezetvédelemnek a keretében előmozdítsák népeik gazdasági és társadalmi fejlődését, továbbá hogy olyan politikákat hajtsanak végre, amelyek biztosítják, hogy a gazdasági integráció előrehaladása más területek párhuzamos fejlődésével járjon együtt,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy országaik állampolgárai számára közös uniós polgárságot hoznak létre,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy közös kül- és biztonságpolitikát valósítanak meg, beleértve végső soron egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely idővel közös védelemhez vezethet, megerősítve ezáltal Európa identitását és függetlenségét Európa és a világ békéjének, biztonságának és fejlődésének előmozdítása érdekében,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE azt a célkitűzésüket, hogy — miközben biztosítják népeik védelmét és biztonságát — megkönnyítik a személyek szabad mozgását azáltal, hogy e szerződésbe a bel- és igazságügyre vonatkozó rendelkezéseket foglalnak,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy tovább viszik az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatát, ahol a szubszidiaritás elvének megfelelően a döntéseket az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,

SZEM ELŐTT TARTVA az európai integráció előrehaladása érdekében teendő további lépéseket,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy létrehozzák az Európai Uniót, és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA:

Mark EYSKENS
külgügyminisztert;
Philippe MAYSTADT
pénzügyminisztert;

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE:

Uffe ELLEMANN-JENSEN
külgügyminisztert;
Anders FOGH RASMUSSEN
gazdasági minisztert;

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Hans-Dietrich GENSCHER
szövetségi külgügyminisztert;
Theodor WAIGEL
szövetségi pénzügyminisztert;

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Antoniosz SZAMARASZ
külügyminisztert;
Efthümiosz KHRISZTODOULOU
gazdasági minisztert;

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA:

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ
külügyminisztert;
Carlos SOLCHAGA CATALÁN
gazdasági és pénzügyminisztert;

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Roland DUMAS
külügyminisztert;
Pierre BÉRÉGOVOY
gazdasági, pénzügyi és költségvetési minisztert;

ÍRORSZÁG ELNÖKE:

Gerard COLLINS
külügyminisztert;
Bertie AHERN
pénzügyminisztert;

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

Gianni DE MICHELIS
külügyminisztert;
Guido CARLI
kincstárügyi minisztert;

Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG:

Jacques F. POOS
miniszterelnök-helyettest,
külügyminisztert;
Jean-Claude JUNCKER
pénzügyminisztert;

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE:

Hans van den BROEK
külügyminisztert;
Willem KOK
pénzügyminisztert;

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE:

João de Deus PINHEIRO
külügyminisztert;
Jorge BRAGA de MACEDO
pénzügyminisztert;

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK
KIRÁLYNŐJE:

Douglas HURD
külügyi és nemzetközi minisztert;
Francis MAUDE
pénzügyminisztériumi pénzügyi államtitkárt;

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat a következőkben állapodtak meg:

I. CÍM

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

A. cikk

E szerződéssel a Magas Szerződő Felek egymás között létrehozzák az Európai Uniót (a továbbiakban: az Unió).

E szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

Az Unió az Európai Közösségeken alapul, amelyeket az e szerződéssel létrehozott politikák és együttműködési formák egészítenek ki. Feladata, hogy koherens és szolidáris módon szervezze a tagállamok közötti és a népek közötti kapcsolatokat.

B. cikk

Az Unió a következő célokat tűzi ki maga elé:

- kiegyensúlyozott és fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása, különösen egy belső határok nélküli térség létrehozása, a gazdasági és társadalmi kohézió megerősítése, valamint — e szerződés rendelkezéseinek megfelelően — végső soron egy közös valutát is magában foglaló gazdasági és monetáris unió létrehozása útján;
- identitásának nemzetközi szintű megerősítése, különösen egy közös kül- és biztonságpolitika megvalósítása útján, beleértve végső soron egy közös védelmi politika kialakítását, amely idővel közös védelemhez vezethet;
- a tagállamok állampolgárai jogainak és érdekeinek fokozottabb védelme egy uniós polgárság bevezetése útján;
- szoros bel- és igazságügyi együttműködés kialakítása;
- a közösségi vívmányok teljes mértékű fenntartása és fejlesztése annak — az N. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerinti — mérlegelésével, hogy milyen mértékben szükséges az e szerződés által bevezetett politikák és együttműködési formák felülvizsgálata a közösségi mechanizmusok és intézmények eredményességének biztosítása érdekében.

Az Unió céljait e szerződés rendelkezéseinek megfelelően, az abban megállapított feltételek és ütemezés szerint, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 3b. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával kell megvalósítani.

C. cikk

Az Unió egységes intézményi kerettel rendelkezik, amely — a közösségi vívmányokat tiszteletben tartva és továbbfejlesztve — biztosítja a céljai elérése érdekében végzett tevékenységek összhangját és folytonosságát.

Az Unió különösen külső tevékenységei egészének összhangját biztosítja a kül-, a biztonság-, a gazdaság- és a fejlesztési politikája keretében. A Tanács és a Bizottság felel ezen összhang biztosításáért. Saját hatáskörüknek megfelelően biztosítják e politikák végrehajtását.

D. cikk

Az Európai Tanács adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza e fejlődés általános politikai irányait.

Az Európai Tanács a tagállamok állam-, illetve kormányfőiből és a Bizottság elnökéből áll. Munkájában közreműködnek a tagállamok külügyminiszterei és a Bizottság egy tagja. Az Európai Tanács évente legalább kétszer ül össze a Tanács elnökségét betöltő tagállam állam-, illetve kormányfőjének elnökletével.

Az Európai Tanács minden ülése után jelentést, továbbá az Unió által elért haladásról évente írásos jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

E. cikk

Az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a Bíróság hatásköreiket egyrészt az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződések és okmányok rendelkezései, másrészt az e szerződés egyéb rendelkezései által meghatározott feltételek szerint és célok érdekében gyakorolják.

F. cikk

1. Az Unió tiszteletben tartja tagállamainak nemzeti identitását, amelyek kormányzati rendszere demokratikus elveken alapul.

2. Az Unió a közösségi jog általános elveiként tartja tiszteletben az alapvető jogokat, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek.

3. Az Unió gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái folytatásához szükséges eszközökről.

II. CÍM

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG LÉTREHOZÁSA ÉRDEKÉBEN MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

G. cikk

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés, az Európai Közösség létrehozása céljából e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

A. A szerződés teljes szövegében:

1. Az „Európai Gazdasági Közösség” kifejezést az „Európai Közösség” kifejezés váltja fel.

B. Az első, „Alapelvek” című részben:

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A Közösség feladata, hogy közös piac, valamint gazdasági és monetáris unió létrehozásával, továbbá a 3. és a 3a. cikkben meghatározott közös politikák, illetve intézkedések végrehajtásával a Közösség egész területén előmozdítsa a gazdasági tevékenységek harmonikus, kiegyensúlyozott fejlődését, a környezetre figyelmet fordító, fenntartható és inflációt nem gerjesztő növekedést, a gazdasági teljesítmények nagyfokú konvergenciáját, a foglalkoztatottság és a szociális védelem magas szintjét, az életszínvonal és életminőség emelését, valamint a tagállamok közötti gazdasági és társadalmi kohéziót és szolidaritást.

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A 2. cikkben foglaltak megvalósítása céljából a Közösség tevékenysége — e szerződés rendelkezései és az abban meghatározott ütemezés szerint — a következőket foglalja magában:

- a) a tagállamok között az áruk behozatalára és kivitелére vonatkozó vámok és mennyiségi korlátozások, valamint minden más, azokkal azonos hatású intézkedés eltörlése;
- b) közös kereskedelempolitika;
- c) belső piac, amelyet az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok eltörlése jellemez;
- d) a személyek belső piacra történő belépésére és belső piacon történő mozgására vonatkozó intézkedések a 100c. cikkben foglaltak értelmében;
- e) közös politika a mezőgazdaság és a halászat területén;
- f) közös politika a közlekedés területén;
- g) olyan rendszer, amely megakadályozza a belső piaci verseny torzulását;

- h) a tagállamok jogszabályainak közelítése a közös piac működéséhez szükséges mértékben;
- i) szociálpolitika, amely magában foglalja az Európai Szociális Alapot;
- j) a gazdasági és társadalmi kohézió erősítése;
- k) környezetpolitika;
- l) a közösségi ipar versenyképességének erősítése;
- m) a kutatás és a technológiai fejlesztés előmozdítása;
- n) a transzeurópai hálózatok létesítésének és fejlesztésének ösztönzése;
- o) hozzájárulás az egészségvédelem magas szintjének eléréséhez;
- p) hozzájárulás a minőségi oktatáshoz és szakképzéshez, valamint a tagállamok kultúrájának virágzásához;
- q) fejlesztési együttműködési politika;
- r) a tengerentúli országok és területek társulása a kereskedelmi forgalom növelése és a gazdasági és társadalmi fejlődés közös elősegítése érdekében;
- s) hozzájárulás a fogyasztóvédelem erősítéséhez;
- t) intézkedések az energiaügy, a polgári védelem és az idegenforgalom területén.”

4. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

(1) A 2. cikkben meghatározott célok megvalósítása érdekében a tagállamok és a Közösség tevékenysége — az e szerződésben előírtak és az abban meghatározott ütemezés szerint — magában foglalja egy olyan gazdaságpolitika bevezetését, amely a tagállamok gazdaságpolitikájának szoros összehangolásán, a belső piacon és a közös célkitűzések meghatározásán alapul, és amelyet a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban valósítanak meg.

(2) Az előzőekkel párhuzamosan, továbbá az e szerződésben előírtak és az abban meghatározott ütemezés és eljárások szerint ez a tevékenység magában foglalja az árfolyamok visszavonhatatlan rögzítését, ami egy közös valuta, az ECU bevezetéséhez vezet, valamint egy egységes monetáris és árfolyam-politika meghatározását és megvalósítását, amelynek elsődleges célja az árstabilitás fenntartása és — e célkitűzés sérelme nélkül — az általános gazdaságpolitika támogatása a Közösségen belül, a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban.

(3) A tagállamok és a Közösség ezen tevékenységei feltételezik a következő irányadó elvek betartását: stabil árak, rendezett államháztartás és monetáris feltételek, valamint fenntartható fizetési mérleg.”

5. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„3b. cikk

A Közösség az e szerződésben ráruházott hatáskörök és a számára kijelölt célkitűzések keretén belül jár el.

Azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, a szubszidiaritás elvének megfelelően a Közösség csak akkor és annyiban jár el, amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók.

A Közösség intézkedései nem léphetik túl az e szerződés célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket.”

6. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) A Közösségre bízott feladatokat a következő intézmények hajtják végre:

- az EURÓPAI PARLAMENT,
- a TANÁCS,
- a BIZOTTSÁG,
- a BÍRÓSÁG,
- a SZÁMVEVŐSZÉK.

Az egyes intézmények az e szerződésben rájuk ruházott hatáskörök keretén belül járnak el.

(2) A Tanácsot és a Bizottságot a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága segíti tanácsadói minőségben.”

7. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„4a. cikk

Az e szerződésben megállapított eljárásoknak megfelelően létrejön a Központi Bankok Európai Rendszere (a továbbiakban: KBER) és az Európai Központi Bank (a továbbiakban: EKB), amelyek az e szerződésben, valamint a KBER és az EKB e

szerződéshez csatolt alapokmányában (a továbbiakban: a KBER alapokmánya) rájuk ruházott hatáskörök keretén belül járnak el.

4b. cikk

Létrejön az Európai Beruházási Bank, amely az e szerződésben, valamint az e szerződéshez csatolt alapokmányában ráruházott hatáskörök keretén belül jár el.”

8. A hatodik cikket el kell hagyni, és a 7. cikk számozása 6. cikkre változik, második bekezdésének helyébe pedig a következő szöveg lép:

„A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően az ilyen megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályokat fogadhat el.”

9. A 8., 8a., 8b. és 8c. cikk számozása megfelelően 7., 7a., 7b., illetve 7.c. cikkre változik.

- C. A szerződés a következő résszel egészül ki:

„MÁSODIK RÉSZ

UNIÓS POLGÁRSÁG

8. cikk

- (1) Létrejön az uniós polgárság.

Uniós polgár mindenki, aki valamely tagállam állampolgára.

- (2) Az uniós polgárokat megilletik az e szerződés által rájuk ruházott jogok, és terhelik az e szerződésben előírt kötelezettségek.

8a. cikk

- (1) Az e szerződésben és a végrehajtására hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.

- (2) A Tanács rendelkezéseket hozhat azzal a céllal, hogy megkönnyítse az (1) bekezdésben említett jogok gyakorlását; amennyiben e szerződés másként nem rendelkezik, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően egyhangúlag határoz.

8b. cikk

- (1) Minden uniós polgár, akinek lakóhelye olyan tagállamban van, amelynek nem állampolgára, a lakóhelye szerinti tagállam helyhatósági választásain választójoggal rendelkezik és választható ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai. E jog gyakorlásának részletes szabályait a Tanács a Bizottság

javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően 1994. december 31-éig egyhangú határozattal fogadja el; ezek a szabályok eltérést állapíthatnak meg, amennyiben valamely tagállam sajátos problémái ezt indokolják.

(2) A 138. cikk (3) bekezdése és az annak végrehajtására elfogadott rendelkezések sérelme nélkül minden uniós polgár, akinek a lakóhelye olyan tagállamban van, amelynek nem állampolgára, a lakóhelye szerinti tagállamban az európai parlamenti választásokon választójoggal rendelkezik és választható ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai. E jog gyakorlásának részletes szabályait a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően 1993. december 31-éig egyhangú határozattal fogadja el; ezek a szabályok eltérést állapíthatnak meg, amennyiben valamely tagállam sajátos problémái ezt indokolják.

8c. cikk

Olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgársága szerinti tagállam nem rendelkezik képviselettel, bármely uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai. A tagállamok 1993. december 31-éig kialakítják egymás között a szükséges szabályokat, és megkezdik az ilyen védelem biztosításához szükséges nemzetközi tárgyalásokat.

8d. cikk

Minden uniós polgárnak joga van petíciót benyújtani az Európai Parlamenthez a 138d. cikknek megfelelően.

Minden uniós polgárnak joga van a 138e. cikkben intézményesített ombudsmanhoz fordulni.

8e. cikk

A Bizottság 1993. december 31-éig és azt követően minden harmadik évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rész rendelkezéseinek alkalmazásáról. Ez a jelentés beszámol az Unió fejlődéséről.

Ennek alapján és e szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a Tanács, a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal rendelkezéseket fogadhat el az e részben megállapított jogok megerősítésére és kibővítésére, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.”

D. A második és harmadik rész egyetlen rész alá rendeződik a következő címmel:

„HARMADIK RÉSZ

KÖZÖSSÉGI POLITIKÁK”,

és ebben a részben:

10. A 49. cikk első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„E szerződés hatálybalépésekor a Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően irányelvek vagy rendeletek formájában megállapítja azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a munkavállalók 48. cikkben meghatározott szabad mozgását fokozatosan megvalósítsák, különösen:”

11. A 54. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően irányelveket bocsát ki az általános program végrehajtása, illetve — ha ilyen program nem létezik — a letelepedési szabadság megvalósítása egy szakaszának valamely meghatározott tevékenység tekintetében történő elérése érdekében.”

12. A 56. cikk (2) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) Az átmeneti időszak végéig a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag irányelveket bocsát ki a fent említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolása céljából. A második szakasz végét követően azonban a Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően bocsát ki irányelveket a valamennyi tagállamban rendeleti vagy közigazgatási szabályozási szintű rendelkezések összehangolása céljából.”

13. A 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„57. cikk

(1) A Tanács az önálló vállalkozói tevékenység megkezdésének és folytatásának megkönnyítése érdekében a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően irányelveket bocsát ki az oklevelek, a bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése céljából.

(2) Ugyanebből a célból a Tanács az átmeneti időszak végéig irányelveket bocsát ki a tagállamok önálló vállalkozói tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek összehangolására. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz az olyan irányelvekről, amelyek végrehajtása legalább egy tagállamban a természetes személyek képzésére és a szakma gyakorlásának feltételeire vonatkozó, az egyes szakmákra irányadó jogi szabályozás meglévő alapelveinek módosítását vonná maga után. Egyéb esetekben a Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárás szerint jár el.

(3) Az orvosi és egyéb gyógyító, valamint a gyógyszerészeti szakmák esetében a korlátozások fokozatos eltörlése az e szakmáknak a különböző tagállamokban történő gyakorlására vonatkozó feltételek összehangolásától függ.”

14. a 4. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„4. FEJEZET

TŐKE- ÉS FIZETÉSI MŰVELETEK”

15. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„73a. cikk

1994. január 1-jétől a 67–73. cikk helyébe a 73b–73g. cikk lép.

73b. cikk

(1) E fejezet rendelkezéseinek keretei között tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás.

(2) E fejezet rendelkezéseinek keretei között tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás.

73c. cikk

(1) A 73b. cikk rendelkezései nem érintik azoknak a nemzeti vagy közösségi jogszabályok alapján 1993. december 31-én hatályban lévő korlátozásoknak a harmadik országokra történő alkalmazását, amelyeket a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó olyan tőkemozgás tekintetében fogadtak el, amely közvetlen befektetéssel — az ingatlanbefektetéseket is beleértve —, letelepedéssel, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy értékpapírok tőkepiacokra történő bevezetésével függ össze.

(2) A tagállamok és harmadik országok közötti szabad tőkemozgás lehető legnagyobb mértékű megvalósítására törekedve és e szerződés egyéb fejezeteinek sérelme nélkül a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel intézkedéseket hozhat a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó olyan tőkemozgásra vonatkozóan, amely közvetlen befektetéssel — az ingatlanbefektetéseket is beleértve —, letelepedéssel, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy értékpapírok tőkepiacra történő bevezetésével függ össze. Egyhangúság szükséges az e bekezdés szerinti olyan intézkedésekhez, amelyek visszalépést jelentenek a közösségi jogban a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás liberalizációja tekintetében.

73d. cikk

(1) A 73b. cikk rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy:

- a) alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján az adózók között különbséget tesznek;

b) meghozzák a szükséges intézkedéseket a nemzeti törvények és rendeletek megsértésének megakadályozására, különösen az adózás és a pénzügyi szervezetek prudenciális felügyelete terén, vagy hogy eljárásokat alakítsanak ki a tőkemozgások igazgatási vagy statisztikai célú bejelentésére, illetve hogy a közrend vagy a közbiztonság által indokolt intézkedéseket hozzanak.

(2) E fejezet rendelkezései nem érintik a letelepedési jogra vonatkozó és e szerződéssel összeegyeztethető korlátozások alkalmazhatóságát.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések és eljárások nem szolgálhatnak a 73b. cikkben meghatározott szabad tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül.

73e. cikk

A 73b. cikktől eltérve, azok a tagállamok, amelyekre 1993. december 31-én a hatályos közösségi jog alapján eltérés vonatkozik, legkésőbb 1995. december 31-éig fenntarthatják azokat a tőkemozgásra vonatkozó korlátozásokat, amelyekre az ebben az időpontban hatályban lévő eltérések felhatalmazást adtak.

73f. cikk

Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás a gazdasági és monetáris unió működésében súlyos nehézségeket okoz vagy azzal fenyeget, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az EKB-val folytatott konzultációt követően minősített többséggel védintézkedéseket hozhat harmadik országokkal szemben hat hónapot meg nem haladó időszakra, amennyiben ezek az intézkedések feltétlenül szükségesek.

73g. cikk

(1) Ha a 228a. cikkben előírányzott esetben a Közösség fellépése szükséges, a Tanács a 228a. cikkben meghatározott eljárás szerint az érintett harmadik országokkal szemben megteheti a szükséges sürgős intézkedéseket a tőkemozgásokra és fizetési műveletekre vonatkozóan.

(2) A 224. cikk sérelme nélkül és mindaddig, amíg a Tanács az (1) bekezdés értelmében nem tett intézkedéseket, komoly politikai okból és sürgősségi alapon bármely tagállam egyoldalú intézkedéseket hozhat harmadik országokkal szemben a tőkemozgásra és a fizetési műveletekre vonatkozóan. A Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen intézkedésekről legkésőbb azok hatálybalépésének időpontjában tájékoztatni kell.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határozhat arról, hogy az érintett tagállam módosítsa vagy törölje el ezeket az intézkedéseket. A Tanács elnöke a Tanács által hozott ilyen határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

73h. cikk

1994. január 1-jéig a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

1. Minden tagállam vállalja, hogy — azon tagállam valutájában, amelyben a hitelező vagy a kedvezményezett letelepedett — az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgásával kapcsolatos fizetéseket, valamint a tőke és a jövedelmek átutalását engedélyezi olyan mértékben, amennyire a tagállamok között az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgása e szerződés értelmében liberalizált.

A tagállamok kinyilvánítják készségüket arra, hogy vállalják a fizetéseknek az előző albekezdésben előírt mértéket meghaladó liberalizációját, amennyire ezt általában gazdasági helyzetük és különösen fizetési mérlegük állása lehetővé teszi.

2. Amennyiben az áruk, szolgáltatások és a tőke mozgásának csupán az ezekhez kapcsolódó fizetésekre vonatkozó korlátozások szabnak határt, ezeket a korlátozásokat — e fejezet, valamint a mennyiségi korlátozásokra és a szolgáltatások liberalizációjára vonatkozó fejezetek rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — fokozatosan el kell törölni.
3. A tagállamok vállalják, hogy egymás között nem vezetnek be semmilyen új korlátozást az e szerződés III. mellékletében felsorolt láthatatlan műveletekhez kapcsolódó átutalásokra vonatkozóan.

A meglévő korlátozások fokozatos eltörlésére a 63–65. cikk rendelkezései szerint kerül sor, amennyiben arra nem az 1. és 2. pontban szereplő rendelkezések vagy e fejezet egyéb rendelkezései irányadók.

4. A tagállamok szükség esetén tanácskoznak egymással azokról az intézkedésekről, amelyeket az ebben a cikkben említett fizetések és átutalások lebonyolítása érdekében kell meghozni; ezek az intézkedések nem akadályozhatják az e szerződésben meghatározott célkitűzések elérését.

16. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

(1) A 74. cikk végrehajtása céljából és a közlekedés sajátosságainak figyelembevételével a Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően meghatározza:

- a) a valamely tagállam területére irányuló vagy onnan kiinduló, illetve egy vagy több tagállam területén áthaladó nemzetközi közlekedésre alkalmazandó közös szabályokat;

- b) azokat a feltételeket, amelyek mellett valamely tagállamban egy ott nem honos fuvarozó közlekedési szolgáltatásokat végezhet;
- c) a közlekedés biztonságát javító intézkedéseket;
- d) az egyéb megfelelő rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett rendelkezéseket az átmeneti időszak alatt kell meghatározni.

(3) Amennyiben a közlekedési szabályrendszer elveire vonatkozó rendelkezések alkalmazása egyes térségekben az életszínvonalat és foglalkoztatást, valamint a közlekedési eszközök kihasználását feltehetően súlyosan befolyásolja, e rendelkezéseket a Tanács — az (1) bekezdésben előírt eljárástól eltérve — a Bizottság javaslata alapján, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag állapítja meg. Ennek során a Tanács figyelembe veszi a közös piac létrehozásából eredő gazdasági fejlődéshez való igazodás szükségességét.”

17. A harmadik rész I. címének címe a következőképpen módosul:

„V. CÍM

A VERSENYRE, AZ ADÓZÁSRA ÉS A JOGSZABÁLYOK KÖZELÍTÉSÉRE
VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK”

18. 92. cikk (3) bekezdésében:

— a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„d) a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben;”

— a jelenlegi d) pont e) pontra változik.

19. A 94. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„94. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel megfelelő rendeleteket alkothat a 92. és 93. cikk alkalmazására, és meghatározhatja különösen a 93. cikk (3) bekezdésének alkalmazási feltételeit, valamint az ez alól az eljárás alól mentesülő támogatási fajtákat.”

20. A 99. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„99. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag rendelkezéseket fogad el a forgalmi adók, a jövedéki adók és a közvetett adók egyéb formáira vonatkozó jogszabályok olyan mértékű harmonizálására, amennyire az ilyen harmonizáció a belső piacnak a 7a. cikkben megállapított határidőn belüli megteremtéséhez és működéséhez szükséges.”

21. A 100. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„100. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag irányelveket fogad el a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére, amelyek közvetlenül érintik a közös piac megteremtését vagy működését.”

22. A 100a. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a 7a. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására — a 100. cikktől eltérve — a következő rendelkezéseket kell alkalmazni. A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.”

23. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„100c. cikk

(1) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghatározza azokat a harmadik országokat, amelyek állampolgárainak a tagállamok külső határainak átlépésekor vízummal kell rendelkezniük.

(2) Ha azonban egy harmadik országban olyan szükséghelyzet áll elő, amely e harmadik ország állampolgárainak a Közösségbe történő váratlan beáramlásával fenyeget, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján, minősített többséggel az érintett ország állampolgáira nézve hat hónapot meg nem haladó időszakra vízumkényszert vezethet be. Az e bekezdés alapján bevezetett vízumkényszer az (1) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően meghosszabbítható.

(3) 1996. január 1-jétől a Tanács minősített többséggel fogadja el az (1) bekezdésben említett határozatokat. Ezt az időpontot megelőzően a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel egységes vízumformátumra vonatkozó intézkedéseket fogad el.

(4) Az e cikkben említett területeken a Bizottság megvizsgálja bármely tagállam arra irányuló kérelmét, hogy a Bizottság javaslatot terjesszen a Tanács elé.

(5) E cikk nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.

(6) E cikket más területekre is alkalmazni kell, ha az Európai Unióról szóló szerződés bel- és igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezéseinek K.9. cikke értelmében és az egyidejűleg meghatározott szavazási feltételek alapján ilyen értelmű határozat születik.

(7) A tagállamok között hatályban lévő egyezményeknek az e cikk hatálya alá tartozó területekre vonatkozó rendelkezései hatályban maradnak mindaddig, amíg azokat tartalmilag nem váltják fel az e cikk alapján elfogadott irányelvek vagy intézkedések.”

24. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„100d. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés K.4. cikke által létrehozott, magas rangú tisztviselőkből álló koordinációs bizottság a 151. cikk sérelme nélkül hozzájárul a Tanács munkájának előkészítéséhez a 100c. cikkben említett területeken.”

25. A harmadik rész II címe 1., 2. és 3. fejezetének helyébe a következő szöveg lép:

„VI. CÍM

GAZDASÁG- ÉS MONETÁRIS POLITIKA

1. FEJEZET

GAZDASÁGPOLITIKA

102a. cikk

A tagállamok azzal a szándékkal folytatják gazdaságpolitikájukat, hogy a 103. cikk (2) bekezdésében említett átfogó iránymutatások szerint hozzájáruljanak a Közösség 2. cikkben meghatározott célkitűzéseinek megvalósításához. A tagállamok és a Közösség a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykednek, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva a 3a. cikkben meghatározott elveket.

103. cikk

(1) A tagállamok közös érdekű ügynek tekintik és összehangolják gazdaságpolitikájukat a Tanácsban a 102a. cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, minősített többséggel tervezetet készít a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásokról, és erről jelentést tesz az Európai Tanácsnak.

Az Európai Tanács a Tanács jelentése alapján a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásokról kialakítja következtetését.

E következtetés alapján a Tanács minősített többséggel ajánlást fogad el, amelyben meghatározza ezeket az átfogó iránymutatásokat. A Tanács ajánlásáról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

(3) A tagállamok gazdaságpolitikájának szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményének tartós egymáshoz közelítése érdekében a Tanács a Bizottság által benyújtott jelentések alapján figyelemmel kíséri az egyes tagállamok és a Közösség gazdasági fejlődését, valamint a gazdaságpolitikák összeegyeztethetőségét a (2) bekezdésben említett átfogó iránymutatásokkal, és erről rendszeresen átfogó értékelést készít.

E többoldalú felügyelet céljából a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a gazdaságpolitikájuk terén hozott fontos intézkedéseikről, valamint az általuk szükségesnek tartott egyéb adatokról.

(4) Ha a (3) bekezdésben említett eljárásban megállapításra kerül, hogy egy tagállam gazdaságpolitikája nem felel meg a (2) bekezdésben említett átfogó iránymutatásoknak, vagy veszélyeztetheti a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését, a Tanács a Bizottság ajánlása alapján, minősített többséggel, megteheti a szükséges ajánlásokat az érintett tagállamnak. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel, úgy határozhat, hogy ajánlásait nyilvánosságra hozza.

A Tanács elnöke és a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek a többoldalú felügyelet eredményeiről. Amennyiben a Tanács ajánlásait nyilvánosságra hozta, a Tanács elnökét fel lehet kérni arra, hogy jelenjen meg az Európai Parlament hatáskörrel rendelkező bizottsága előtt.

(5) A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat fogadhat el az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett többoldalú felügyeleti eljárásra vonatkozóan.

103a. cikk

(1) A Tanács, az e szerződésben előírt egyéb eljárások sérelme nélkül, a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag határozhat a gazdasági helyzetnek megfelelő intézkedésekről, különösen ha egyes termékekkel való ellátásban súlyos nehézségek merülnek fel.

(2) Ha egy tagállam általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag eljárva, az érintett tagállamnak bizonyos feltételek mellett közösségi pénzügyi támogatást nyújthat. Ha a súlyos nehézségeket

természeti csapás okozza, a Tanács minősített többséggel határoz. A Tanács elnöke a meghozott határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

104. cikk

(1) Az EKB, illetve a tagállamok központi bankjai (a továbbiakban: nemzeti központi bankok) nem nyújthatnak folyószámlahitelt vagy bármely más hitelt a közösségi intézmények vagy szervek, a tagállamok központi kormányzata, regionális vagy helyi közigazgatási szervei, közjogi testületei, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai részére, továbbá ezektől közvetlenül nem vásárolhatnak adósságinstrumentumokat.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a köztulajdonban lévő hitelintézetekre, amelyeket a jegybanki pénzkínálat vonatkozásában a nemzeti központi bankoknak és az EKB-nak a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos elbánásban kell részesíteniük.

104a. cikk

(1) Tilos minden olyan intézkedés, amely nem prudenciális megfontoláson alapul, és amely a Közösség intézményeinek vagy szerveinek, a tagállamok központi kormányzatának, regionális vagy helyi közigazgatási szerveinek, közjogi testületeinek, egyéb közintézményeinek vagy közvállalkozásainak kiváltságos hozzáférést biztosít a pénzügyi szervezetekhez.

(2) A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően 1994. január 1-je előtt meghatározza az (1) bekezdésben előírt tilalom alkalmazásával kapcsolatos fogalmakat.

104b. cikk

(1) A Közösség nem felel a tagállamok központi kormányzatának, regionális vagy helyi közigazgatási szerveinek, közjogi testületeinek, egyéb közintézményeinek vagy közvállalkozásainak kötelezettségeiért, és nem vállalja át azokat; ez nem sértheti a valamely meghatározott projekt közös megvalósítására vonatkozó kölcsönös pénzügyi garanciákat. A tagállamok nem felelnek egy másik tagállam központi kormányzatának, regionális vagy helyi közigazgatási szerveinek, közjogi testületeinek, egyéb közintézményeinek vagy közvállalkozásainak kötelezettségeiért, és nem vállalják át azokat; ez nem sértheti a valamely meghatározott projekt közös megvalósítására vonatkozó kölcsönös pénzügyi garanciákat.

(2) Ha szükséges, a Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározhatja a 104. cikkben és az ebben a cikkben előírt tilalmak alkalmazására vonatkozó fogalmakat.

104c. cikk

(1) A tagállamok kerülik a túlzott költségvetési hiányt.

(2) A Bizottság figyelemmel kíséri a tagállamok költségvetési helyzetének, államadósság-állományának alakulását a jelentős mértékű eltérések feltárása érdekében. Különösen a költségvetési fegyelem betartását vizsgálja az alábbi két kritérium alapján:

- a) a tervezett vagy tényleges költségvetési hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya túllép-e egy meghatározott referenciaértéket, kivéve ha
 - az arány jelentős mértékben és folyamatosan csökkent, és elért egy, a referenciaértékhez közeli szintet; vagy
 - a referenciaérték túllépése csak kivételes és átmeneti, és az arány közel marad a referenciaértékhez;
- b) az államadósságnak a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya túllép-e egy meghatározott referenciaértéket, kivéve ha az arány elegendő mértékben csökken, és kielégítő ütemben közelít a referenciaértékhez.

A referenciaértékeket az e szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv határozza meg.

(3) Ha egy tagállam nem felel meg az egyik vagy mindkét kritériummal kapcsolatos követelményeknek, a Bizottság erről jelentést készít. A Bizottság jelentése figyelembe veszi, hogy a költségvetési hiány meghaladja-e az állami beruházások kiadásait, valamint minden egyéb érdemleges tényezőt, beleértve a tagállam középtávú gazdasági és költségvetési helyzetét.

A Bizottság jelentést készíthet akkor is, ha a kritériumokkal kapcsolatos követelmények teljesítésétől függetlenül azon a véleményen van, hogy egy tagállamban túlzott hiány kialakulásának veszélye áll fenn.

(4) A 109c. cikkben említett bizottság véleményezi a Bizottság jelentését.

(5) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy tagállamban túlzott hiány áll fenn vagy következhet be, erről véleményt küld a Tanácsnak.

(6) A Tanács, a Bizottság ajánlása alapján és az érintett tagállam esetleges észrevételeit figyelembe véve, egy általános értékelést követően minősített többséggel határoz arról, hogy fennáll-e túlzott hiány.

(7) Ha a (6) bekezdésnek megfelelően a Tanács túlzott hiányt állapít meg, ajánlásokat tesz az érintett tagállamnak azzal a céllal, hogy ezt az állapotot meghatározott időn belül szüntesse meg. A (8) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel, ezek az ajánlások nem hozhatók nyilvánosságra.

(8) Ha a Tanács megállapítja, hogy ajánlásait a meghatározott időn belül nem követte eredményes intézkedés, azokat nyilvánosságra hozhatja.

(9) Ha a Tanács ajánlásainak egy tagállam továbbra sem tesz eleget, a Tanács úgy határozhat, hogy a tagállamot felszólítja arra, hogy meghatározott időn belül hozzon intézkedéseket a hiány olyan mértékű csökkentésére, amelyet a Tanács a helyzet orvoslásához szükségesnek ítél.

Ilyen esetben a Tanács kérheti az érintett tagállamtól, hogy egy meghatározott ütemezés szerint jelentéseket nyújtson be annak érdekében, hogy a Tanács felülvizsgálhassa a tagállam kiigazításra irányuló erőfeszítéseit.

(10) A 169. és a 170. cikkben biztosított eljárás-indítási jog e cikk (1)–(9) bekezdésének keretei között nem gyakorolható.

(11) Mindaddig, amíg egy tagállam nem tesz eleget a (9) bekezdés szerinti határozatnak, a Tanács a következő intézkedések közül egynek vagy többnek az alkalmazásáról vagy adott esetben megszigorításáról dönthet:

- megköveteli, hogy az érintett tagállam a kötvények és értékpapírok kibocsátását megelőzően a Tanács által meghatározandó további adatokat hozzon nyilvánosságra;
- felkéri az Európai Beruházási Bankot, hogy vizsgálja felül hitelezési politikáját az érintett tagállam vonatkozásában;
- megköveteli, hogy az érintett tagállam megfelelő mértékű, nem kamatozó letétet helyezzen el a Közösségnél mindaddig, amíg a Tanács megítélése szerint nem történt meg a túlzott hiány kiigazítása;
- megfelelő mértékű pénzbírságokat szab ki.

A Tanács elnöke a határozatokról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

(12) A Tanács hatályon kívül helyezi a (6)–(9) és a (11) bekezdésben említett határozatok valamelyikét vagy mindegyikét annyiban, amennyiben a Tanács megítélése szerint az érintett tagállamban megtörtént a túlzott hiány kiigazítása. Amennyiben a Tanács előzőleg ajánlásokat hozott nyilvánosságra, a (8) bekezdés szerinti határozat hatályon kívül helyezését követően nyilvános közleményben állapítja meg, hogy az érintett tagállamban megszűnt a túlzott hiány.

(13) A (7)–(9), a (11) és a (12) bekezdésben említett határozatok meghozatalánál a Tanács a Bizottság ajánlása alapján, tagjainak a 148. cikk (2) bekezdésének megfelelően súlyozott szavazatai kétharmados többségével jár el, nem számítva az érintett tagállam képviselőjének szavazatát.

(14) Az ebben a cikkben leírt eljárás végrehajtására vonatkozó további rendelkezéseket az e szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv határozza meg.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, és az Európai Parlamenttel, valamint az EKB-val folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el az említett jegyzőkönyv helyébe lépő megfelelő rendelkezéseket.

E bekezdés egyéb rendelkezéseire is figyelemmel, a Tanács 1994. január 1-jéig, a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minősített többséggel meghatározza az említett jegyzőkönyv rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó szabályokat és fogalmakat.

2. FEJEZET

MONETÁRIS POLITIKA

105. cikk

(1) A KBER elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. Az árstabilitási cél veszélyeztetése nélkül a KBER támogatja a Közösségen belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon a 2. cikkben megállapított közösségi célkitűzések megvalósításához. A KBER a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva a 3a. cikkben meghatározott alapelveket.

(2) A KBER alapvető feladatai a következők:

- a Közösség monetáris politikájának meghatározása és végrehajtása;
- devizaműveletek végzése a 109. cikk rendelkezéseinek megfelelően;
- a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartása és kezelése;
- a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása.

(3) A (2) bekezdés harmadik francia bekezdése nem érinti a devizában tartott technikai egyenlegeknek a tagállamok kormányai által történő tartását és kezelését.

(4) Az EKB-val konzultálni kell:

- a hatáskörébe tartozó valamennyi közösségi jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 106. cikk (6) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

Az EKB a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet a megfelelő közösségi intézmények és szervek, illetve a nemzeti hatóságok elé.

(5) A KBER támogatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában.

(6) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az EKB-val folytatott konzultációt és az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően egyhangú határozatával külön feladatokat bízhat az EKB-ra a hitelintézetek és — a biztosítóintézetek kivételével — az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban.

105a. cikk

(1) A Közösségen belül kizárólag az EKB jogosult bankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére. Ilyen bankjegyek kibocsátására az EKB és a nemzeti központi bankok jogosultak. Kizárólag az EKB és a nemzeti központi bankok által kibocsátott bankjegyek minősülnek törvényes fizetőeszköznek a Közösségen belül.

(2) A tagállamok pénzürméket bocsáthatnak ki az EKB által jóváhagyott mennyiségben. A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően és az EKB-val folytatott konzultációt követően intézkedéseket fogadhat el, hogy a Közösségen belüli zavartalan forgalomhoz szükséges mértékben harmonizálják minden forgalomba hozatalra szánt pénzürme címletét és műszaki előírásait.

106. cikk

(1) A KBER az EKB-ból és a nemzeti központi bankokból áll.

(2) Az EKB jogi személy.

(3) A KBER-t az EKB döntéshozó szervei, a Kormányzótanács és az Igazgatóság irányítják.

(4) A KBER alapokmányát az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyv állapítja meg.

(5) A Tanács az EKB ajánlása alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően minősített többséggel, illetve a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően egyhangúlag módosíthatja a KBER alapokmányának 5.1., 5.2., 5.3., 17., 18., 19.1., 22., 23., 24., 26., 32.2., 32.3., 32.4., 32.6., cikkét, 33.1. cikkének a) pontját és 36. cikkét. Mindkét esetben szükség van az Európai Parlament hozzájárulására.

(6) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel és az EKB-val folytatott konzultációt követően, illetve az EKB ajánlása alapján, az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, minősített többséggel fogadja el a KBER alapokmányának 4., 5.4., 19.2., 20., 28.1., 29.2., 30.4. és 34.3. cikkében említett rendelkezéseket.

107. cikk

Az e szerződés és a KBER alapokmánya által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelezettségek végrehajtása során sem az EKB, sem a nemzeti központi bankok, sem döntéshozó szerveik valamely tagja nem kérhet vagy fogadhat el utasítást a közösségi intézményektől vagy szervektől, a tagállamok kormányaitól vagy bármely egyéb szervtől. A közösségi intézmények és szervek, valamint a tagállamok kormányai kötelezettséget vállalnak arra, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet, és nem kísérik meg az EKB vagy a nemzeti központi bankok döntéshozó szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

108. cikk

Valamennyi tagállam biztosítja, hogy legkésőbb a KBER létrehozásának időpontjáig nemzeti jogszabályai — nemzeti központi bankjának statútumát is beleértve — összeegyeztethetők legyenek e szerződéssel és a KBER alapokmányával.

108a. cikk

(1) A KBER-re bízott feladatok teljesítése érdekében az EKB e szerződés rendelkezéseinek megfelelően és a KBER alapokmányában megállapított feltételek mellett

- rendeleteket alkot a KBER alapokmánya 3.1. cikkének első francia bekezdésében, 19.1. cikkében, 22. cikkében és 25.2. cikkében meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, valamint a Tanácsnak a 106. cikk (6) bekezdésében említett jogi aktusaiban megállapítandó esetekben;
- meghozza az e szerződés és a KBER alapokmánya értelmében a KBER-re ruházott feladatok végrehajtásához szükséges határozatokat;
- ajánlásokat tesz és véleményeket ad.

(2) A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.

A határozat teljes egészében kötelező azokra nézve, akiket címzettként megjelöl.

A 190–192. cikket alkalmazni kell az EKB által elfogadott rendeletekre és határozatokra.

Az EKB úgy határozhat, hogy határozatait, ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozza.

(3) A 106. cikk (6) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett az EKB pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek.

109. cikk

(1) A 228. cikktől eltérve, a Tanács az EKB vagy a Bizottság ajánlása alapján, az EKB-val az árstabilitás célkitűzésével összhangban álló konszenzus elérése céljából folytatott konzultációt követően, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, a (3) bekezdésben leírt eljárásnak megfelelően az ott említett részletes szabályok meghatározására egyhangúlag hivatalos megállapodásokat köthet az ECU és a Közösségen kívüli valuták közötti árfolyamrendszerrel. A Tanács az EKB vagy a Bizottság ajánlása alapján, az EKB-val az árstabilitás célkitűzésével összhangban álló konszenzus elérése céljából folytatott konzultációt követően, minősített többséggel elfogadhatja, kiigazíthatja vagy megszüntetheti az ECU középárfolyamait az árfolyamrendszeren belül. A Tanács elnöke tájékoztatja az

Európai Parlamentet az ECU középárfolyamainak elfogadásáról, kiigazításáról vagy megszüntetéséről.

(2) Ha egy vagy több Közösségen kívüli valutára vonatkozóan nem létezik az (1) bekezdésben említettek szerinti árfolyamrendszer, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően, illetve az EKB ajánlása alapján, minősített többséggel kialakíthatja e valuták vonatkozásában az árfolyampolitika általános irányait. Az általános irányok nem sérthetik a KBER-nek az árstabilitás fenntartására irányuló elsődleges célját.

(3) Ha a Közösségnek egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel monetáris vagy devizagazdálkodási szabályozási kérdéseket érintő megállapodásokat kell megtárgyalnia, a Tanács — a 228. cikktől eltérve — a Bizottság javaslata alapján, az EKB-val folytatott konzultációt követően minősített többséggel határoz az ilyen megállapodásokra vonatkozó tárgyalásoknak és e megállapodások megkötésének részletes szabályairól. Ezek a részletes szabályok biztosítják, hogy a Közösség egységes álláspontot képviseljen. A Bizottság teljes mértékben részt vesz a tárgyalásokban.

Az e bekezdésnek megfelelően megkötött megállapodások kötelezőek a Közösség intézményeire, az EKB-ra és a tagállamokra.

(4) Az (1) bekezdésre is figyelemmel, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően minősített többséggel határoz a Közösség nemzetközi szinten képviselendő álláspontjáról a gazdasági és monetáris unió szempontjából különösen jelentős kérdéseket illetően, és a 103. és 105. cikkben megállapított hatáskörmegosztást tiszteletben tartva egyhangúlag határoz a Közösség képviseletéről.

(5) A tagállamok — a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó közösségi hatáskörök és közösségi megállapodások sérelme nélkül — nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytathatnak és nemzetközi megállapodásokat köthetnek.

3. FEJEZET

INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

109a. cikk

(1) Az EKB Kormányzótanácsa az EKB Igazgatóságának tagjaiból és a nemzeti központi bankok elnökeiből áll.

(2) a) Az Igazgatóság az elnökből, az alelnökből és négy további tagból áll.

b) Az elnököt, az alelnököt és az Igazgatóság többi tagját a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten, közös megegyezéssel, a Tanácsnak az Európai Parlamenttel és az EKB Kormányzótanácsával folytatott konzultációt követő ajánlása alapján olyan személyek közül nevezik ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek.

Megbízatásuk nyolc évre szól és nem újítható meg.

Az Igazgatóság tagjai csak a tagállamok állampolgárai lehetnek.

109b. cikk

(1) A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja szavazati jog nélkül részt vehet az EKB Kormányzótanácsának ülésein.

A Tanács elnöke megvitatás céljából indítványt terjeszthet az EKB Kormányzótanácsa elé.

(2) Az EKB elnökét meg kell hívni a Tanács üléseire, ha a Tanács a KBER céljaival és feladataival kapcsolatos kérdéseket vitat meg.

(3) Az EKB a KBER tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Tanácsnak. Ezt a jelentést az EKB elnöke nyújtja be a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek, mely utóbbi ez alapján általános vitát tarthat.

Az EKB elnökét és az Igazgatóság többi tagját az Európai Parlament kérésére vagy saját kezdeményezésükre az Európai Parlament hatáskörrel rendelkező bizottságai meghallgatják.

109c. cikk

(1) A tagállamok politikáinak a belső piac működéséhez szükséges legteljesebb mértékű összehangolásának elősegítése érdekében egy tanácsadói jogkörrel rendelkező Monetáris Bizottság jön létre.

Ez a bizottság a következő feladatokat látja el:

- figyelemmel kíséri a tagállamok és a Közösség monetáris és pénzügyi helyzetét, valamint a tagállamok általános fizetési rendszerét, és rendszeresen jelentést készít erről a Tanács és a Bizottság részére;
- a Tanács vagy a Bizottság kérésére, illetve saját kezdeményezésére véleményt ad ezen intézmények részére;
- a 151. cikk sérelme nélkül hozzájárul a Tanácsnak a 73f. és 73g. cikkben, a 103. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében, a 103a., 104a., 104b., 104c. cikkben, a 109e. cikk (2) bekezdésében, a 109f. cikk (6) bekezdésében, a 109h. és 109i. cikkben, a 109j. cikk (2) bekezdésében és a 109k. cikk (1) bekezdésében említett munkája előkészítéséhez;
- évente legalább egyszer megvizsgálja az e szerződés és a Tanács által elfogadott intézkedések alkalmazásának eredményeként a tőkemozgás és a fizetési műveletek szabadsága tekintetében előálló helyzetet; a vizsgálat kiterjed a tőkemozgással és fizetési műveletekkel kapcsolatos összes intézkedésre; e vizsgálat eredményéről a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság jelentést tesz a Bizottság és a Tanács részére.

Minden egyes tagállam és a Bizottság két-két tagot nevez ki a Monetáris Bizottságba.

(2) A harmadik szakasz kezdetén egy Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot kell felállítani. Az (1) bekezdésben előírt Monetáris Bizottságot fel kell oszlatni.

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság a következő feladatokat látja el:

- a Tanács vagy a Bizottság kérésére, illetve saját kezdeményezésére véleményt ad ezen intézmények részére;
- figyelemmel kíséri a tagállamok és a Közösség gazdasági és pénzügyi helyzetét és rendszeresen jelentést készít erről a Tanács és a Bizottság részére, különös tekintettel a harmadik országokkal és a nemzetközi intézményekkel fennálló pénzügyi kapcsolatokra;
- a 151. cikk sérelme nélkül hozzájárul a Tanácsnak a 73f. és 73g. cikkben, a 103. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésében, a 103a., 104a., 104b., 104c. cikkben, a 105. cikk (6) bekezdésében, a 105a. cikk (2) bekezdésében, a 106. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 109. és 109h. cikkben, a 109i. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 109k. cikk (2) bekezdésében, a 109l. cikk (4) és (5) bekezdésében említett munkája előkészítéséhez, és ellátja a Tanács által ráruházott egyéb tanácsadói és előkészítő feladatokat;
- évente legalább egyszer megvizsgálja az e szerződés és a Tanács által elfogadott intézkedések alkalmazásának eredményeként a tőkemozgás és a fizetési műveletek szabadsága tekintetében előálló helyzetet; a vizsgálat kiterjed a tőkemozgással és fizetési műveletekkel kapcsolatos összes

intézkedésre; e vizsgálat eredményéről a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság jelentést tesz a Bizottság és a Tanács részére.

Minden egyes tagállam, a Bizottság és az EKB legfeljebb két-két tagot nevez ki a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságba.

(3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az EKB-val és az e cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően minősített többséggel meghatározza a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság összetételére vonatkozó részletes rendelkezéseket. A Tanács elnöke erről a határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott feladatokon túl, amennyiben és amíg vannak olyan tagállamok, amelyek a 109k. és 109l. cikk alapján eltéréssel rendelkeznek, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság figyelemmel kíséri az ilyen tagállamok monetáris és pénzügyi helyzetét, valamint általános fizetési rendszerét, és ezekről rendszeresen jelentést készít a Tanács és a Bizottság számára.

109d. cikk

A 103. cikk (4) bekezdésének, a 104c. cikknek — kivéve a (14) bekezdését —, a 109., 109j., 109k. cikknek és a 109l. cikk (4) és (5) bekezdésének hatálya alá tartozó ügyekben a Tanács vagy egy tagállam kérheti a Bizottságot, hogy szükség szerint ajánlásokat vagy javaslatokat tegyen. A Bizottság megvizsgálja ezt a kérelmet, és következtetéseit haladéktalanul benyújtja a Tanácsnak.

4. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

109e. cikk

(1) A gazdasági és monetáris unió megvalósításának második szakasza 1994. január 1-jén kezdődik.

(2) Ezt megelőzően

a) valamennyi tagállam:

- szükség szerint megfelelő intézkedéseket fogad el a 73b. cikkben — nem érintve a 73e. cikket —, valamint a 104. cikkben és a 104a. cikk (1) bekezdésében megállapított tilalmak betartása érdekében;
- amennyiben a b) pontban előírt értékelés lehetővé tételére tekintettel szükséges, többéves programokat fogad el, amelyek célja, hogy biztosítsák a gazdasági és monetáris unió megvalósításához szükséges tartós konvergenciát, különös tekintettel az árstabilitásra és a rendezett államháztartásra;

b) a Tanács a Bizottság jelentése alapján felméri a gazdasági és monetáris konvergencia, így különösen az árstabilitás és a rendezett államháztartás tekintetében, valamint a belső piacra vonatkozó közösségi jog végrehajtása terén elért előrehaladást.

(3) A 104. cikknek, a 104a. cikk (1) bekezdésének, a 104b. cikk (1) bekezdésének és — az (1), (9), (11) és (14) bekezdés kivételével — a 104c. cikknek a rendelkezéseit a második szakasz kezdetétől kell alkalmazni.

A 103a. cikk (2) bekezdésének, a 104c. cikk (1), (9) és (11) bekezdésének, a 105., 105a., 107., 109., 109a., 109b. cikknek és a 109c. cikk (2) és (4) bekezdésének a rendelkezéseit a harmadik szakasz kezdetétől kell alkalmazni.

(4) A második szakaszban a tagállamok törekednek a túlzott költségvetési hiány elkerülésére.

(5) A második szakaszban a 108. cikknek megfelelően minden tagállam szükség szerint megindítja a központi bankjának függetlenségéhez vezető folyamatot.

109f. cikk

(1) A második szakasz kezdetén létrejön az Európai Monetáris Intézet (a továbbiakban: EMI) és megkezdí tevékenységét; jogi személyiséggel rendelkezik, és egy tanács irányítja és igazgatja, amely elnökből és a nemzeti központi bankok elnökeiből áll, akik közül az egyik az alelnök.

Az elnököt a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten, közös megegyezéssel nevezik ki az adott esettől függően a tagállamok központi bankjainak elnökeiből álló bizottság (a továbbiakban: Központi Bankok Elnökeinek Bizottsága) vagy az EMI Tanácsának ajánlása alapján, az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott konzultációt követően. Az elnököt olyan személyek közül választják ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek. Az EMI elnökének tisztjét kizárólag a tagállamok állampolgárai tölthetik be. Az alelnököt az EMI Tanácsa nevezi ki.

Az EMI alapokmányát az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyv állapítja meg.

A Központi Bankok Elnökeinek Bizottságát a második szakasz kezdetén fel kell oszlatni.

(2) Az EMI a következő feladatokat látja el:

- erősíti a nemzeti központi bankok közötti együttműködést;
- erősíti a tagállamok monetáris politikáinak összehangolását az árstabilitás biztosítása céljából;
- felügyeli az Európai Monetáris Rendszer működését;
- konzultációkat tart a nemzeti központi bankok hatáskörébe tartozó, a pénzügyi szervezetek és piacok stabilitását érintő kérdésekben;
- átveszi a megszüntetendő Európai Monetáris Együttműködési Alap feladatait; a megszüntetés részletes szabályait az EMI alapokmánya állapítja meg;
- elősegíti az ECU használatát, és felügyeli alakulását, beleértve az ECU-elszámolási rendszer zavartalan működését.

(3) A harmadik szakasz előkészítése céljából az EMI a következő feladatokat látja el:

- kidolgozza azokat az eszközöket és eljárásokat, amelyek a harmadik szakaszban az egységes monetáris politika megvalósításához szükségesek;
- szükség szerint előmozdítja a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikai adatok gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolását;

- kidolgozza a KBER keretében a nemzeti központi bankok által végzendő műveletek szabályait;
- előmozdítja a határokon átnyúló fizetési műveletek hatékonyságát;
- felügyeli az ECU-bankjegyek technikai előkészületeit.

Az EMI legkésőbb 1996. december 31-éig kialakítja azt a szabályozási, szervezeti és logisztikai keretet, amely a harmadik szakaszban a KBER feladatainak ellátásához szükséges. Ezt a keretet az EKB-hoz létrehozásának időpontjában határozathozatalra be kell nyújtani.

(4) Az EMI Tanácsa tagjainak kétharmados többségével:

- véleményeket vagy ajánlásokat fogalmazhat meg az egyes tagállamok monetáris és árfolyam-politikájának általános irányáról, valamint az általuk hozott kapcsolódó intézkedésekről;
- véleményeket vagy ajánlásokat terjeszthet a tagállamok kormányai és a Tanács elé az olyan politikákra vonatkozóan, amelyek befolyásolhatják a Közösség belső vagy külső monetáris helyzetét, és különösen az Európai Monetáris Rendszer működését;
- ajánlásokat tehet a tagállamok monetáris hatóságainak monetáris politikájuk folytatására vonatkozóan.

(5) Az EMI egyhangúlag úgy határozhat, hogy véleményeit és ajánlásait nyilvánosságra hozza.

(6) A Tanács konzultál az EMI-vel a hatáskörébe tartozó minden közösségi jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban.

A tagállamok hatóságai — a Tanács által a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és az EMI-vel folytatott konzultációt követően minősített többséggel meghatározott kereten belül és feltételek mellett — konzultálnak az EMI-vel a hatáskörébe tartozó minden jogszabálytervezetről.

(7) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és az EMI-vel folytatott konzultációt követően egyhangúlag további feladatokat ruházhat az EMI-re a harmadik szakasz előkészítésével kapcsolatban.

(8) Ahol e szerződés az EKB tanácsadói szerepéről rendelkezik, az EKB létrehozását megelőzően az EKB alatt az EMI-t kell érteni.

Ahol e szerződés az EMI tanácsadói szerepéről rendelkezik, 1994. január 1-je előtt az EMI alatt a Központi Bankok Elnökeinek Bizottságát kell érteni.

(9) A második szakaszban a 173., 175., 176., 177., 180. és 215. cikkben az „EKB” kifejezés alatt az EMI-t kell érteni.

109g. cikk

Az ECU-kosár valuta-összetétele nem változik.

A harmadik szakasz kezdetétől az ECU értékét a 109l. cikk (4) bekezdésének megfelelően visszavonhatatlanul rögzítik.

109h. cikk

(1) Ha egy tagállam a fizetési mérlege tekintetében a fizetési mérleg egészének egyensúlyhiányából vagy a rendelkezésére álló deviza típusából adódóan nehézségekkel küzd vagy ilyen nehézségek bekövetkezése komolyan fenyegeti, és ezek a nehézségek alkalmasak különösen a közös piac működésének vagy a közös kereskedelempolitika fokozatos megvalósításának veszélyeztetésére, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja az érintett állam helyzetét és azokat az intézkedéseket, amelyeket ez az állam e szerződés rendelkezéseinek megfelelően minden rendelkezésére álló eszközzel megtett vagy megtehet. A Bizottság megjelöli, hogy milyen intézkedések megtételét javasolja az érintett államnak.

Ha a tagállam által hozott és a Bizottság által javasolt intézkedések elégtelennek bizonyulnak a felmerült vagy fenyegető nehézségek leküzdéséhez, a Bizottság a 109c. cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően kölcsönös segítségnyújtásra és ehhez megfelelő módszerekre tesz javaslatot a Tanácsnak.

A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Tanácsot a helyzetről és annak alakulásáról.

(2) A Tanács minősített többséggel ilyen kölcsönös segítséget nyújt; irányelveket vagy határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák az ilyen segítségnyújtás feltételeit és részleteit. A kölcsönös segítségnyújtás megvalósulhat:

- a) összehangolt fellépés útján olyan más nemzetközi szervezetek irányába vagy keretében, amelyekhez a tagállamok fordulhatnak;
- b) olyan intézkedések útján, amelyek a kereskedelem eltérülésének elkerüléséhez szükségesek, ha a nehézségekkel küzdő állam harmadik országokkal szemben mennyiségi korlátozásokat tart fenn vagy vezet be újra;
- c) más tagállamok által nyújtott korlátozott mértékű hitelek útján, amihez ezek egyetértése szükséges.

(3) Ha a Tanács nem adja meg a Bizottság által ajánlott kölcsönös segítségnyújtást, vagy ha a kölcsönös segítségnyújtás és a meghozott intézkedések nem elégségesek, a Bizottság felhatalmazza a nehézségekkel küzdő államot arra, hogy védintézkedéseket tegyen, amelyek feltételeit és részletes szabályait a Bizottság határozza meg.

A Tanács minősített többséggel visszavonhatja ezt a felhatalmazást, illetve megváltoztathatja annak feltételeit és részletes szabályait.

(4) A 109k. cikk (6) bekezdésére is figyelemmel, e cikk a harmadik szakasz kezdetétől nem alkalmazható.

109i. cikk

(1) Ha egy tagállamban hirtelen fizetésimérleg-válság lép fel, és a 109h. cikk (2) bekezdése szerinti határozat meghozatalára haladéktalanul nem kerül sor, az érintett tagállam elővigyázatosságból megteheti a szükséges védintézkedéseket. Ezek az intézkedések csak a lehető legkisebb zavart okozhatják a közös piac működésében, és nem haladhatják meg a hirtelen felmerült nehézségek orvoslásához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) A Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen védintézkedésekről legkésőbb azok hatálybalépésének időpontjában tájékoztatni kell. A Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak a 109h. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtásra.

(3) A Bizottság véleményadását és a 109c. cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően a Tanács minősített többséggel határozhat arról, hogy az érintett tagállam módosítsa, függessze fel vagy törölje el a fent említett védintézkedéseket.

(4) A 109k. cikk (6) bekezdésére is figyelemmel, e cikk a harmadik szakasz kezdetétől nem alkalmazható.

109j. cikk

(1) A Bizottság és az EMI jelentést tesz a Tanácsnak arról, milyen előrehaladást tettek a tagállamok kötelezettségeik teljesítésében a gazdasági és monetáris unió megvalósítása terén. Ezek a jelentések kiterjednek annak vizsgálatára is, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályai — nemzeti központi bankjaik statútumait is beleértve — összeegyeztethetőek-e e szerződés 107. és 108. cikkével és a KBER alapokmányával. A jelentések vizsgálják továbbá a fenntartható konvergencia magas fokának elérését, elemezve, hogy a tagállamok milyen mértékben feleltek meg a következő kritériumoknak:

- az árstabilitás magas fokának elérése; ez olyan inflációs ráta esetén áll fenn, amely közel esik az árstabilitás tekintetében legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállaméhoz;
- az állam pénzügyi helyzetének fenntarthatósága; ezt olyan költségvetési egyenleg elérése mutatja, amely nem rendelkezik a 104c. cikk (6) bekezdése értelmében vett túlzott hiánnyal;

- az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusa által előírt normál ingadozási sávok betartása legalább két évig anélkül, hogy egy másik tagállam valutájával szemben leértékelésre kerülne sor;
- a tagállam által elért konvergencia és a tagállamnak az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusában való részvételének fenntarthatósága, ami a hosszútávú kamatszintben tükröződik.

Az e bekezdésben említett négy kritériumot és azt az időtartamot, amelyen keresztül azokat be kell tartani, az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyv határozza meg részletesen. A Bizottság és az EMI jelentései figyelembe veszik az ECU alakulását, a piacok integrációjának eredményeit, a folyó fizetési mérleg helyzetét és alakulását, továbbá a fajlagos bérköltségek alakulását és az egyéb árindexeket is.

(2) E jelentések alapján a Tanács a Bizottság ajánlása alapján, minősített többséggel megállapítja, hogy:

- az egyes tagállamok teljesítik-e a közös valuta bevezetéséhez szükséges feltételeket;
- a tagállamok többsége teljesíti-e a közös valuta bevezetéséhez szükséges feltételeket,

és megállapításait az állam-, illetve kormányfői összetételben ülő Tanács figyelmébe ajánlja. Ennek során konzultálni kell az Európai Parlamenttel, amely véleményét továbbítja az állam-, illetve kormányfői összetételben ülő Tanácsnak.

(3) Az (1) bekezdésben említett jelentéseknek, valamint az Európai Parlament (2) bekezdésben említett véleményének kellő figyelembevételével, az állam-, illetve kormányfői összetételben ülő Tanács legkésőbb 1996. december 31-éig minősített többséggel:

- határoz a Tanács (2) bekezdésben említett ajánlásai alapján arról, hogy a tagállamok többsége teljesíti-e a közös valuta bevezetéséhez szükséges feltételeket;
- határoz arról, hogy helyénvaló-e, hogy a Közösség a harmadik szakaszba lépjen,

és amennyiben így dönt

- meghatározza a harmadik szakasz kezdetének időpontját.

4. Ha 1997 végéig a harmadik szakasz kezdetének időpontja nem kerül meghatározásra, a harmadik szakasz 1999. január 1-jén kezdődik. 1998. július 1-je előtt az állam-, illetve kormányfői összetételben ülő Tanács — a (2) bekezdés második francia bekezdésének kivételével az (1) és (2) bekezdésben megállapított eljárás megismétlése után, az (1) bekezdésben említett jelentéseket, valamint az Európai Parlament véleményét figyelembe véve — minősített többséggel megerősíti

a Tanács (2) bekezdésben említett ajánlásai alapján, hogy mely tagállamok teljesítik a közös valuta bevezetéséhez szükséges feltételeket.

109k. cikk

(1) Ha a 109j. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghozták az időpontot megállapító határozatot, a Tanács a 109j. cikk (2) bekezdésében említett ajánlásait alapul véve, a Bizottság ajánlása alapján, minősített többséggel határoz arról, hogy részesül-e, és ha igen, mely tagállam az e cikk (3) bekezdése szerinti eltérésben. E tagállamok megjelölése e szerződésben a továbbiakban: eltéréssel rendelkező tagállamok.

Ha a Tanács a 109j. cikk (4) bekezdésének megfelelően megerősítette, hogy mely tagállamok teljesítik a közös valuta bevezetéséhez szükséges feltételeket, a feltételeket nem teljesítő tagállamok az e cikk (3) bekezdése szerinti eltérésben részesülnek. E tagállamok megjelölése e szerződésben a továbbiakban: eltéréssel rendelkező tagállamok.

(2) A Bizottság és az EKB legalább két évente egyszer, illetve valamely eltéréssel rendelkező tagállam kérelmére jelentést tesz a Tanácsnak a 109j. cikk (1) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és az állam-, illetve kormányfői összetételben ülésező Tanácsban folytatott vitát követően minősített többséggel határoz arról, hogy mely eltéréssel rendelkező tagállamok teljesítik a szükséges feltételeket a 109j. cikk (1) bekezdésében megállapított szempontok alapján, és az érintett tagállamokra vonatkozó eltérést megszünteti.

(3) Az (1) bekezdésben megállapított eltérés következtében az érintett tagállamra nem alkalmazhatók a következő cikkek: a 104c. cikk (9) és (11) bekezdése, a 105. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdése, a 105a., 108a., 109. cikk és a 109a. cikk (2) bekezdésének b) pontja. A KBER alapokmányának IX. fejezete határozza meg az ilyen tagállam és nemzeti központi bankja kizárását a KBER keretében fennálló jogokból és kötelezettségekből.

(4) A 105. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 105a., a 108a., a 109. cikkben és 109a. cikk (2) bekezdésének b) pontjában „tagállamok” alatt az eltéréssel nem rendelkező tagállamokat kell érteni.

(5) Az e szerződésnek a (3) bekezdésben említett cikkei szerinti tanácsi határozatok meghozatalánál az eltéréssel rendelkező tagállamok szavazati jogát felfüggesztik. Ebben az esetben — a 148. cikktől és a 189a. cikk (1) bekezdésétől eltérve — a minősített többséget az eltérésben nem részesülő tagállamok képviselői által leadott, a 148. cikk (2) bekezdésének megfelelően súlyozott szavazatok kétharmada jelenti, és az egyhangúságot igénylő jogi aktusoknál e tagállamok egyhangú szavazatára van szükség.

(6) A 109h. és 109i. cikket az eltéréssel rendelkező tagállamokra továbbra is alkalmazni kell.

109l. cikk

(1) Közvetlenül azt követően, hogy a 109j. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghozták a harmadik szakasz kezdetének időpontjára vonatkozó határozatot, illetve adott esetben közvetlenül 1998. július 1-jét követően:

- a Tanács elfogadja a 106. cikk (6) bekezdésében említett rendelkezéseket;
- az eltéréssel nem rendelkező tagállamok kormányai a KBER alapokmányának 50. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kinevezik az EKB elnökét, alelnökét és az Igazgatóság többi tagját. Ha vannak eltéréssel rendelkező tagállamok, az Igazgatóság tagjainak száma kevesebb lehet a KBER alapokmányának 11.1. cikkében meghatározottnál, de semmilyen körülmények között sem lehet négyenél kevesebb.

Közvetlenül az Igazgatóság kinevezését követően e szerződésnek és a KBER alapokmányának megfelelően létrejön és előkészíti teljes körű működését a KBER és az EKB. A harmadik szakasz első napjától hatáskörüket teljes mértékben gyakorolják.

(2) Közvetlenül létrehozását követően az EKB szükség szerint átveszi az EMI feladatait. Az EMI az EKB létrehozásakor felszámolásra kerül; a felszámolás részletes szabályait az EMI alapokmánya határozza meg.

(3) Amennyiben és amíg vannak eltéréssel rendelkező tagállamok, e szerződés 106. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül, az EKB harmadik döntéshozó szerveként fel kell állítani a KBER alapokmányának 45. cikkében említett Általános Tanácsot.

(4) A harmadik szakasz kezdetének napján a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően az eltéréssel nem rendelkező tagállamok egyhangú határozatával elfogadja azokat az átváltási arányokat, amelyeken valutájukat visszavonhatatlanul rögzítik, és amelyeken az ECU e valuták helyébe lép és önálló valutává válik. Ez az intézkedés önmagában nem módosítja az ECU külső értékét. A Tanács ugyanennek az eljárásnak megfelelően meghozza az ECU-nek az említett tagállamok közös valutájaként történő gyors bevezetéséhez szükséges egyéb intézkedéseket.

(5) Ha a 109k. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően határozatot hoznak az eltérés megszüntetéséről, a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően az eltéréssel nem rendelkező tagállamok és az érintett tagállam egyhangú határozatával elfogadja azt az átváltási arányt, amelyen az ECU az érintett tagállam valutájának helyébe lép, és meghozza az ECU-nek mint közös valutának az érintett tagállamban történő bevezetéséhez szükséges egyéb intézkedéseket.

109m. cikk

(1) A harmadik szakasz kezdetéig a tagállamok árfolyam-politikájukat közös érdekű ügyként kezelik. Ennek során a tagállamok figyelembe veszik az Európai Monetáris

Rendszer (EMR) keretén belüli együttműködés és az ECU alakulása terén szerzett tapasztalatokat, és tiszteletben tartják az e területen fennálló hatásköröket.

(2) A harmadik szakasz kezdetétől mindaddig, amíg valamely tagállam eltéréssel rendelkezik, az ilyen tagállam árfolyam-politikájára az (1) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.”

26. A harmadik rész II címe 4. fejezetének helyébe a következő szöveg lép:

„VII. CÍM

KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA”

27. A 111. cikk hatályát veszti.

28. A 113. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„113. cikk

(1) A közös kereskedelempolitika egységes elveken alapul; ez vonatkozik különösen a vámtarifák módosításaira, a vámtarifa- és kereskedelmi megállapodások megkötésére, a liberalizációs intézkedések egységesítésére, az exportpolitikára, valamint az olyan kereskedelempolitikai védintézkedésekre, mint a dömping vagy szubvenció esetén meghozandó intézkedések.

(2) A Bizottság javaslatokat terjeszt a Tanács elé a közös kereskedelempolitika végrehajtására vonatkozóan.

(3) Ha egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel kötendő megállapodásról kell tárgyalásokat folytatni, a Bizottság ajánlást tesz a Tanácsnak, a Tanács pedig felhatalmazza a Bizottságot a szükséges tárgyalások megkezdésére.

A Bizottság ezeket a tárgyalásokat a Tanács által e feladatának támogatására kijelölt különbizottsággal konzultálva, a Tanács által számára kibocsátott irányelvek keretei között folytatja le.

A 228. cikk vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

(4) Az e cikkben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Tanács minősített többséggel jár el.”

29. A 114. cikk hatályát veszti.

30. A 115. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„115. cikk

Annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelem eltérülése ne akadályozza a tagállamok által az e szerződéssel összhangban hozott kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtását, vagy abban az esetben, ha az ilyen intézkedések közötti eltérések egy vagy több tagállamban gazdasági nehézségekhez vezetnek, a Bizottság ajánlást tesz a tagállamok között szükséges együttműködés módszerére. Ha ez nem elegendő, a Bizottság felhatalmazhatja a tagállamokat a szükséges védintézkedések megtételére, amelyek feltételeit és részletes szabályait meghatározza.

Sürgősség esetén a tagállamok a szükséges intézkedések megtételére felhatalmazást kérnek a Bizottságtól, amely erről a lehető leghamarabb határoz; az érintett tagállamok ezt követően intézkedéseikről értesítik a többi tagállamot. A Bizottság bármikor úgy határozhat, hogy az érintett tagállamok ezeket az intézkedéseket módosítsák vagy töröljék el.

Az intézkedések megválasztásánál elsőbbséget élveznek azok, amelyek a közös piac működésében a legkevesebb zavart okozzák.”

31. A 116. cikk hatályát veszti.

32. A harmadik rész III. címének címe a következőképpen módosul:

„VIII. CÍM

SZOCIÁLPOLITIKA, OKTATÁS, SZAKKÉPZÉS ÉS IFJÚSÁG”

33. A 118a. cikk (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzés elérésének elősegítésére a Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően irányelvek útján fokozatosan alkalmazandó minimumkövetelményeket fogad el, figyelembe véve az egyes tagállamokban fennálló feltételeket és műszaki szabályokat.”

34. A 123. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„123. cikk

A belső piacon a munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeinek javítása és ezáltal az életszínvonal emeléséhez való hozzájárulás érdekében az alábbiakban megállapított rendelkezések szerint létrejön az Európai Szociális Alap, amelynek célja a Közösségen belül a munkavállalók foglalkoztatásának megkönnyítése, földrajzi és foglalkozási mobilitásuk növelése, továbbá az ipari és a termelési rendszerben bekövetkező változásokhoz való alkalmazkodásuk megkönnyítése, különösen szakképzés és átképzés útján.”

35. A 125. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„125. cikk

A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az Európai Szociális Alapra vonatkozó végrehajtási határozatokat.”

36. A 126., 127. és 128. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. FEJEZET

OKTATÁS, SZAKKÉPZÉS ÉS IFJÚSÁG

126. cikk

(1) A Közösség a tagállamok közötti együttműködés ösztönzésével és szükség esetén tevékenységük támogatásával és kiegészítésével hozzájárul a minőségi oktatás fejlesztéséhez, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamoknak az oktatás tartalmára és szervezeti felépítésére vonatkozó hatáskörét, valamint kulturális és nyelvi sokszínűségüket.

(2) A Közösség fellépésének célja:

- az európai dimenzió fejlesztése az oktatásban, különösen a tagállamok nyelveinek oktatása és terjesztése útján;
- a diákok és a tanárok mobilitásának ösztönzése, többek között az oklevelek és résztanulmányok tanulmányi célú elismerésének ösztönzésével;

- az oktatási intézmények közötti együttműködés előmozdítása;
- a tagállamok oktatási rendszereit egyaránt érintő kérdésekre vonatkozó információ- és tapasztalatcsere fejlesztése;
- a fiatalok és a szociálpedagógusok csereprogramjainak ösztönzése;
- a távoktatás fejlesztésének ösztönzése.

(3) A Közösség és a tagállamok erősítik az együttműködést harmadik országokkal és az oktatás területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel, különösen az Európa Tanáccsal.

(4) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez, a Tanács:

- a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően ösztönző intézkedéseket fogad el, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolását;
- a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel ajánlásokat fogad el.

127. cikk

(1) A Közösség olyan szakképzési politikát folytat, amely támogatja és kiegészíti a tagállamok ezirányú tevékenységét, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamoknak a szakképzés tartalmára és szervezeti felépítésére vonatkozó hatáskörét.

(2) A Közösség fellépésének célja:

- az ipari változásokhoz való alkalmazkodás megkönnyítése, különösen szakképzés és átképzés útján;
- a szakmai alapképzés és továbbképzés javítása a munkaerő-piaci szakmai beilleszkedés és újrabeilleszkedés megkönnyítése érdekében;
- a szakképzésbe történő bejutás megkönnyítése, továbbá az oktatók és a szakképzésben részt vevők, különösen a fiatalok mobilitásának ösztönzése;
- az oktatási vagy szakképző intézmények és a vállalkozások közötti együttműködés ösztönzése a képzés területén;
- a tagállamok képzési rendszereit egyaránt érintő kérdésekre vonatkozó információ- és tapasztalatcsere fejlesztése.

(3) A Közösség és a tagállamok erősítik az együttműködést harmadik országokkal és a szakképzés területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel.

(4) A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően intézkedéseket fogad el, hogy hozzájáruljon az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolását.”

37. A szerződés a következő szöveggel egészül ki:

„IX. CÍM

KULTÚRA

128. cikk

(1) A Közösség hozzájárul a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségüket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget.

(2) A Közösség fellépésének célja a tagállamok közötti együttműködés előmozdítása és szükség esetén tevékenységük támogatása és kiegészítése a következő területeken:

- az európai népek kultúrája és történelme ismeretének és terjesztésének javítása;
- az európai jelentőségű kulturális örökség megőrzése és védelme;
- nem kereskedelmi jellegű kulturális cserék;
- művészeti és irodalmi alkotás, beleértve az audiovizuális szektort is.

(3) A Közösség és a tagállamok erősítik az együttműködést harmadik országokkal és a kultúra területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel, különösen az Európa Tanáccsal.

(4) A Közösség az e szerződés egyéb rendelkezései alá tartozó tevékenysége során figyelembe veszi a kulturális szempontokat.

(5) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez, a Tanács:

- a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően ösztönző intézkedéseket fogad el, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolását. A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárás során mindvégig egyhangúlag határoz.
- a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag ajánlásokat fogad el.”

38. A IV., V., VI. és VII. cím helyébe a következő szöveg lép:

„X. CÍM

NÉPEGÉSZSÉGÜGY

129. cikk

(1) A Közösség a tagállamok közötti együttműködés ösztönzésével és szükség esetén tevékenységük támogatásával hozzájárul az emberi egészségvédelem magas szintjének biztosításához.

A Közösség fellépése a betegségek, különösen a széles körben terjedő súlyos betegségek — így a kábítószer-függőség — megelőzésére irányul azáltal, hogy előmozdítja okaik és terjedésük kutatását, valamint az egészségügyi tájékoztatást és oktatást.

Az egészségvédelmi követelmények részét képezik a Közösség egyéb politikáinak.

(2) A tagállamok a Bizottsággal kapcsolatot tartva összehangolják politikáikat és programjaikat az (1) bekezdésben említett területeken. A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve megtehet minden hasznos kezdeményezést az összehangolás előmozdítására.

(3) A Közösség és a tagállamok elősegítik az együttműködést harmadik országokkal és a népegészségügy területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel.

(4) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez, a Tanács:

- a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően ösztönző intézkedéseket fogad el, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen összehangolását;
- a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel ajánlásokat fogad el.

XI. CÍM

FOGYASZTÓVÉDELEM

129a. cikk

(1) A Közösség a következőkkel járul hozzá a fogyasztóvédelem magas szintjének eléréséhez:

- a) a 100a. cikk alapján a belső piac megvalósításával összefüggésben elfogadott intézkedések;
- b) a fogyasztók egészségének, biztonságának és gazdasági érdekeinek védelmére irányuló, valamint a fogyasztók megfelelő tájékoztatását szolgáló tagállami politikákat támogató és kiegészítő egyedi fellépések.

(2) A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az (1) bekezdés b) pontjában említett egyedi fellépéseket.

(3) A (2) bekezdés szerint elfogadott fellépések nem akadályozzák a tagállamokat szigorúbb védintézkedések fenntartásában vagy bevezetésében. Ezeknek az intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük e szerződéssel. Az intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.

XII. CÍM

TRANSZEURÓPAI HÁLÓZATOK

129b. cikk

(1) A 7a. és 130a. cikkben említett célkitűzések elérése, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy az uniós polgárok, a gazdasági szereplők, valamint a regionális és helyi közösségek a belső határok nélküli térség kialakításának előnyeit teljes mértékben élvezhessék, a Közösség hozzájárul a transzeurópai hálózatok létrehozatalához és fejlesztéséhez a közlekedési, a távközlési és az energiaipari infrastruktúra területén.

(2) A nyitott és versengő piacok rendszerének keretén belül a Közösség fellépésének az a célja, hogy elősegítse a nemzeti hálózatok összekapcsolódását és átjárhatóságát, valamint a hálózatokhoz történő hozzáférést. A Közösség különös figyelmet fordít annak szükségességére, hogy a szigeteket, a tengerparttal nem rendelkező területeket és a peremterületeket összekössék a Közösség központi területeivel.

129c. cikk

(1) A 129b. cikkben említett célkitűzések elérése érdekében a Közösség:

- iránymutatás-csomagot dolgoz ki, amely a transzeurópai hálózatok területén a tervezett intézkedések célkitűzéseire, prioritásaira és főbb vonalaira vonatkozik; ezek az iránymutatások közös érdekű projekteket határoznak meg;
- végrehajt minden olyan intézkedést, különösen a műszaki szabványok összehangolásának területén, amely a hálózatok átjárhatóságának biztosításához szükséges;
- támogathatja — különösen megvalósíthatósági tanulmányok, hitelgaranciák vagy kamattámogatások formájában — a tagállamok olyan pénzügyi erőfeszítéseit, amelyek az első francia bekezdésben említett iránymutatások által meghatározott közös érdekű projekteket szolgálnak; a Közösség emellett a 130d. cikk értelmében legkésőbb 1993. december 31-éig felállítandó Kohéziós Alapon keresztül hozzájárulhat a közlekedési infrastruktúra területén egyedi projektek finanszírozásához a tagállamokban.

A Közösség tevékenységei során figyelembe kell venni a projektek potenciális gazdasági életképességét.

(2) A tagállamok a Bizottsággal kapcsolatot tartva összehangolják azokat a nemzeti szinten folytatott politikákat, amelyek jelentős hatással lehetnek a 129b.

cikkben említett célkitűzések elérésére. A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve megtehet minden hasznos kezdeményezést az összehangolás előmozdítására.

(3) A Közösség határozhat úgy, hogy együttműködik harmadik országokkal a közös érdekű projektek előmozdítása és a hálózatok átjárhatóságának biztosítása érdekében.

129d. cikk

A 129c. cikk (1) bekezdésében említett iránymutatásokat a Tanács a 189b. cikkben említett eljárásnak megfelelően, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően fogadja el.

A valamely tagállam területét érintő iránymutatásokhoz és közös érdekű projektekhez az érintett tagállam jóváhagyása szükséges.

A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően elfogadja a 129c. cikk (1) bekezdésében előírt egyéb intézkedéseket.

XIII. CÍM

IPAR

130. cikk

(1) A Közösség és a tagállamok biztosítják a közösségi ipar versenyképességéhez szükséges feltételek meglétét.

E célból — összhangban a nyitott és versengő piacok rendszerével — fellépésük arra irányul, hogy:

- felgyorsítsák az ipar alkalmazkodását a strukturális változásokhoz;
- ösztönözzék egy olyan környezet kialakítását, amely a Közösség egész területén kedvez a kezdeményezéseknek és a vállalkozások — különösen a kis- és középvállalkozások — fejlődésének;
- ösztönözzék egy olyan környezet kialakítását, amely kedvez a vállalkozások közötti együttműködésnek;
- elősegítsék az innovációs, kutatási és technológiafejlesztési politikákban rejlő ipari lehetőségek jobb kihasználását.

(2) A tagállamok a Bizottsággal kapcsolatot tartva konzultálnak egymással, és amennyiben szükséges, összehangolják fellépésüket. A Bizottság megtehet minden hasznos kezdeményezést az összehangolás előmozdítása érdekében.

(3) A Közösség az e szerződés egyéb rendelkezései alapján folytatott politikai és tevékenysége útján hozzájárul az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzések

eléréséhez. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag egyedi intézkedéseket hozhat a tagállamokban végrehajtott olyan fellépések támogatására, amelyek az (1) bekezdésben kitűzött célok megvalósítására irányulnak.

E cím nem szolgáltat alapot ahhoz, hogy a Közösség olyan intézkedést vezessen be, amely a verseny torzulásához vezethet.

XIV. CÍM

GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KOHÉZIÓ

130a. cikk

Átfogó harmonikus fejlődésének előmozdítása érdekében a Közösség úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági és társadalmi kohézió erősítését eredményezze.

A Közösség különösen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók — a vidéki térségeket is beleértve — lemaradásának csökkentésére törekszik.

130b. cikk

A tagállamok úgy folytatják és hangolják össze gazdaságpolitikájukat, hogy a 130a. cikkben meghatározott célokat is elérjék. A közösségi politikák és fellépések kialakításánál és végrehajtásánál, valamint a belső piac megvalósításánál figyelembe kell venni a 130a. cikkben meghatározott célokat, és azoknak hozzá kell járulniuk ezek eléréséhez. A Közösség e célok elérését a strukturális alapok (Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Orientációs Részlege; Európai Szociális Alap; Európai Regionális Fejlesztési Alap), az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök révén megvalósított fellépésével is támogatja.

A Bizottság három évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a gazdasági és társadalmi kohézió elérése terén megvalósított előrehaladásról, és arról, hogy az e cikkben előírt különböző eszközök ehhez hogyan járultak hozzá. A jelentéshez szükség szerint megfelelő javaslatokat kell csatolni.

Ha az alapokon kívül és az egyéb közösségi politikák keretében elhatározott intézkedések sérelme nélkül egyedi fellépések bizonyulnak szükségesnek, akkor az ilyen fellépéseket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadhatja el.

130c. cikk

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap rendeltetése, hogy elősegítse a Közösségen belüli legjelentősebb regionális egyenlőtlenségek orvoslását a fejlődésben lemaradt

térségek fejlesztésében és strukturális alkalmazkodásában, valamint a hanyatló ipari térségek átalakításában való részvétel útján.

130d. cikk

A Tanács — a 130e. cikk sérelme nélkül — a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghatározza a strukturális alapok feladatait, elsődleges célkitűzéseit és megszervezését, amely magában foglalhatja az alapok átcsoportosítását. A Tanács ugyanennek az eljárásnak megfelelően meghatározza az alapokra alkalmazandó általános szabályokat, továbbá azokat a rendelkezéseket, amelyek az alapok eredményes működésének, valamint az egymás közötti és az egyéb meglévő pénzügyi eszközökkel történő összehangolásának biztosításához szükségesek.

A Tanács ugyanennek az eljárásnak megfelelően 1993. december 31-éig létrehozza a Kohéziós Alapot, amely pénzügyi hozzájárulást nyújt a környezetvédelmi, illetve a közlekedési infrastruktúra területén a transzeurópai hálózatokra vonatkozó projektekhez.

130e. cikk

Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra vonatkozó végrehajtási határozatokat a Tanács hozza meg a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően.

Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Orientációs Részlegére a 43. cikket, az Európai Szociális Alapra pedig a 125. cikket továbbra is alkalmazni kell.

XV. CÍM

KUTATÁS ÉS TECHNOLÓGIAI FEJLESZTÉS

130f. cikk

(1) A Közösség célkitűzése, hogy erősítse a közösségi ipar tudományos és technológiai alapjait, ösztönözze nemzetközi versenyképességének fejlődését, ugyanakkor támogassa az e szerződés egyéb fejezetei alapján szükségesnek ítélt kutatási tevékenységeket.

(2) E célból a Közösség az egész területén ösztönzi a vállalkozásokat — a kis- és középvállalkozásokat is beleértve —, a kutatási központokat és egyetemeket a magas színvonalú kutatási és technológiafejlesztési tevékenységeik terén; támogatja azokat az együttműködésüket célzó erőfeszítéseiket, amelyek célja elsősorban az, hogy a vállalkozások teljes mértékben kihasználhassák a belső piac lehetőségeit, különösen a nemzeti közbeszerzések megnyitása, a közös szabványok meghatározása és az együttműködés jogi és adóügyi akadályainak felszámolása útján.

(3) A Közösségnek a kutatás és a technológiai fejlesztés terén az e szerződés alapján végzett minden tevékenységét — a demonstrációs projekteket is beleértve — e cím rendelkezéseinek megfelelően kell meghatározni és végrehajtani.

130g. cikk

E célkitűzések megvalósítása érdekében a Közösség a tagállamokban végzett tevékenységeket kiegészítő alábbi tevékenységeket folytatja:

- a) kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs programok végrehajtása a vállalkozásokkal, kutatási központokkal és egyetemekkel való és az azok közötti együttműködés előmozdításával;
- b) a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel történő együttműködés előmozdítása a közösségi kutatás, technológiai fejlesztés és demonstráció területén;
- c) a közösségi kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek eredményeinek terjesztése és hasznosítása;
- d) a közösségi kutatók képzésének és mobilitásának ösztönzése.

130h. cikk

(1) A Közösség és a tagállamok a nemzeti politikák és a közösségi politika kölcsönös összhangjának biztosítása érdekében összehangolják kutatási és technológiafejlesztési tevékenységeiket.

(2) A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve megteheti minden hasznos kezdeményezést az (1) bekezdésben említett összehangolás előmozdítása érdekében.

130i. cikk

(1) A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően többéves keretprogramot fogad el, amely felöleli a Közösség valamennyi tevékenységét. A Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárás során mindvégig egyhangúlag határoz.

A keretprogram

- meghatározza azokat a tudományos és technológiai célkitűzéseket, amelyeket a 130g. cikkben előírányzott tevékenységekkel kell megvalósítani, és rögzíti az ezekkel kapcsolatos prioritásokat;
- kijelöli e tevékenységek irányvonalait;

- rögzíti a Közösség keretprogramban való pénzügyi részvételének legmagasabb teljes összegét és részletes szabályait, valamint az egyes előirányzott tevékenységekre vonatkozó részösszegeket.

(2) A keretprogramot a helyzet változásának megfelelően ki kell igazítani, illetve ki kell egészíteni.

(3) A keretprogram végrehajtása az egyes tevékenységeken belül kialakított egyedi programok útján történik. Minden egyedi programban meg kell határozni végrehajtásának részletes szabályait, rögzíteni kell időtartamát és rendelkezni kell a szükségesnek ítélt eszközökről. Az egyedi programokban rögzített, szükségesnek ítélt összegek nem léphetik túl a keretprogramra és az egyes tevékenységekre megállapított teljes összeg felső határát.

(4) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően minősített többséggel fogadja el az egyedi programokat.

130j. cikk

A többéves keretprogram végrehajtása érdekében a Tanács meghatározza:

- a vállalkozások, kutatási központok és egyetemek részvételére vonatkozó szabályokat;
- a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályokat.

130k. cikk

A többéves keretprogram végrehajtása során dönteni lehet olyan kiegészítő programokról, amelyekben csak bizonyos tagállamok vesznek részt, és amelyeket — az esetleges közösségi részvételre is figyelemmel — a részt vevő tagállamok finanszíroznak.

A Tanács elfogadja a kiegészítő programokra, különösen az ismeretek terjesztésére és a más tagállamok általi hozzáférésre vonatkozó szabályokat.

130l. cikk

A többéves keretprogram végrehajtása során a Közösség az érintett tagállamokkal egyetértésben részvételt irányozhat elő a több tagállam által indított kutatási és fejlesztési programokban, beleértve az e programok végrehajtására kialakított struktúrákban való részvételt is.

130m. cikk

A többéves keretprogram végrehajtása során a Közösség harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel történő együttműködést irányozhat elő a közösségi kutatás, technológiai fejlesztés és demonstrációs programok területén.

Az ilyen együttműködésre vonatkozó részletes szabályok a Közösség és az érintett harmadik felek közötti, a 228. cikknek megfelelően megtárgyalt és megkötött megállapodások tárgyát képezhetik.

130n. cikk

A Közösség közös vállalkozásokat vagy egyéb olyan struktúrákat hozhat létre, amelyek a közösségi kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs programok szabályszerű végrehajtásához szükségesek.

130o. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el a 130n. cikkben említett rendelkezéseket.

A Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően fogadja el a 130j., 130k. és 130l. cikkben említett rendelkezéseket. A kiegészítő programok elfogadásához az érintett tagállamok egyetértése szükséges.

130p. cikk

A Bizottság minden év elején jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés különösen a megelőző évi kutatási és technológiafejlesztési tevékenységekre, e tevékenységek eredményének terjesztésére, valamint a folyó év munkaprogramjára terjed ki.

XVI. CÍM

KÖRNYEZET

130r. cikk

(1) A Közösség környezetpolitikája hozzájárul a következő célkitűzések eléréséhez:

- a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása;
- az emberi egészség védelme;
- a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása;
- a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.

(2) A Közösség környezetpolitikájának célja a magas szintű védelem, figyelembe véve ugyanakkor a Közösség különböző régióinak helyzetében mutatkozó különbségeket. Ez a politika az elővigyázatosság és a megelőzés elvén, a környezeti károk elsődlegesen a forrásuknál történő elhárításának elvén, valamint a „szennyező

fizet”-elven alapul. A környezetvédelmi követelményeket be kell építeni az egyéb közösségi politikák meghatározásába és végrehajtásába.

Ebben az összefüggésben az e követelményeknek megfelelő harmonizációs intézkedések adott esetben egy védzáradékot foglalnak magukban, amely felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy nem gazdasági jellegű környezetvédelmi okokból közösségi ellenőrzési eljárás alá tartozó ideiglenes intézkedéseket hozzanak.

(3) Környezetpolitikája kidolgozása során a Közösség figyelembe veszi:

- a rendelkezésre álló tudományos és műszaki adatokat;
- a Közösség különböző régióinak környezeti feltételeit;
- a beavatkozás, illetve a be nem avatkozás lehetséges hasznait és költségeit;
- a Közösség egészének gazdasági és társadalmi fejlődését, valamint régióinak kiegyensúlyozott fejlődését.

(4) A Közösség és a tagállamok hatáskörük keretén belül együttműködnek harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel. A közösségi együttműködésre vonatkozó részletes szabályok a Közösség és az érintett harmadik felek közötti, a 228. cikknek megfelelően megtárgyalt és megkötött megállapodások tárgyát képezhetik.

Az előző albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és nemzetközi megállapodásokat kössenek.

130s. cikk

(1) Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz arról, hogy a Közösségnek milyen lépéseket kell tennie a 130r. cikkben említett célok elérése érdekében.

(2) Az (1) bekezdésben előírt döntéshozatali eljárástól eltérve és a 100a. cikk sérelme nélkül a Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el:

- az elsődlegesen adózási természetű rendelkezéseket;
- a területrendezésre, földhasználatra — a hulladékgazdálkodásra vonatkozó és az általános természetű intézkedések kivételével —, valamint a vízkészlet-gazdálkodásra vonatkozó intézkedéseket;
- a tagállamok különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásuk általános szerkezetét jelentős mértékben érintő intézkedéseket.

A Tanács az első albekezdésben megállapított feltételek szerint meghatározhatja az e bekezdésben említett kérdések közül azokat, amelyekben minősített többséggel kell határozatot hozni.

(3) Más területeken a Tanács a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően fogadja el azokat az általános cselekvési programokat, amelyek az elérendő elsődleges célkitűzéseket meghatározzák.

A Tanács az adott esettől függően az (1) vagy a (2) bekezdésben foglaltak szerint fogadja el az e programok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(4) Egyes közösségi természetű intézkedések sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak a környezetpolitika finanszírozásáról és megvalósításáról.

(5) Ha az (1) bekezdés rendelkezésein alapuló valamely intézkedés egy tagállam hatásai számára aránytalanul magas költségekkel járna, a Tanács — a „szennyező fizet”-elv sérelme nélkül — az ilyen intézkedés elfogadásáról szóló jogi aktusban megfelelő rendelkezéseket állapít meg:

— átmeneti eltérés és/vagy

— a 130d. cikk alapján legkésőbb 1993. december 31-éig létrehozandó Kohéziós Alapból nyújtott pénzügyi támogatás formájában.

130t. cikk

A 130s. cikk alapján elfogadott védintézkedések nem akadályozzák a tagállamokat szigorúbb védintézkedések fenntartásában vagy bevezetésében. Ezeknek az intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük e szerződéssel. Az intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.

XVII. CÍM

FEJLESZTÉSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

130u. cikk

(1) A Közösségnek a fejlesztési együttműködés terén folytatott politikája, amely kiegészíti a tagállamok által folytatott politikákat, ösztönzi:

- a fejlődő országok — különösen a legkedvezőtlenebb helyzetűek — fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődését;
- a fejlődő országok zökkenőmentes és fokozatos integrációját a világgazdaságba;
- a szegénység elleni küzdelmet a fejlődő országokban.

(2) Az e területen folytatott közösségi politika hozzájárul a demokrácia és a jogállamiság fejlesztésének és megerősítésének általános célkitűzéséhez csakúgy, mint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásának célkitűzéséhez.

(3) A Közösség és a tagállamok teljesítik azokat a kötelezettségeket és figyelembe veszik azokat a célkitűzéseket, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezete és a hatáskörrel rendelkező egyéb nemzetközi szervezetek keretében fogadtak el.

130v. cikk

A Közösség figyelembe veszi a 130u. cikkben említett célkitűzéseket az általa végrehajtott olyan politikákban, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra.

130w. cikk

(1) E szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a Tanács a 189c. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja a 130u. cikkben említett célkitűzések elérésének előmozdításához szükséges intézkedéseket. Ezek az intézkedések többéves programok formáját is ölthetik.

(2) Az Európai Beruházási Bank az alapokmányában megállapított feltételek szerint hozzájárul az (1) bekezdésben említett intézkedések végrehajtásához.

(3) E cikk rendelkezései nem érintik az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal az AKCS–EGK-egyezmény keretében folytatott együttműködést.

130x. cikk

(1) A Közösség és a tagállamok — nemzetközi szervezetek és nemzetközi konferenciák keretében is — összehangolják a fejlesztési együttműködésre irányuló politikáikat, és konzultálnak egymással segélyprogramjaikról. Együttesen is felléphetnek. A tagállamok szükség szerint hozzájárulnak a közösségi segélyprogramok végrehajtásához.

(2) A Bizottság megteheti minden hasznos kezdeményezést az (1) bekezdésben említett összehangolás előmozdítása érdekében.

130y. cikk

A Közösség és a tagállamok hatáskörük keretén belül együttműködnek harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel. A közösségi együttműködésre vonatkozó részletes szabályok a Közösség és az érintett harmadik felek közötti, a 228. cikknek megfelelően megtárgyalt és megkötött megállapodások tárgyát képezhetik.

Az előző bekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és nemzetközi megállapodásokat kössenek.”

E. Az „A közösség intézményei” című ötödik részben:

39. A 137. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„137. cikk

Az Európai Parlament, amely a Közösségben egyesült államok népeinek képviselőiből áll, az e szerződésben ráruházott hatásköröket gyakorolja.”

40. A 138. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) Az Európai Parlament javaslatokat dolgoz ki a közvetlen és általános választójog alapján valamennyi tagállamban egységes eljárás szerint tartandó választásokra vonatkozóan.

Az Európai Parlament tagjai többségével elfogadott hozzájárulásának elnyerését követően a Tanács egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.”

41. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„138a. cikk

Az európai szintű politikai pártok az Unión belüli integráció fontos tényezői. Hozzájárulnak az európaiságtudat kialakításához és az uniós polgárok politikai akaratának kinyilvánításához.

138b. cikk

Az Európai Parlament az e szerződésben meghatározott mértékben, hatáskörének a 189b. és 189c. cikkben megállapított eljárások keretében történő gyakorlásával, valamint hozzájárulásának vagy tanácsadói véleményének megadása útján vesz részt a közösségi jogi aktusok elfogadásához vezető folyamatban.

Az Európai Parlament tagjainak többségével felkérheti a Bizottságot olyan kérdésre vonatkozó megfelelő javaslat előterjesztésére, amely az Európai Parlament megítélése szerint e szerződés végrehajtása céljából közösségi jogi aktus kidolgozását teszi szükségessé.

138c. cikk

Feladatai teljesítése során az Európai Parlament, tagjai egynegyedének kérelmére, ideiglenes vizsgálóbizottságot állíthat fel, hogy kivizsgálja — az e szerződés által más intézményekre vagy szervekre ruházott hatáskörök sérelme nélkül — a közösségi jog végrehajtása során felmerülő állítólagos jogsértéseket vagy hivatali visszasságokat, kivéve ha az állítólagos tényállást bíróság vizsgálja, a bírósági eljárás lezárásáig.

Jelentésének benyújtása után az ideiglenes vizsgálóbizottság feloszlik.

A vizsgálati jog gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös megegyezéssel határozza meg.

138d. cikk

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy egyénileg vagy más polgárokkal vagy személyekkel közösen petíciót nyújthat be az Európai Parlamenthez a Közösség tevékenységi területére tartozó és őt közvetlenül érintő ügyben.

138e. cikk

(1) Az Európai Parlament ombudsmant nevez ki, aki jogosult a bármely uniós polgártól vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől érkező, a közösségi intézmények vagy szervek — kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és az Elsőfokú Bíróságot — tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére.

Az ombudsman megbízatásának megfelelően, saját kezdeményezésére vagy a hozzá közvetlenül vagy az Európai Parlament valamely tagján keresztül benyújtott panaszok alapján, lefolytatja az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat, kivéve ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Ha az ombudsman hivatali visszasságot állapít meg, az ügyben megkeresi az érintett intézményt, amelynek három hónap áll rendelkezésére, hogy tájékoztassa őt álláspontjáról. Ezt követően az ombudsman jelentést küld az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek. A panaszt benyújtó személyt tájékoztatni kell a vizsgálatok eredményéről.

Vizsgálatainak eredményeiről az ombudsman évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

(2) Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, a Parlament megbízatásának időtartamára nevezik ki. Az ombudsman megbízatása megújítható.

Az ombudsmant a Bíróság az Európai Parlament kérelmére felmentheti, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el.

(3) Feladatainak ellátása során az ombudsman teljes mértékben független. E feladatok ellátása során nem kérhet vagy fogadhat el utasításokat más szervtől. Az ombudsman a megbízatása ideje alatt semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathat.

(4) Az Európai Parlament a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával meghatározza az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket.”

42. A 144. cikk második bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ebben az esetben a Bizottság utódul kinevezett tagjainak hivatali ideje azon a napon jár le, amikor a testületileg lemondásra kötelezett bizottsági tagok hivatali ideje lejárt volna.”

43. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„146. cikk

A Tanács a tagállamok egy-egy olyan miniszteri szintű képviselőjéből áll, aki felhatalmazással rendelkezik arra, hogy az adott tagállam kormánya nevében kötelezettséget vállaljon.

A tagállamok a Tanácsban az elnökséget hat hónapos időtartamon át, felváltva töltik be a következő sorrendben:

- az első hatéves időszakban: Belgium, Dánia, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Írország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Portugália, Egyesült Királyság;
- az azt követő hatéves időszakban: Dánia, Belgium, Görögország, Németország, Franciaország, Spanyolország, Olaszország, Írország, Hollandia, Luxemburg, Egyesült Királyság, Portugália.”

44. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„147. cikk

A Tanácsot saját kezdeményezésére, illetve a Tanács valamely tagja vagy a Bizottság kérésére a Tanács elnöke hívja össze.”

45. A 149. cikk hatályát veszti.

46. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„151. cikk

(1) A tagállamok állandó képviselőiből álló bizottság feladata a Tanács munkájának előkészítése és a Tanács által adott megbízatások teljesítése.

(2) A Tanácsot a főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti. A főtitkárt a Tanács nevezi ki egyhangú határozattal.

A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg.

(3) A Tanács elfogadja eljárási szabályzatát.”

47. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„154. cikk

A Tanács minősített többséggel meghatározza a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bíráinak, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének illetményét, juttatásait és nyugdíját. Szintén minősített többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetendő juttatást.”

48. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„156. cikk

A Bizottság évente, legkésőbb az Európai Parlament ülészakájának megnyitása előtt egy hónappal általános jelentést tesz közzé a Közösség tevékenységéről.

157. cikk

(1) A Bizottság tizenhét tagból áll, akiket általános alkalmasságuk alapján választanak ki, és akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács egyhangúlag megváltoztathatja.

A Bizottságnak kizárólag a tagállamok állampolgárai lehetnek a tagjai.

A Bizottságnak valamennyi tagállam legalább egy-egy állampolgára a tagja, kettőnél több tag azonban nem lehet ugyanannak az államnak a polgára.

(2) A Bizottság tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől. Valamennyi tagállam vállalja, hogy tiszteletben tartja ezt az elvet és nem kíséri meg a Bizottság tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére az érintett tagot, a körülményektől függően, a 160. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

158. cikk

(1) A Bizottság tagjait a (2) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően, adott esetben a 144. cikkre is figyelemmel, ötéves időtartamra nevezik ki.

Megbízatásuk megújítható.

(2) A tagállamok kormányai, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, közös megegyezéssel jelölik azt a személyt, akit a Bizottság elnökévé kívánnak kinevezni.

A tagállamok kormányai az elnökjelölttel konzultálva jelölik azokat a további személyeket, akiket a Bizottság tagjaivá kívánnak kinevezni.

A Bizottság így jelölt elnökét és többi tagját mint testületet az Európai Parlamentnek szavazatával jóvá kell hagynia. Az Európai Parlament jóváhagyását követően a Bizottság elnökét és többi tagját a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki.

(3) Az (1) és (2) bekezdést első alkalommal a Bizottság azon elnökére és tagjaira kell alkalmazni, akiknek hivatali ideje 1995. január 7-én kezdődik.

A Bizottság azon elnökét és tagjait, akiknek hivatali ideje 1993. január 7-én kezdődik, a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki. Megbízatásuk 1995. január 6-án jár le.

159. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a tagállamok kormányai közös megegyezéssel új tagot neveznek ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére új elnököt kell kinevezni. Az új elnök kinevezésére a 158. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.

A 160. cikk szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

160. cikk

Ha a Bizottság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére felmentheti hivatalából.

161. cikk

A Bizottság egy vagy két alelnököt nevezhet ki a tagjai közül.

162. cikk

(1) A Tanács és a Bizottság konzultálnak egymással és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük módját.

(2) A Bizottság eljárási szabályzatot fogad el annak biztosítása érdekében, hogy ő maga és szervezeti egységei e szerződés rendelkezéseinek megfelelően működjenek. A Bizottság gondoskodik ennek a szabályzatnak a közzétételéről.

163. cikk

A Bizottság a 157. cikkben előírt számú tagjainak többségével jár el.

A Bizottság csak akkor ülésezhet érvényesen, ha az eljárási szabályzatában meghatározott számú tag jelen van.”

49. A 165. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„165. cikk

A Bíróság tizenhárom bíróból áll.

A Bíróság teljes ülésben tanácskozik. Egyes előkészítő vizsgálatok elvégzésére vagy meghatározott fajtájú ügyek eldöntésére azonban három vagy öt bíróból álló tanácsokat hozhat létre az e célból elfogadott szabályoknak megfelelően.

Az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy közösségi intézmény kérelmére a Bíróság teljes ülésben tanácskozik.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a bírák számát, és elvégezheti e cikk második és harmadik bekezdésének, valamint a 167. cikk második bekezdésének szükséges kiigazításait.”

50. A 168a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„168a. cikk

(1) A Bíróság mellett működik az Elsőfokú Bíróság, amely első fokon jár el a (2) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően meghatározott egyes keresetfajták tekintetében, és amelynek határozataival szemben kizárólag jogi kérdésekben és az alapokmányban megállapított feltételeknek megfelelően a Bírósághoz lehet fellebbezni. Az Elsőfokú Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a 177. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tekintetében.

(2) A Tanács a Bíróság kérelmére, valamint az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghatározza az (1) bekezdésben említett keresetfajtákat, valamint az Elsőfokú Bíróság összetételét, továbbá elfogadja a Bíróság alapokmányának szükséges kiigazításait és kiegészítő rendelkezéseit. Ha a Tanács másként nem határoz, az Elsőfokú Bíróságra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit és különösen a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az Elsőfokú Bíróság tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal; a bírákat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. A tagság háromévenként részlegesen megújul. A távozó tagok újra kinevezhetők.

(4) Az Elsőfokú Bíróság a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács egyhangú jóváhagyása szükséges.”

51. A 171. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„171. cikk

(1) Ha a Bíróság megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét, az adott államnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

(2) Ha a Bizottság megítélése szerint az érintett tagállam nem tette meg ezeket az intézkedéseket, miután a tagállamnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, indokolással ellátott véleményt ad, amelyben megjelöli, hogy az érintett tagállam mely pontokban nem tett eleget a Bíróság ítéletének.

Ha az érintett tagállam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem teszi meg a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bizottság a Bírósághoz fordulhat. Egyúttal meghatározza az érintett tagállam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság összegét, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek ítél.

Ha a Bíróság megállapítja, hogy az érintett tagállam nem tett eleget az ítéletében foglaltaknak, a tagállamot átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezheti.

Ez az eljárás nem érinti a 170. cikket.”

52. A 172. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„172. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács által közösen, illetve a Tanács által e szerződés rendelkezéseinek értelmében elfogadott rendeletek a bennük előírt szankciók tekintetében teljes körű mérlegelési jogkört ruházhatnak a Bíróságra.”

53. A 173. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„173. cikk

A Bíróság megvizsgálja az Európai Parlament és a Tanács által közösen elfogadott jogi aktusok jogszerűségét, valamint a Tanács, a Bizottság és az EKB jogi aktusait, az ajánlásokat és a véleményeket kivéve, továbbá az Európai Parlament harmadik személyekre joghatással járó aktusait.

E célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel az Európai Parlament és az EKB által előjogaik megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.

Bármely természetes vagy jogi személy azonos feltételek mellett indíthat eljárást a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként

vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

Az e cikkben szabályozott eljárásokat, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.”

54. A 175. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„175. cikk

Ha az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság e szerződést megsértve elmulasztja a döntéshozatalt, a tagállamok és a Közösség többi intézménye keresettel fordulhatnak a Bírósághoz a jogsértés megállapítása iránt.

A kereset csak akkor elfogadható, ha az érintett intézményt előzetesen felkérték, hogy járjon el. Ha a felkéréstől számított két hónapon belül az érintett intézmény nem foglal állást, a keresetet további két hónapon belül lehet megindítani.

Bármely természetes vagy jogi személy az előző bekezdésekben foglalt feltételek mellett panasszal fordulhat a Bírósághoz, ha a Közösség valamely intézménye elmulasztott valamely neki címzendő jogi aktust — az ajánlások és vélemények kivételével — meghozni.

A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel az EKB által a hatáskörébe tartozó területeken indított, valamint az EKB ellen indított keresetek tekintetében.”

55. A 176. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„176. cikk

Az az intézmény vagy azok az intézmények, amelyek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, vagy amelyek mulasztását a Bíróság e szerződéssel ellentétesnek nyilvánította, kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Ez a kötelezettség nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyek a 215. cikk második bekezdésének alkalmazásából származhatnak.

Ezt a cikket az EKB-ra is alkalmazni kell.”

56. A 177. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„177. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) e szerződés értelmezése;
- b) a közösségi intézmények és az EKB jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;
- c) a Tanács jogi aktusa által létrehozott szervek alapokmányának értelmezése, ha az alapokmány így rendelkezik.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles a Bírósághoz fordulni.”

57. A 180. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„180. cikk

A Bíróság az itt megállapított kereteken belül hatáskörrel rendelkezik a következő vitás ügyekben:

- a) az Európai Beruházási Bank alapokmányából eredő kötelezettségek teljesítése a tagállamok által. Ebben a vonatkozásban a Bank Igazgatótanácsa rendelkezik a 169. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskörrel;
- b) az Európai Beruházási Bank Kormányzótanácsa által elfogadott intézkedések. Ebben a vonatkozásban bármely tagállam, a Bizottság vagy a Bank Igazgatótanácsa indíthat keresetet a 173. cikkben megállapított feltételek mellett;
- c) az Európai Beruházási Bank Igazgatótanácsa által elfogadott intézkedések. Az ilyen intézkedések ellen csak a tagállamok vagy a Bizottság indíthatnak keresetet a 173. cikkben meghatározott feltételek mellett, és kizárólag a Bank alapokmánya 21. cikkének (2), (5)–(7) bekezdésében foglalt eljárási szabályok megsértésére történő hivatkozással;
- d) az e szerződésből és a KBER alapokmányából eredő kötelezettségek teljesítése a nemzeti központi bankok által. Ebben a vonatkozásban a nemzeti központi bankokat illetően az EKB Tanácsa ugyanolyan hatáskörrel rendelkezik, mint amelyet a tagállamokat illetően a 169. cikk a Bizottságra ruház. Ha a Bíróság megállapítja, hogy egy nemzeti központi bank nem teljesítette az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét, a bank köteles megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.”

58. A 184. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„184. cikk

A 173. cikk ötödik bekezdésében megállapított határidő lejártá ellenére az Európai Parlament és a Tanács által közösen elfogadott rendeletre, illetve a Tanács, a Bizottság vagy az EKB rendeletére vonatkozó jogvitában bármelyik fél hivatkozhat a 173. cikk második bekezdésében meghatározott indokokra annak érdekében, hogy kérje a Bíróságtól a rendelet alkalmazhatatlanságának megállapítását.”

59. A szerződés a következő szakasszal egészül ki:

„5. szakasz

A Számvevőszék

188a. cikk

A pénzügyi ellenőrzést a Számvevőszék végzi.

188b. cikk

(1) A Számvevőszék tizenkét tagból áll.

(2) A Számvevőszék tagjait olyan személyek közül választják ki, akik országukban külső ellenőrzést végző szervekhez tartoznak vagy tartoztak, vagy akik rendelkeznek az ehhez a hivatalhoz szükséges különleges képesítéssel. Függetlenségükhöz nem férhet kétség.

(3) A Számvevőszék tagjait a Tanács, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag hatéves időtartamra nevezi ki.

Az első kinevezés alkalmával azonban a Számvevőszék sorsolással kiválasztott négy tagját csak négyéves hivatali időtartamra választják meg.

A Számvevőszék tagjai újra kinevezhetők.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

(4) A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

(5) A Számvevőszék tagjai hivatali idejük alatt semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

(6) A Számvevőszék tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy a Bíróság (7) bekezdés alapján hozott ítéletében kimondott felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki.

A hivatalból történő felmentés esetét kivéve, a Számvevőszék tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

(7) A Számvevőszék tagját csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság a Számvevőszék kérelmére megállapítja, hogy már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek.

(8) A Tanács minősített többséggel meghatározza a Számvevőszék elnökének és tagjainak alkalmazási feltételeit, különösen illetményét, juttatásait és nyugdíját. Ugyanilyen többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetett juttatást.

(9) Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvnek a Bíróság bíraira vonatkozó rendelkezéseit a Számvevőszék tagjaira is alkalmazni kell.

188c. cikk

(1) A Számvevőszék megvizsgálja a Közösség összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja a Közösség által létrehozott valamennyi szerv minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

(2) A Számvevőszék megvizsgálja a bevételek és kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét.

A bevételek ellenőrzését az esedékesként megállapított összegek és a Közösség számára ténylegesen kifizetett összegek alapján végzik.

A kiadások ellenőrzését a vállalt kötelezettségek és a teljesített kifizetések alapján végzik.

Ezek az ellenőrzések az adott pénzügyi évre vonatkozó elszámolások lezárása előtt is elvégezhetők.

(3) Az ellenőrzést a nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen, a Közösség többi intézményében és a tagállamokban végzik. A tagállamokban az ellenőrzést a nemzeti ellenőrző szervekkel vagy — ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel — a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységekkel kapcsolatot tartva kell elvégezni. Ezek a szervek vagy szervezeti egységek közlik a Számvevőszékkel, hogy részt kívánnak-e venni az ellenőrzésben.

A Közösség többi intézménye és a nemzeti ellenőrző szervek, illetve — ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel — a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységek a Számvevőszék kérésére megküldik a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi dokumentumot vagy információt.

(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a Közösség többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait — elsősorban külön jelentés formájában — bármikor előterjesztheti, és a többi közösségi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.”

60. A 189. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„189. cikk

Feladatai ellátása érdekében és e szerződés rendelkezéseinek megfelelően az Európai Parlament és a Tanács közösen eljárva, valamint a Tanács, illetve a Bizottság rendeleteket alkot és irányelveket bocsát ki, határozatokat hoz, ajánlásokat tesz vagy véleményt ad.

A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

A határozat teljes egészében kötelező azokra nézve, akiket címzettként megjelöl.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.”

61. A szerződés a következő cikkekkal egészül ki:

„189a. cikk

(1) Ha e szerződés értelmében a Tanács a Bizottság javaslata alapján jár el, a javaslatot — a 189b. cikk (4) és (5) bekezdésére is figyelemmel — csak egyhangúlag módosíthatja.

(2) Amíg a Tanács nem határozott, a Bizottság a közösségi jogi aktus elfogadásához vezető eljárások során javaslatát bármikor módosíthatja.

189b cikk

(1) Ha e szerződés valamely jogi aktus elfogadásával kapcsolatban erre a cikkre hivatkozik, a következő eljárást kell alkalmazni.

(2) A Bizottság javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

A Tanács az Európai Parlament véleményének kikérését követően minősített többséggel közös álláspontot fogad el. A közös álláspontot közölni kell az Európai Parlamenttel. A Tanács teljes körűen tájékoztatja az Európai Parlamentet a közös álláspont elfogadásához vezető okokról. A Bizottság teljes körűen tájékoztatja az Európai Parlamentet álláspontjáról.

Ha a közös álláspont közlésétől számított három hónapon belül az Európai Parlament:

a) jóváhagyja a közös álláspontot, a Tanács a közös álláspontnak megfelelően véglegesen elfogadja a szóban forgó jogi aktust;

b) nem foglal állást, a Tanács a saját közös álláspontjának megfelelően fogadja el a szóban forgó jogi aktust;

c) tagjainak abszolút többségével kinyilvánítja a közös álláspont elutasítására vonatkozó szándékát, erről a Tanácsot haladéktalanul tájékoztatja. A Tanács álláspontjának további kifejtése céljából összehívhatja a (4) bekezdésben említett egyeztetőbizottságot. Az Európai Parlament ezt követően vagy megerősíti tagjainak abszolút többségével a közös álláspont elutasítását, amely esetben a javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni, vagy módosításokat javasol a d) pontnak megfelelően;

d) tagjainak abszolút többségével módosításokat javasol a közös állásponthoz, a módosított szöveget továbbítani kell a Tanácsnak és a Bizottságnak; a Bizottság véleményt nyilvánít ezekről a módosításokról.

(3) Ha a módosítások kézhezvételétől számított három hónapon belül a Tanács minősített többséggel jóváhagyja az Európai Parlament valamennyi módosítását, közös álláspontját ennek megfelelően módosítja, és elfogadja a szóban forgó jogi aktust; azokról a módosításokról azonban, amelyekről a Bizottság elutasító véleményt adott, a Tanács egyhangúlag határoz. Ha a Tanács nem fogadja el a szóban forgó jogi aktust, a Tanács elnöke az Európai Parlament elnökével egyetértésben haladéktalanul összehívja az egyeztetőbizottságot.

(4) A Tanács tagjaiból vagy azok képviselőiből és az Európai Parlament azonos számú képviselőiből álló egyeztetőbizottság feladata, hogy a Tanács tagjainak vagy

azok képviselőinek minősített többségével és az Európai Parlament képviselőinek többségével megállapodásra jusson egy közös szövegtervezetről. A Bizottság részt vesz az egyeztetőbizottság munkájában, és megtesz minden szükséges kezdeményezést az Európai Parlament és a Tanács álláspontjának közelítése érdekében.

(5) Ha összehívásától számított hat héten belül az egyeztetőbizottság jóváhagy egy közös szövegtervezetet, e jóváhagyástól számítva hat hét áll rendelkezésre, hogy az Európai Parlament a leadott szavazatok abszolút többségével, a Tanács pedig minősített többséggel elfogadja a szóban forgó jogi aktust a közös szövegtervezetnek megfelelően. Ha a két intézmény valamelyike nem hagyja jóvá a javasolt jogi aktust, azt el nem fogadottnak kell tekinteni.

(6) Ha az egyeztetőbizottság nem hagy jóvá közös tervezetet, a javasolt jogszabályt el nem fogadottnak kell tekinteni, kivéve ha az egyeztetőbizottságnak biztosított határidő lejártát követő hat héten belül a Tanács minősített többséggel megerősíti — lehetőség szerint az Európai Parlament által javasolt módosításokkal együtt — azt a közös álláspontot, amelyet az egyeztető eljárás kezdeményezése előtt elfogadott. Ebben az esetben a szóban forgó jogi aktus véglegesen elfogadottnak minősül, kivéve ha az Európai Parlament a Tanács általi megerősítés napjától számított hat héten belül tagjainak abszolút többségével elutasítja a szöveget; ebben az esetben a javaslatot el nem fogadottnak kell tekinteni.

(7) Az e cikkben említett három hónapos, illetve hathetes határidő az Európai Parlament és a Tanács közös megegyezésével legfeljebb egy hónappal, illetve két héttel meghosszabbítható. A (2) bekezdés c) pontjának alkalmazása esetén a (2) bekezdésben említett három hónapos határidő automatikusan két hónappal meghosszabbodik.

(8) Az e cikkben megállapított eljárás hatályát az Európai Unióról szóló szerződés N. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően, a Bizottság által a Tanácsnak legkésőbb 1996-ban benyújtandó jelentés alapján ki lehet terjeszteni.

189c. cikk

Ha e szerződés valamely jogi aktus elfogadásával kapcsolatban erre a cikkre hivatkozik, a következő eljárást kell alkalmazni:

a) A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlament véleményének kikérését követően minősített többséggel közös álláspontot fogad el.

b) A Tanács közös álláspontját közli az Európai Parlamenttel. A Tanács és a Bizottság teljes körűen tájékoztatja az Európai Parlamentet a Tanács közös álláspontjának elfogadásához vezető okokról, valamint a Bizottság álláspontjáról.

Ha a közléstől számított három hónapon belül az Európai Parlament elfogadja a közös álláspontot vagy ezen a határidőn belül nem foglal állást, a Tanács a

közös álláspontnak megfelelően véglegesen elfogadja a szóban forgó jogi aktust.

c) Az Európai Parlament a b) pontban említett három hónapos határidőn belül tagjainak abszolút többségével módosításokat javasolhat a Tanács közös álláspontjához. Ugyanilyen többséggel el is utasíthatja a Tanács közös álláspontját. Az eljárás eredményét közli a Tanáccsal és a Bizottsággal.

Ha az Európai Parlament elutasította a Tanács közös álláspontját, a Tanács a második olvasatban csak egyhangúlag határozhat.

d) A Bizottság, az Európai Parlament által javasolt módosítások figyelembevételével, egy hónapon belül újra megvizsgálja azt a javaslatot, amelynek alapján a Tanács közös álláspontját elfogadta.

A Bizottság az újra megvizsgált javaslattal egyidejűleg továbbítja a Tanácsnak az Európai Parlament általa el nem fogadott módosításait, és azokról véleményt nyilvánít. A Tanács egyhangúlag elfogadhatja ezeket a módosításokat.

e) A Tanács minősített többséggel elfogadja a Bizottság által újra megvizsgált javaslatot.

A Tanács a Bizottság által újra megvizsgált javaslatot csak egyhangúlag módosíthatja.

f) A c), d) és e) pontokban említett esetekben a Tanácsnak három hónapon belül kell határoznia. Ha ezen a határidőn belül nem hoz határozatot, a Bizottság javaslatát el nem fogadottnak kell tekinteni.

g) A b) és f) pontokban említett határidőket a Tanács és az Európai Parlament közös megegyezéssel legfeljebb egy hónappal meghosszabbíthatja.”

62. A 190. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„190. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács által közösen elfogadott, továbbá a Tanács vagy a Bizottság által elfogadott rendeleteknek, irányelveknek és határozatoknak indokolást kell tartalmazniuk, és azokban utalni kell minden olyan javaslatra vagy véleményre, amelyet e szerződés értelmében be kell szerezni.”

63. A 191. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„191. cikk

(1) A 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadott rendeleteket, irányelveket és határozatokat az Európai Parlament elnöke és a Tanács elnöke írja alá, és azokat a Közösség Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni. Ezek a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.

(2) A Tanács és a Bizottság rendeleteit, valamint a valamennyi tagállamnak címzett irányelveket a Közösség Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni. Ezek a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.

(3) Az egyéb irányelvekről és a határozatokról értesíteni kell a címzettjeiket, és azok az értesítéssel lépnek hatályba.”

64. A 194. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„194. cikk

A Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium	12
Dánia	9
Németország	24
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Luxemburg	6
Hollandia	12
Portugália	12
Egyesült Királyság	24

A bizottság tagjait a Tanács egyhangú határozattal négy évre nevezi ki. Megbízatásuk megújítható.

A bizottság tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek és a Közösség általános érdekében járnak el.

A Tanács minősített többséggel meghatározza a bizottság tagjainak juttatásait.”

65. A 196. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„196. cikk

A bizottság a tagjai közül kétéves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

A bizottságot a Tanács vagy a Bizottság kérésére a bizottság elnöke hívja össze. A bizottság saját kezdeményezésére is ülésezhet.”

66. A 198. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„198. cikk

Az e szerződésben meghatározott esetekben a Tanácsnak vagy a Bizottságnak konzultálnia kell a Gazdasági és Szociális Bizottsággal. Ezek az intézmények minden olyan esetben konzultálhatnak a bizottsággal, amikor azt indokoltnak tartják. A bizottság saját kezdeményezésére is adhat véleményt olyan esetekben, amikor ezt indokoltnak tartja.

Ha a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított legalább egy hónap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályt a további eljárásnak.

A bizottság és a megfelelő szakosított részleg véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt meg kell küldeni a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

67. A szerződés a következő fejezettel egészül ki:

„4. FEJEZET

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

198a. cikk

Létrejön egy regionális és helyi testületek képviselőiből álló, tanácsadói jogkörrel rendelkező bizottság (a továbbiakban: Régiók Bizottsága).

A Régiók Bizottsága tagjainak száma a következő:

Belgium	12
Dánia	9
Németország	24
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9

Olaszország	24
Luxemburg	6
Hollandia	12
Portugália	12
Egyesült Királyság	24

A bizottság tagjait és azonos számú póttagjait az egyes tagállamok javaslati alapján a Tanács egyhangú határozattal négy évre nevezi ki. Megbízatásuk megújítható.

A bizottság tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek és a Közösség általános érdekében járnak el.

198b. cikk

A Régiók Bizottsága a tagjai közül kétéves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát, és jóváhagyásra benyújtja a Tanácsnak, amely egyhangúlag határoz.

A bizottságot a Tanács vagy a Bizottság kérésére a bizottság elnöke hívja össze. A bizottság saját kezdeményezésére is ülésezhet.

198c. cikk

A Tanács vagy a Bizottság az e szerződésben meghatározott esetekben, továbbá minden olyan esetben, amikor ezt a két intézmény valamelyike indokoltnak tartja, konzultál a Régiók Bizottságával.

Ha a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított legalább egy hónap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályát a további eljárásnak.

Ha a 198. cikk értelmében konzultálni kell a Gazdasági és Szociális Bizottsággal, a Tanács vagy a Bizottság tájékoztatja a Régiók Bizottságát a véleményadás iránti megkeresésről. Ha a Régiók Bizottsága úgy ítéli meg, hogy sajátos regionális érdekekről van szó, véleményt adhat az ügyről.

A bizottság saját kezdeményezésére is adhat véleményt olyan esetekben, amikor ezt indokoltnak tartja.

A bizottság véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt megküldik a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

68. A szerződés a következő fejezettel egészül ki:

„5. FEJEZET

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

198d. cikk

Az Európai Beruházási Bank jogi személy.

Az Európai Beruházási Bank tagjai a tagállamok.

Az Európai Beruházási Bank alapokmányát az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyv állapítja meg.

198e. cikk

Az Európai Beruházási Bank feladata, hogy a tőkepiac igénybevételével és saját forrásai felhasználásával a Közösség érdekében hozzájáruljon a közös piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez. Ezért a Bank, amely nyereségszerzési cél nélkül működik, olyan kölcsönöket és garanciákat nyújt, amelyek elősegítik a következő projektek finanszírozását a gazdaság valamennyi ágazatában:

- a) projektek a kevésbé fejlett régiók fejlesztésére;
- b) projektek a vállalkozások modernizálására vagy átalakítására, illetve a közös piac fokozatos létrehozása folytán szükségessé váló új tevékenységek kialakítására, ha ezek a projektek olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni;
- c) olyan projektek, amelyek több tagállam közös érdekét szolgálják, és olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni.

Feladatának ellátása során a Bank, a strukturális alapoktól és egyéb közösségi pénzügyi eszközökből kapott támogatásokhoz kapcsolódva, megkönnyíti beruházási programok finanszírozását.”

69. A 199. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„199. cikk

A Közösség valamennyi bevételi és kiadási tételét — az Európai Szociális Alapra vonatkozókat is beleértve — elő kell irányozni az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan és fel kell tüntetni a költségvetésben.

A költségvetést terhelik az olyan igazgatási kiadások, amelyek az Európai Unióról szóló szerződésnek a közös kül- és biztonságpolitikára, valamint a bel- és igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezései alapján merülnek fel intézményeknél. Az említett rendelkezések végrehajtásával járó működési kiadások az azokban foglalt feltételekkel szintén terhelhetik a költségvetést.

A költségvetés bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük.”

70. A 200. cikk hatályát veszti.

71. A 201. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„201. cikk

Az egyéb bevételek sérelme nélkül, a költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag megállapítja a Közösség saját forrásainak rendszerére vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.”

72. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„201a. cikk

A költségvetési fegyelem biztosítása érdekében a Bizottság nem tehet javaslatot közösségi jogi aktusra, nem változtathatja meg javaslatait és nem fogadhat el végrehajtási intézkedést, amennyiben ez jelentős hatást gyakorolhat a költségvetésre, anélkül, hogy biztosítaná, hogy a javaslat vagy intézkedés a Közösségnek a Tanács által a 201. cikk alapján megállapított rendelkezésekből adódó saját forrásai keretén belül finanszírozható.”

73. A 205. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„205. cikk

A Bizottság a költségvetést a 209. cikk értelmében elfogadott rendelet rendelkezéseinek megfelelően, saját felelősségére és az előirányzatok keretein belül hajtja végre a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával.

A költségvetési rendelet valamennyi intézmény számára megállapítja a saját kiadásai végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó részletes szabályokat.

A költségvetésen belül a Bizottság — a 209. cikk értelmében elfogadott rendeletben megállapított kereten belül és feltételek mellett — előirányzatokat csoportosíthat át egyik fejezetből a másikba vagy egyik alfejezetből a másikba.”

74. A 206. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„206. cikk

(1) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján mentesíti a Bizottságot a költségvetés végrehajtására vonatkozó felelősség alól. E célból a Tanács és azt követően az Európai Parlament megvizsgálja a 205a. cikkben említett elszámolásokat és mérleget, a Számvevőszék éves jelentését az ellenőrzés alá vont intézményeknek a Számvevőszék észrevételeire adott

válaszaival együtt, valamint a Számvevőszék által készített vonatkozó külön jelentéseket.

(2) Az Európai Parlament a Bizottságnak adott mentesítést megelőzően vagy a költségvetés végrehajtására vonatkozó hatáskörének gyakorlásával összefüggő bármely célból felkérheti a Bizottságot, hogy meghallgatás keretében számoljon be a kiadások végrehajtásáról, illetve a pénzügyi ellenőrző rendszerek működéséről. A Bizottság az Európai Parlament kérésére megad számára minden szükséges tájékoztatást.

(3) A Bizottság megtesz minden megfelelő lépést annak érdekében, hogy eleget tegyen a mentesítő határozatban foglalt észrevételeknek és az Európai Parlament kiadások végrehajtására vonatkozó egyéb észrevételeinek, valamint a Tanács mentesítésre vonatkozó ajánlását kísérő megjegyzéseknek.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére a Bizottság jelentést készít az ilyen észrevételek és megjegyzések alapján tett intézkedésekről és különösen a költségvetés végrehajtásáért felelős szervezeti egységeknek adott utasításokról. Ezeket a jelentéseket a Számvevőszéknek is meg kell küldeni.”

75. A 206a. és 206b. cikk hatályát veszti.

76. A 209. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„209. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) meghatározza azokat a módszereket és azt az eljárást, amelyek szerint a Közösség saját forrásaira vonatkozó szabályozásban előírt költségvetési bevételt a Bizottság rendelkezésére bocsátják, valamint a készpénzigények teljesítése érdekében szükség esetén alkalmazandó intézkedéseket;
- c) szabályozza a pénzügyi ellenőrök, engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.”

77. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„209a. cikk

A tagállamok a Közösség pénzügyi érdekeit sértő csalás leküzdésére megteszik ugyanazokat az intézkedéseket, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket sértő csalás leküzdésére tesznek.

E szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok összehangolják a Közösség pénzügyi érdekeinek csalással szembeni védelmét célzó tevékenységüket. Ennek érdekében a Bizottság segítségével megszervezik a közigazgatásuk megfelelő hatáskörrel rendelkező részlegei közötti szoros és rendszeres együttműködést.”

78. A 215. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„215. cikk

A Közösség szerződéses felelősségét az adott szerződésre alkalmazandó jog szabályozza.

Szerződésen kívüli felelősség esetén a Közösség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

A második bekezdést azonos feltételek mellett kell alkalmazni az EKB vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott kárra.

A Közösség alkalmazottainak a Közösséggel szembeni személyes felelősségét a személyzeti szabályzatukban vagy a rájuk vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.”

79. A 227. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(2) Franciaország tengerentúli megyéire e szerződésnek

- az áruk szabad mozgására,
- a mezőgazdaságra, kivéve a 40. cikk (4) bekezdését,
- a szolgáltatások liberalizációjára,
- a versenyszabályokra,
- a 109h., 109i. és 226. cikkben megállapított védintézkedésekre, és
- az intézményekre

vonatkozó általános és különös rendelkezéseit e szerződés hatálybalépésétől alkalmazni kell.

E szerződés egyéb rendelkezései alkalmazásának feltételeit a Bizottság javaslata alapján a Tanács e szerződés hatálybalépésétől számított két éven belül egyhangúlag elfogadott határozatokban állapítja meg.

A Közösség intézményei az e szerződésben, különösen az annak 226. cikkében előírt eljárások keretében gondoskodnak e területek gazdasági és társadalmi fejlődésének lehetővé tételéről.”

b) az (5) bekezdés a) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) e szerződés nem alkalmazható a Feröer-szigetekre;”.

80. A 228. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„228. cikk

(1) Ahol e szerződés a Közösség és egy vagy több állam vagy nemzetközi szervezet közötti megállapodás megkötéséről rendelkezik, a Bizottság ajánlásokat készít a Tanács számára; a Tanács felhatalmazza a Bizottságot a szükséges tárgyalások megkezdésére. A Bizottság ezeket a tárgyalásokat az e feladatának segítésére a Tanács által kijelölt különbizottságokkal konzultálva, valamint a Tanács által adott esetben számára kibocsátott irányelvek keretei között folytatja le.

A Tanács az e bekezdésben ráruházott hatáskör gyakorlása során minősített többséggel jár el, kivéve a (2) bekezdés második mondatában meghatározott eseteket, amikor egyhangúlag határoz.

(2) Az e téren a Bizottságra ruházott hatáskört is figyelembe véve, a megállapodásokat a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel a Tanács köti meg. A Tanács egyhangúlag dönt, ha a megállapodás olyan területre vonatkozik, ahol a belső szabályok elfogadásához egyhangúságra van szükség, valamint a 238. cikkben említett megállapodások esetén.

(3) A 113. cikk (3) bekezdésében említett megállapodások kivételével a megállapodásokat a Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően köti meg, beleértve azokat az eseteket is, amikor a megállapodás olyan területre vonatkozik, ahol a belső szabályok elfogadásához a 189b. cikkben vagy a 189c. cikkben említett eljárásra van szükség. Az Európai Parlament véleményét a Tanács által az ügy sürgősségétől függően megállapított határidőn belül közli. Ha ezen a határidőn belül nem nyilvánít véleményt, a Tanács határozhat.

Az előző albekezdéstől eltérve, a 238. cikkben említett megállapodásokat, az együttműködési eljárások bevezetése útján külön intézményi keretet létrehozó egyéb megállapodásokat, a Közösségre nézve jelentős költségvetési kihatással járó megállapodásokat, valamint a 189b. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadott jogi aktus módosítását igénylő megállapodásokat az Európai Parlament hozzájárulásának elnyerését követően lehet megkötni.

A Tanács és az Európai Parlament sürgős esetben megállapodhat a hozzájárulás megadásának határidejében.

(4) A megállapodás megkötésekor a Tanács — a (2) bekezdéstől eltérve — felhatalmazhatja a Bizottságot arra, hogy a Közösség nevében módosításokat

hagyjon jóvá, ha a megállapodás rendelkezése szerint a módosításokat egyszerűsített eljárással kell elfogadni, vagy azokat a megállapodás által létrehozott szervnek kell elfogadnia; a Tanács e felhatalmazást meghatározott feltételekhez kötheti.

(5) Ha a Tanács olyan megállapodás megkötését tervezi, amely szükségessé teszi e szerződés módosítását, a módosításokat először az Európai Unióról szóló szerződés N. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A Tanács, a Bizottság vagy bármelyik tagállam kikérheti a Bíróság véleményét a tervezett megállapodásnak e szerződés rendelkezéseivel való összeegyeztethetőségéről. Ha a Bíróság véleménye kedvezőtlen, a megállapodás csak az Európai Unióról szóló szerződés N. cikkének megfelelően léphet hatályba.

(7) Az e cikkben megállapított feltételek mellett megkötött megállapodások kötelezőek a Közösség intézményeire és a tagállamokra.”

81. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„228a. cikk

Ha az Európai Unióról szóló szerződés közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően elfogadott valamely közös álláspont vagy együttes fellépés egy vagy több harmadik országgal fennálló gazdasági kapcsolatok felfüggesztésére, korlátozására vagy teljes megszakítására irányuló fellépésről rendelkezik, a Tanács megteszi a szükséges sürgős intézkedéseket. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel jár el.”

82. A 231. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„231. cikk

A Közösség a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel szoros együttműködést alakít ki, amelynek részletes szabályait közös megegyezéssel határozzák meg.”

83. A 236. és a 237. cikk hatályát veszti.

84. A 238. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„238. cikk

A Közösség egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös fellépés és különleges eljárások által jellemzett társulást létrehozó megállapodásokat köthet.”

F. A III. mellékletben:

85. A melléklet címe helyébe a következő szöveg lép:

„Az e szerződés 73h. cikkében említett láthatatlan műveletek felsorolása”

G. Az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyvben:

86. A 129. cikkre, illetve és a 130. cikkre vonatkozó hivatkozást a 198d cikkre, illetve a 198e. cikkre vonatkozó hivatkozás váltja fel.

III. CÍM

AZ EURÓPAI SZÉN- ÉS ACÉLKÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

H. cikk

Az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

1. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A közösség intézményei:

- a FŐHATÓSÁG (a továbbiakban. a Bizottság);
- a KÖZGYŰLÉS (a továbbiakban: az Európai Parlament);
- a MINISZTEREK KÜLÖNLEGES TANÁCSA (a továbbiakban. a Tanács);
- a BÍRÓSÁG;
- a SZÁMVEVŐSZÉK.

A Bizottságot egy konzultatív bizottság segíti.”

2. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„9. cikk

(1) A Bizottság tizenhét tagból áll, akiket általános alkalmasságuk alapján választanak ki, és akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács egyhangúlag megváltoztathatja.

A Bizottságnak kizárólag a tagállamok állampolgárai lehetnek a tagjai.

A Bizottságnak valamennyi tagállam legalább egy-egy állampolgára a tagja, kettőnél több tag azonban nem lehet ugyanannak az államnak a polgára.

(2) A Bizottság tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől. Valamennyi tagállam vállalja, hogy tiszteletben tartja ezt az elvet és nem kíséri meg a Bizottság tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére az érintett tagot, a körülményektől függően, a 12a. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

10. cikk

(1) A Bizottság tagjait a (2) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően, adott esetben a 24. cikkre is figyelemmel, ötéves időtartamra nevezik ki.

Megbízatásuk megújítható.

(2) A tagállamok kormányai, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, közös megegyezéssel jelölik azt a személyt, akit a Bizottság elnökévé kívánnak kinevezni.

A tagállamok kormányai az elnökjelölttel konzultálva jelölik azokat a további személyeket, akiket a Bizottság tagjaivá kívánnak kinevezni.

A Bizottság így jelölt elnökét és többi tagját mint testületet az Európai Parlamentnek szavazatával jóvá kell hagynia. Az Európai Parlament jóváhagyását követően a Bizottság elnökét és többi tagját a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki.

(3) Az (1) és (2) bekezdést első alkalommal a Bizottság azon elnökére és tagjaira kell alkalmazni, akiknek hivatali ideje 1995. január 7-én kezdődik.

A Bizottság azon elnökét és tagjait, akiknek hivatali ideje 1993. január 7-én kezdődik, a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki. Megbízatásuk 1995. január 6-án jár le.

11. cikk

A Bizottság egy vagy két alelnököt nevezhet ki a tagjai közül.

12. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a tagállamok kormányai közös megegyezéssel új tagot neveznek ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére új elnököt kell kinevezni. Az új elnök kinevezésére a 10. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.

A 12a. cikk szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

12a. cikk

Ha a Bizottság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére felmentheti hivatalából.

13. cikk

A Bizottság a 9. cikkben előírt számú tagjainak többségével jár el.

A Bizottság csak akkor ülésezhet érvényesen, ha az eljárási szabályzatában meghatározott számú tag jelen van.”

3. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A Bizottság megteszi a szervezeti egységeinek rendezett működéséhez szükséges megfelelő belső igazgatási intézkedéseket.

Ennek során tudományos bizottságokat, így különösen egy közgazdaság-tudományi bizottságot hozhat létre.

A Tanács és a Bizottság konzultálnak egymással és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük módját.

A Bizottság eljárási szabályzatot fogad el annak biztosítása érdekében, hogy ő maga és szervezeti egységei e szerződés rendelkezéseinek megfelelően működjenek. A Bizottság gondoskodik ennek a szabályzatnak a közzétételéről.”

A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„17. cikk

A Bizottság évente, legkésőbb az Európai Parlament ülészakájának megnyitása előtt egy hónappal általános jelentést tesz közzé a Közösség tevékenységéről.”

5. A 18. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A Tanács minősített többséggel meghatározza a bizottság tagjainak javadalmazás helyett fizetendő juttatásokat.”

6. A szerződés a következő cikkekkal egészül ki:

„20a. cikk

Az Európai Parlament tagjainak többségével felkérheti a Bizottságot olyan kérdésre vonatkozó megfelelő javaslat előterjesztésére, amely az Európai Parlament megítélése szerint e szerződés végrehajtása céljából közösségi jogi aktus kidolgozását teszi szükségessé.

20b. cikk

Feladatai teljesítése során az Európai Parlament, tagjai egynegyedének kérelmére, ideiglenes vizsgálóbizottságot állíthat fel, hogy kivizsgálja — az e szerződés által más intézményekre vagy szervekre ruházott hatáskörök sérelme nélkül — a közösségi jog végrehajtása során felmerülő állítólagos jogsértéseket vagy hivatali visszaosságokat, kivéve ha az állítólagos tényállást bíróság vizsgálja, a bírósági eljárás lezárásáig.

Jelentésének benyújtása után az ideiglenes vizsgálóbizottság feloszlik.

A vizsgálati jog gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös megegyezéssel határozza meg.

20c. cikk

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy egyénileg vagy más polgárokkal vagy személyekkel közösen petíciót nyújthat be az Európai Parlamenthez a Közösség tevékenységi területére tartozó és őt közvetlenül érintő ügyben.

20d. cikk

(1) Az Európai Parlament kinevez egy ombudsmant, aki jogosult a bármely uniós polgártól vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől érkező, a közösségi intézmények vagy szervek — kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és az Elsőfokú Bíróságot — tevékenysége során felmerülő hivatali visszaosságokra vonatkozó panaszok átvételére.

Az ombudsman megbízatásának megfelelően, saját kezdeményezésére vagy a hozzá közvetlenül vagy az Európai Parlament valamely tagján keresztül benyújtott

panaszok alapján, lefolytatja az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat, kivéve ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Ha az ombudsman hivatali visszaállapítást állapít meg, az ügyben megkeresi az érintett intézményt, amelynek három hónap áll rendelkezésére, hogy tájékoztassa őt álláspontjáról. Ezt követően az ombudsman jelentést küld az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek. A panaszt benyújtó személyt tájékoztatni kell a vizsgálatok eredményéről.

Vizsgálatainak eredményeiről az ombudsman évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

(2) Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, a Parlament megbízatásának időtartamára nevezik ki. Az ombudsman megbízatása megújítható.

Az ombudsmant a Bíróság az Európai Parlament kérelmére felmentheti, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el.

(3) Feladatainak ellátása során az ombudsman teljes mértékben független. E feladatok ellátása során nem kérhet vagy fogadhat el utasításokat más szervtől. Az ombudsman a megbízatása ideje alatt semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathat.

(4) Az Európai Parlament a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával meghatározza az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket.”

7. A 21. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) Az Európai Parlament javaslatokat dolgoz ki a közvetlen és általános választójog alapján valamennyi tagállamban egységes eljárás szerint tartandó választásokra vonatkozóan.

Az Európai Parlament tagjai többségével elfogadott hozzájárulásának elnyerését követően a Tanács egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.”

8. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

Az Európai Parlament nyilvános ülésen vitatja meg a Bizottság által hozzá benyújtott általános jelentést.

Az Európai Parlament, ha a Bizottság tevékenysége miatt bizalmatlansági indítványt terjesztenek elé, arról legkorábban az indítvány beterjesztése után három nappal, nyílt szavazással határoz.

Ha a bizalmatlansági indítványt a leadott szavazatok kétharmadával és az Európai Parlament tagjainak többségével elfogadják, a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk. A folyamatban lévő ügyeket utódaiknak a 10. cikknek megfelelő kinevezéséig továbbra is ellátják. Ebben az esetben a Bizottság utódul kinevezett tagjainak hivatali ideje azon a napon jár le, amikor a testületileg lemondásra kötelezett bizottsági tagok hivatali ideje lejárt volna.”

9. A szerződés a következő cikkekkal egészül ki:

„27. cikk

A Tanács a tagállamok egy-egy olyan miniszteri szintű képviselőjéből áll, aki felhatalmazással rendelkezik arra, hogy az adott tagállam kormánya nevében kötelezettséget vállaljon.

A tagállamok a Tanácsban az elnökséget hat hónapos időtartamon át, felváltva töltik be a következő sorrendben:

- az első hatéves időszakban: Belgium, Dánia, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Írország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Portugália, Egyesült Királyság;
- az azt követő hatéves időszakban: Dánia, Belgium, Görögország, Németország, Franciaország, Spanyolország, Olaszország, Írország, Hollandia, Luxemburg, Egyesült Királyság, Portugália.

27a. cikk

A Tanácsot saját kezdeményezésére, illetve a Tanács valamely tagja vagy a Bizottság kérésére a Tanács elnöke hívja össze.”

10. A szerződés a következő cikkekkal egészül ki:

„29. cikk

A Tanács minősített többséggel meghatározza a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bíráinak, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének illetményét, juttatásait és nyugdíját. Szintén minősített többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetendő juttatást.

30. cikk

(1) A tagállamok állandó képviselőiből álló bizottság feladata a Tanács munkájának előkészítése és a Tanács által adott megbízatások teljesítése.

(2) A Tanácsot a főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti. A főtitkárt a Tanács nevezi ki egyhangú határozattal.

A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg.

(3) A Tanács elfogadja eljárási szabályzatát.”

11. A 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32. cikk

A Bíróság tizenhárom bíróból áll.

A Bíróság teljes ülésben tanácskozik. Egyes előkészítő vizsgálatok elvégzésére vagy meghatározott fajtájú ügyek eldöntésére azonban három vagy öt bíróból álló tanácsokat hozhat létre az e célból elfogadott szabályoknak megfelelően.

Az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy közösségi intézmény kérelmére a Bíróság teljes ülésben tanácskozik.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a bírák számát, és elvégezheti e cikk második és harmadik bekezdésének, valamint a 32b. cikk második bekezdésének szükséges kiigazításait.”

12. A 32d. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„32d. cikk

(1) A Bíróság mellett működik az Elsőfokú Bíróság, amely első fokon jár el a (2) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően meghatározott egyes keresetfajták tekintetében, és amelynek határozataival szemben kizárólag jogi kérdésekben és az alapokmányban megállapított feltételeknek megfelelően a Bírósághoz lehet fellebbezni. Az Elsőfokú Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a 41. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tekintetében.

(2) A Tanács a Bíróság kérelmére, valamint az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghatározza az (1) bekezdésben említett keresetfajtákat, valamint az Elsőfokú Bíróság összetételét, továbbá elfogadja a Bíróság alapokmányának szükséges kiigazításait és kiegészítő rendelkezéseit. Ha a Tanács másként nem határoz, az Elsőfokú Bíróságra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit és különösen a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az Elsőfokú Bíróság tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal; a bírakat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. A tagság háromévenként részlegesen megújul. A távozó tagok újra kinevezhetők.

(4) Az Elsőfokú Bíróság a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács egyhangú jóváhagyása szükséges.”

13. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt valamely tagállam vagy a Tanács nyújt be a Bizottság valamely határozatának vagy ajánlásának semmissé nyilvánítása érdekében. A Bíróság azonban a gazdasági tényekből vagy körülményekből eredő helyzet értékelését, amely a Bizottság határozatának vagy ajánlásának meghozatalához vezetett, csak akkor vizsgálhatja, ha a Bizottsággal szemben hatáskörrel való visszaélésre vagy az e szerződésre, illetve annak alkalmazására vonatkozó jogi rendelkezések bármelyikének nyilvánvaló megsértésére hivatkoztak.

A vállalkozások és a 48. cikkben említett társulások azonos feltételek mellett indíthatnak eljárást a rájuk vonatkozó egyedi jellegű határozatok vagy ajánlások, illetve az olyan általános határozatok vagy ajánlások ellen, amelyek megítélésük szerint hatáskörrel való visszaélést jelentenek velük szemben.

Az e cikk első két bekezdésében szabályozott eljárásokat, az esettől függően, a határozat, illetve ajánlás közlésétől vagy kihirdetésétől számított egy hónapon belül kell megindítani.

A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel az Európai Parlament által előjogi megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.”

14. A szerződés a következő fejezettel egészül ki:

„V. FEJEZET

A SZÁMVEVŐSZÉK

45a. cikk

A pénzügyi ellenőrzést a Számvevőszék végzi.

45b. cikk

(1) A Számvevőszék tizenkét tagból áll.

(2) A Számvevőszék tagjait olyan személyek közül választják ki, akik országukban külső ellenőrzést végző szervekhez tartoznak vagy tartoztak, vagy akik rendelkeznek az ehhez a hivatalhoz szükséges különleges képesítéssel. Függetlenségükhöz nem férhet kétség.

(3) A Számvevőszék tagjait a Tanács, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag hatéves időtartamra nevezi ki.

Az első kinevezés alkalmával azonban a Számvevőszék sorsolással kiválasztott négy tagját csak négyéves hivatali időtartamra választják meg.

A Számvevőszék tagjai újra kinevezhetők.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

(4) A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

(5) A Számvevőszék tagjai hivatali idejük alatt semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

(6) A Számvevőszék tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy a Bíróság (7) bekezdés alapján hozott ítéletében kimondott felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki.

A hivatalból történő felmentés esetét kivéve, a Számvevőszék tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

(7) A Számvevőszék tagját csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság a Számvevőszék kérelmére megállapítja, hogy már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek.

(8) A Tanács minősített többséggel meghatározza a Számvevőszék elnökének és tagjainak alkalmazási feltételeit, különösen illetményét, juttatásait és nyugdíját. Ugyanilyen többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetett juttatást.

(9) Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvnek a Bíróság bíraira vonatkozó rendelkezéseit a Számvevőszék tagjaira is alkalmazni kell.

45c. cikk

(1) A Számvevőszék megvizsgálja a Közösség összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja a Közösség által létrehozott valamennyi szerv minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

(2) A Számvevőszék megvizsgálja az (1) bekezdésben említett bevételek, illetve kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét.

A bevételek ellenőrzését az esedékesként megállapított összegek és a Közösség számára ténylegesen kifizetett összegek alapján végzik.

A kiadások ellenőrzését a vállalt kötelezettségek és a teljesített kifizetések alapján végzik.

Ezek az ellenőrzések az adott pénzügyi évre vonatkozó elszámolások lezárása előtt is elvégezhetők.

(3) Az ellenőrzést a nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen, a Közösség többi intézményében és a tagállamokban végzik. A tagállamokban az ellenőrzést a nemzeti ellenőrző szervekkel vagy — ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel — a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységekkel kapcsolatot tartva kell elvégezni. Ezek a szervek vagy szervezeti egységek közlik a Számvevőszékkel, hogy részt kívánnak-e venni az ellenőrzésben.

A Közösség többi intézménye és a nemzeti ellenőrző szervek, illetve — ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel — a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységek a Számvevőszék kérésére megküldik a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi dokumentumot vagy információt.

(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a Közösség többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait — elsősorban külön jelentés formájában — bármikor előterjesztheti, és a többi közösségi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.

(5) A Számvevőszék évente külön jelentést készít az (1) bekezdésben említetteken kívüli kiadások és bevételek elszámolásának, illetve a Bizottság ezekhez kapcsolódó pénzgazdálkodásának szabályszerűségéről. Ezt a jelentést az annak a pénzügyi évnek a végétől számított hat hónapon belül kell elkészíteni, amelyre az adott elszámolások vonatkoznak, és a jelentést be kell nyújtani a Bizottságnak és a Tanácsnak. A Bizottság a jelentést továbbítja az Európai Parlamentnek.”

15. A 78c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„78c. cikk

A Bizottság az igazgatási költségvetést a 78h. cikk értelmében elfogadott rendelet rendelkezéseinek megfelelően, saját felelősségére és az előirányzatok keretein belül hajtja végre, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával.

A költségvetési rendelet valamennyi intézmény számára megállapítja a saját kiadásaik végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó részletes szabályokat.

Az igazgatási költségvetésen belül a Bizottság — a 78h. cikk értelmében elfogadott rendeletben megállapított kereten belül és feltételek mellett — előirányzatokat csoportosíthat át egyik fejezetből a másikba vagy egyik alfejezetből a másikba.”

16. A 78e. és a 78f. cikk hatályát veszti.

17. A 78g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„78g. cikk

(1) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján mentesíti a Bizottságot az igazgatási költségvetés végrehajtására vonatkozó felelősség alól. E célból a Tanács és azt követően az Európai Parlament megvizsgálja a 78d. cikkben említett elszámolásokat és mérleget, a Számvevőszék éves jelentését az ellenőrzés alá vont intézményeknek a Számvevőszék észrevételeire adott válaszaival együtt, valamint a Számvevőszék által készített vonatkozó külön jelentéseket.

(2) Az Európai Parlament a Bizottságnak adott mentesítést megelőzően vagy az igazgatási költségvetés végrehajtására vonatkozó hatáskörének gyakorlásával összefüggő bármely célból felkérheti a Bizottságot, hogy meghallgatás keretében számoljon be a kiadások végrehajtásáról, illetve a pénzügyi ellenőrző rendszerek működéséről. A Bizottság az Európai Parlament kérésére megad számára minden szükséges tájékoztatást.

(3) A Bizottság megtesz minden megfelelő lépést annak érdekében, hogy eleget tegyen a mentesítő határozatban foglalt észrevételeknek és az Európai Parlament

kiadások végrehajtására vonatkozó egyéb észrevételeinek, valamint a Tanács mentesítésre vonatkozó ajánlását kísérő megjegyzéseknek.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére a Bizottság jelentést készít az ilyen észrevételek és megjegyzések alapján tett intézkedésekről és különösen az igazgatási költségvetés végrehajtásáért felelős szervezeti egységeknek adott utasításokról. Ezeket a jelentéseket a Számvevőszéknek is meg kell küldeni.”

18. A 78h. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„78h. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen az igazgatási költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) meghatározza azokat a módszereket és azt az eljárást, amelyek szerint a Közösségek saját forrásaira vonatkozó szabályozásban előírt költségvetési bevételt a Bizottság rendelkezésére bocsátják, valamint a készpénzigények teljesítése érdekében szükség esetén alkalmazandó intézkedéseket;
- c) szabályozza a pénzügyi ellenőrök, engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.”

19. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„78i. cikk

A tagállamok a Közösség pénzügyi érdekeit sértő csalás leküzdésére megteszik ugyanazokat az intézkedéseket, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket sértő csalás leküzdésére tesznek.

E szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok összehangolják a Közösség pénzügyi érdekeinek csalással szembeni védelmét célzó tevékenységüket. Ennek érdekében a Bizottság segítségével megszervezik a közigazgatásuk megfelelő hatáskörrel rendelkező részlegei közötti szoros és rendszeres együttműködést.”

20. A 79. cikkben az a) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) e szerződés nem alkalmazható a Feröer-szigetekre;”.

21. A 96. és a 98. cikk hatályát veszti.

IV. CÍM

AZ EURÓPAI ATOMENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

I. cikk

Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés e cikk rendelkezéseinek megfelelően módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) A Közösségre bízott feladatokat a következő intézmények hajtják végre:

- az EURÓPAI PARLAMENT,
- a TANÁCS,
- a BIZOTTSÁG,
- a BÍRÓSÁG,
- a SZÁMVEVŐSZÉK.

Az egyes intézmények az e szerződésben rájuk ruházott hatáskörük keretén belül járnak el.

(2) A Tanácsot és a Bizottságot a Gazdasági és Szociális Bizottság segíti tanácsadói minőségben.”

2. A szerződés a következő cikkekkkel egészül ki:

„107a. cikk

Az Európai Parlament tagjainak többségével felkérheti a Bizottságot olyan kérdésre vonatkozó megfelelő javaslat előterjesztésére, amely az Európai Parlament megítélése szerint e szerződés végrehajtása céljából közösségi jogi aktus kidolgozását teszi szükségessé.

107b. cikk

Feladatai teljesítése során az Európai Parlament, tagjai egynegyedének kérelmére, ideiglenes vizsgálóbizottságot állíthat fel, hogy kivizsgálja — az e szerződés által más intézményekre vagy szervekre ruházott hatáskörök sérelme nélkül — a közösségi jog végrehajtása során felmerülő állítólagos jogsértéseket vagy hivatali visszaosságokat, kivéve ha az állítólagos tényállást bíróság vizsgálja, a bírósági eljárás lezárásáig.

Jelentésének benyújtása után az ideiglenes vizsgálóbizottság feloszlik.

A vizsgálati jog gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös megegyezéssel határozza meg.

107c. cikk

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy egyénileg vagy más polgárokkal vagy személyekkel közösen petíciót nyújthat be az Európai Parlamenthez a Közösség tevékenységi területére tartozó és őt közvetlenül érintő ügyben.

107d. cikk

(1) Az Európai Parlament kinevez egy ombudsmant, aki jogosult a bármely uniós polgártól vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől érkező, a közösségi intézmények vagy szervek — kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és az Elsőfokú Bíróságot — tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére.

Az ombudsman megbízatásának megfelelően, saját kezdeményezésére vagy a hozzá közvetlenül vagy az Európai Parlament valamely tagján keresztül benyújtott panaszok alapján, lefolytatja az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat, kivéve ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Ha az ombudsman hivatali visszasságot állapít meg, az ügyben megkeresi az érintett intézményt, amelynek három hónap áll rendelkezésére, hogy tájékoztassa őt álláspontjáról. Ezt követően az ombudsman jelentést küld az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek. A panaszt benyújtó személyt tájékoztatni kell a vizsgálatok eredményéről.

Vizsgálatainak eredményeiről az ombudsman évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

(2) Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, a Parlament megbízatásának időtartamára nevezik ki. Az ombudsman megbízatása megújítható.

Az ombudsmant a Bíróság az Európai Parlament kérelmére felmentheti, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el.

(3) Feladatainak ellátása során az ombudsman teljes mértékben független. E feladatok ellátása során nem kérhet vagy fogadhat el utasításokat más szervtől. Az ombudsman a megbízatása ideje alatt semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathat.

(4) Az Európai Parlament a Bizottság véleményének kikérése után és a Tanács minősített többséggel megadott jóváhagyásával meghatározza az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket.”

3. A 108. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) Az Európai Parlament javaslatokat dolgoz ki a közvetlen és általános választójog alapján valamennyi tagállamban egységes eljárás szerint tartandó választásokra vonatkozóan.

Az Európai Parlament tagjai többségével elfogadott hozzájárulásának elnyerését követően a Tanács egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.”

4. A 114. cikk második bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ebben az esetben a Bizottság utódul kinevezett tagjainak hivatali ideje azon a napon jár le, amikor a testületileg lemondásra kötelezett bizottsági tagok hivatali ideje lejárt volna.”

5. A szerződés a következő cikkekkkel egészül ki:

„116. cikk

A Tanács a tagállamok egy-egy olyan miniszteri szintű képviselőjéből áll, aki felhatalmazással rendelkezik arra, hogy az adott tagállam kormánya nevében kötelezettséget vállaljon.

A tagállamok a Tanácsban az elnökséget hat hónapos időtartamon át, felváltva töltik be a következő sorrendben:

- az első hatéves időszakban: Belgium, Dánia, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Írország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Portugália, Egyesült Királyság;
- az azt követő hatéves időszakban: Dánia, Belgium, Görögország, Németország, Franciaország, Spanyolország, Olaszország, Írország, Hollandia, Luxemburg, Egyesült Királyság, Portugália.

117. cikk

A Tanácsot saját kezdeményezésére, illetve a Tanács valamely tagja vagy a Bizottság kérésére a Tanács elnöke hívja össze.”

6. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„121. cikk

(1) A tagállamok állandó képviselőiből álló bizottság feladata a Tanács munkájának előkészítése és a Tanács által adott megbízatások teljesítése.

(2) A Tanácsot a főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti. A főtitkárt a Tanács nevezi ki egyhangú határozattal.

A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg.

(3) A Tanács elfogadja eljárási szabályzatát.”

7. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„123. cikk

A Tanács minősített többséggel meghatározza a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bíráinak, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének

illetményét, juttatásait és nyugdóját. Szintén minősített többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetendő juttatást.”

8. A szerződés a következő cikkekkel egészül ki:

„125. cikk

A Bizottság évente, legkésőbb az Európai Parlament ülészakának megnyitása előtt egy hónappal általános jelentést tesz közzé a Közösség tevékenységéről.

126. cikk

(1) A Bizottság tizenhét tagból áll, akiket általános alkalmasságuk alapján választanak ki, és akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

A Bizottság tagjainak számát a Tanács egyhangúlag megváltoztathatja.

A Bizottságnak kizárólag a tagállamok állampolgárai lehetnek a tagjai.

A Bizottságnak valamennyi tagállam legalább egy-egy állampolgára a tagja, kettőnél több tag azonban nem lehet ugyanannak az államnak a polgára.

(2) A Bizottság tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől. Valamennyi tagállam vállalja, hogy tiszteletben tartja ezt az elvet és nem kíséri meg a Bizottság tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére az érintett tagot, a körülményektől függően, a 129. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

127. cikk

(1) A Bizottság tagjait a (2) bekezdésben megállapított eljárásnak megfelelően, adott esetben a 114. cikkre is figyelemmel, ötéves időtartamra nevezik ki.

Megbízatásuk megújítható.

(2) A tagállamok kormányai, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, közös megegyezéssel jelölik azt a személyt, akit a Bizottság elnökévé kívánnak kinevezni.

A tagállamok kormányai az elnökjelölttel konzultálva jelölik azokat a további személyeket, akiket a Bizottság tagjaivá kívánnak kinevezni.

A Bizottság így jelölt elnökét és többi tagját mint testületet az Európai Parlamentnek szavazatával jóvá kell hagynia. Az Európai Parlament jóváhagyását követően a Bizottság elnökét és többi tagját a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki.

(3) Az (1) és (2) bekezdést első alkalommal a Bizottság azon elnökére és tagjaira kell alkalmazni, akiknek hivatali ideje 1995. január 7-én kezdődik.

A Bizottság azon elnökét és tagjait, akiknek hivatali ideje 1993. január 7-én kezdődik, a tagállamok kormányai közös megegyezéssel nevezik ki. Megbízatásuk 1995. január 6-án jár le.

128. cikk

A Bizottság tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a tagállamok kormányai közös megegyezéssel új tagot neveznek ki. A Tanács egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni.

Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére új elnököt kell kinevezni. Az új elnök kinevezésére a 127. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárást kell alkalmazni.

A 129. cikk szerinti felmentés esetét kivéve, a Bizottság tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

129. cikk

Ha a Bizottság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Tanács vagy a Bizottság kérelmére felmentheti hivatalából.

130. cikk

A Bizottság egy vagy két alelnököt nevezhet ki a tagjai közül.

131. cikk

A Tanács és a Bizottság konzultálnak egymással és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük módját.

A Bizottság eljárási szabályzatot fogad el annak biztosítása érdekében, hogy ő maga és szervezeti egységei e szerződés rendelkezéseinek megfelelően működjenek. A Bizottság gondoskodik ennek a szabályzatnak a közzétételéről.

132. cikk

A Bizottság a 126. cikkben előírt számú tagjainak többségével jár el.

A Bizottság csak akkor ülésezhet érvényesen, ha az eljárási szabályzatában meghatározott számú tag jelen van.”

9. A 133. cikk hatályát veszti.

10. A 137. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„137. cikk

A Bíróság tizenhárom bíróból áll.

A Bíróság teljes ülésben tanácskozik. Egyes előkészítő vizsgálatok elvégzésére vagy meghatározott fajtájú ügyek eldöntésére azonban három vagy öt bíróból álló tanácsokat hozhat létre az e célból elfogadott szabályoknak megfelelően.

Az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy közösségi intézmény kérelmére a Bíróság teljes ülésben tanácskozik.

A Bíróság kérelmére a Tanács egyhangúlag megnövelheti a bírák számát, és elvégezheti e cikk második és harmadik bekezdésének, valamint a 139. cikk második bekezdésének szükséges kiigazításait.”

11. A 140a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„140a. cikk

(1) A Bíróság mellett működik az Elsőfokú Bíróság, amely első fokon jár el a (2) bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően meghatározott egyes keresetfajták tekintetében, és amelynek határozataival szemben kizárólag jogi kérdésekben és az alapokmányban megállapított feltételeknek megfelelően a Bírósághoz lehet fellebbezni. Az Elsőfokú Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a 150. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tekintetében.

(2) A Tanács a Bíróság kérelmére, valamint az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag meghatározza az (1) bekezdésben említett keresetfajtákat, valamint az Elsőfokú Bíróság összetételét, továbbá elfogadja a Bíróság alapokmányának szükséges kiigazításait és kiegészítő rendelkezéseit. Ha a Tanács másként nem határoz, az Elsőfokú Bíróságra e szerződésnek a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit és különösen a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Az Elsőfokú Bíróság tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal; a bírakat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. A tagság háromévenként részlegesen megújul. A távozó tagok újra kinevezhetők.

(4) Az Elsőfokú Bíróság a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács egyhangú jóváhagyása szükséges.”

12. A 143. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„143. cikk

(1) Ha a Bíróság megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét, az adott államnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

(2) Ha a Bizottság megítélése szerint az érintett tagállam nem tette meg ezeket az intézkedéseket, miután a tagállamnak lehetőséget biztosított észrevételei

megtételére, indokolással ellátott véleményt ad, amelyben megjelöli, hogy az érintett tagállam mely pontokban nem tett eleget a Bíróság ítéletének.

Ha az érintett tagállam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem teszi meg a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bizottság a Bírósághoz fordulhat. Egyúttal meghatározza az érintett tagállam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság összegét, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek ítél.

Ha a Bíróság megállapítja, hogy az érintett tagállam nem tett eleget az ítéletében foglaltaknak, a tagállamot átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezheti.

Ez az eljárás nem érinti a 142. cikket.”

13. A 146. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„146. cikk

A Bíróság megvizsgálja a Tanács, illetve a Bizottság jogi aktusainak jogszerűségét, az ajánlásokat és véleményeket kivéve, továbbá az Európai Parlament harmadik személyekre joghatással járó aktusait.

E célból a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, e szerződés vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

A Bíróság azonos feltételek mellett rendelkezik hatáskörrel az Európai Parlament által előjogai megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.

Bármely természetes vagy jogi személy azonos feltételek mellett indíthat eljárást a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

Az e cikkben szabályozott eljárásokat, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.”

Megjegyzés:

Egy Rómában, 1999. június 26-án kelt jegyzőkönyv a szerződés 156. cikkét is módosította; a 156. cikk szövege ennek megfelelően a következő:

„156. cikk

A 146. cikk ötödik bekezdésében megállapított határidő lejártá ellenére a Tanács vagy a Bizottság rendeletére vonatkozó jogvitában bármelyik fél hivatkozhat a 146. cikk második bekezdésében meghatározott indokokra annak érdekében, hogy kérje a Bíróságtól a rendelet alkalmazhatatlanságának megállapítását.”¹

14. A szerződés a következő szakasszal egészül ki:

„V. szakasz

A Számvevőszék

160a. cikk

A pénzügyi ellenőrzést a Számvevőszék végzi.

160b. cikk

(1) A Számvevőszék tizenkét tagból áll.

(2) A Számvevőszék tagjait olyan személyek közül választják ki, akik országukban külső ellenőrzést végző szervekhez tartoznak vagy tartoztak, vagy akik rendelkeznek az ehhez a hivatalhoz szükséges különleges képesítéssel. Függetlenségükhöz nem férhet kétség.

(3) A Számvevőszék tagjait a Tanács, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag hatéves időtartamra nevezi ki.

Az első kinevezés alkalmával azonban a Számvevőszék sorsolással kiválasztott négy tagját csak négyéves hivatali időtartamra választják meg.

A Számvevőszék tagjai újra kinevezhetők.

A Számvevőszék elnökét a tagok maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

(4) A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és a Közösség általános érdekében járnak el.

Feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat kormányoktól vagy más szervektől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

(5) A Számvevőszék tagjai hivatali idejük alatt semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

¹ Jegyzőkönyv a Rómában, 1957. március 25-én aláírt, az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról szóló szerződés helyesbítéséről, kelt Rómában, 1999. június 26-án (HL C 323. szám, 1999.1.1., 1.o.)

(6) A Számvevőszék tagjainak megbízatása — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással vagy a Bíróság (7) bekezdés alapján hozott ítéletében kimondott felmentéssel szűnik meg.

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki.

A hivatalból történő felmentés esetét kivéve, a Számvevőszék tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem neveznek ki.

(7) A Számvevőszék tagját csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság a Számvevőszék kérelmére megállapítja, hogy már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek.

(8) A Tanács minősített többséggel meghatározza a Számvevőszék elnökének és tagjainak alkalmazási feltételeit, különösen illetményét, juttatásait és nyugdíját. Ugyanilyen többséggel határoz meg minden egyéb, javadalmazás helyett fizetett juttatást.

(9) Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvnek a Bíróság bíraira vonatkozó rendelkezéseit a Számvevőszék tagjaira is alkalmazni kell.

160c. cikk

(1) A Számvevőszék megvizsgálja a Közösség összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja a Közösség által létrehozott valamennyi szerv minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben az ilyen vizsgálatot a létesítő okirat nem zárja ki.

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

(2) A Számvevőszék megvizsgálja a bevételek és kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét.

A bevételek ellenőrzését az esedékesként megállapított összegek és a Közösség számára ténylegesen kifizetett összegek alapján végzik.

A kiadások ellenőrzését a vállalt kötelezettségek és a teljesített kifizetések alapján végzik.

Ezek az ellenőrzések az adott pénzügyi évre vonatkozó elszámolások lezárása előtt is elvégezhetők.

(3) Az ellenőrzést a nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen, a Közösség többi intézményében és a tagállamokban végzik. A tagállamokban az ellenőrzést a nemzeti ellenőrző szervekkel vagy — ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel — a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységekkel kapcsolatot tartva kell elvégezni. Ezek a szervek vagy szervezeti egységek közlik a Számvevőszékkel, hogy részt kívánnak-e venni az ellenőrzésben.

A Közösség többi intézménye és a nemzeti ellenőrző szervek, illetve — ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel — a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységek a Számvevőszék kérésére megküldik a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi dokumentumot vagy információt.

(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a Közösség többi intézményének, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait — elsősorban külön jelentés formájában — bármikor előterjesztheti, és a többi közösségi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.

Éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el.

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.”

15. A 166. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„166. cikk

A Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak száma a következő:

Belgium	12
Dánia	9
Németország	24
Görögország	12
Spanyolország	21
Franciaország	24
Írország	9
Olaszország	24
Luxemburg	6
Hollandia	12
Portugália	12
Egyesült Királyság	24

A bizottság tagjait a Tanács egyhangú határozattal négy évre nevezi ki. Megbízatásuk megújítható.

A bizottság tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek és a Közösség általános érdekében járnak el.

A Tanács minősített többséggel meghatározza a bizottság tagjainak juttatásait.”

16. A 168. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„168. cikk

A bizottság a tagjai közül kétéves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

A bizottságot a Tanács vagy a Bizottság kérésére a bizottság elnöke hívja össze. A bizottság saját kezdeményezésére is ülésezhet.”

17. A 170. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„170. cikk

Az e szerződésben meghatározott esetekben a Tanácsnak vagy a Bizottságnak konzultálnia kell a Gazdasági és Szociális Bizottsággal. Ezek az intézmények minden olyan esetben konzultálhatnak a bizottsággal, amikor azt indokoltnak tartják. A bizottság saját kezdeményezésére is adhat véleményt olyan esetekben, amikor ezt indokoltnak tartja.

Ha a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított legalább egy hónap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályát a további eljárásnak.

A bizottság és a megfelelő szakosított részleg véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt megküldik a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

18. A 172. cikk (1)–(3) bekezdése hatályát veszti.

19. A 173. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„173. cikk

Az egyéb bevételek sérelme nélkül, a költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag megállapítja a Közösség saját forrásainak rendszerére vonatkozó rendelkezéseket, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.”

20. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„173a. cikk

A költségvetési fegyelem biztosítása érdekében a Bizottság nem tehet javaslatot közösségi jogi aktusra, nem változtathatja meg javaslatait és nem fogadhat el végrehajtási intézkedést, amennyiben ez jelentős hatást gyakorolhat a költségvetésre, anélkül, hogy biztosítaná, hogy a javaslat vagy intézkedés a Közösségnek a Tanács által a 173. cikk alapján megállapított rendelkezésekből adódó saját forrásai keretén belül finanszírozható.”

21. A 179. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„179. cikk

A Bizottság a költségvetéseket a 183. cikk értelmében elfogadott rendelet rendelkezéseinek megfelelően, saját felelősségére és az előirányzatok keretein belül hajtja végre, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával.

A költségvetési rendelet valamennyi intézmény számára megállapítja a saját kiadásai végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó részletes szabályokat.

A költségvetéseken belül a Bizottság — a 183. cikk értelmében elfogadott rendeletben megállapított kereten belül és feltételek mellett — előirányzatokat csoportosíthat át egyik fejezetből a másikba vagy egyik alfejezetből a másikba.”

22. A 180. és a 180a. cikk hatályát veszti.

23. A 189b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„189b. cikk

(1) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján mentesíti a Bizottságot a költségvetés végrehajtására vonatkozó felelősség alól. E célból a Tanács és azt követően az Európai Parlament megvizsgálja a 179a. cikkben említett elszámolásokat és mérleget, a Számvevőszék éves jelentését az ellenőrzés alá vont intézményeknek a Számvevőszék észrevételeire adott válaszaival együtt, valamint a Számvevőszék által készített vonatkozó külön jelentéseket.

(2) Az Európai Parlament a Bizottságnak adott mentesítést megelőzően vagy a költségvetés végrehajtására vonatkozó hatáskörének gyakorlásával összefüggő bármely célból felkérheti a Bizottságot, hogy meghallgatás keretében számoljon be a kiadások végrehajtásáról, illetve a pénzügyi ellenőrző rendszerek működéséről. A Bizottság az Európai Parlament kérésére megad számára minden szükséges tájékoztatást.

(3) A Bizottság megtesz minden megfelelő lépést annak érdekében, hogy eleget tegyen a mentesítő határozatban foglalt észrevételeknek és az Európai Parlament kiadások végrehajtására vonatkozó egyéb észrevételeinek, valamint a Tanács mentesítésre vonatkozó ajánlását kísérő megjegyzéseknek.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére a Bizottság jelentést készít az ilyen észrevételek és megjegyzések alapján tett intézkedésekről és különösen a

költségvetések végrehajtásáért felelős szervezeti egységeknek adott utasításokról. Ezeket a jelentéseket a Számvevőszéknek is meg kell küldeni.”

24. A 183. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„183. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően egyhangúlag:

- a) költségvetési rendeletet alkot, amelyben meghatározza különösen a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;
- b) meghatározza azokat a módszereket és azt az eljárást, amelyek szerint a Közösség saját forrásaira vonatkozó szabályozásban előírt költségvetési bevételt a Bizottság rendelkezésére bocsátják, valamint a készpénzigények teljesítése érdekében szükség esetén alkalmazandó intézkedéseket;
- c) szabályozza a pénzügyi ellenőrök, engedélyezésre jogosult tisztviselők és számvitelért felelős tisztviselők felelősségét, valamint a felügyelet ellátásának megfelelő rendjét.”

25. A szerződés a következő cikkel egészül ki:

„183a. cikk

A tagállamok a Közösség pénzügyi érdekeit sértő csalás leküzdésére megteszik ugyanazokat az intézkedéseket, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket sértő csalás leküzdésére tesznek.

E szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok összehangolják a Közösség pénzügyi érdekeinek csalással szembeni védelmét célzó tevékenységüket. Ennek érdekében a Bizottság segítségével megszervezik a közigazgatásuk megfelelő hatáskörrel rendelkező részlegei közötti szoros és rendszeres együttműködést.”

26. A 198. cikkben az a) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) e szerződés nem alkalmazható a Feröer-szigetekre;”.

27. A 201. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„201. cikk

A Közösség a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezettel szoros együttműködést alakít ki, amelynek részletes szabályait közös megegyezéssel határozzák meg.”

28. A 204. és a 205. cikk hatályát veszti.
29. A 206. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„206. cikk

A Közösség egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös fellépés és különleges eljárások által jellemzett társulást létrehozó megállapodásokat köthet.

Ezeket a megállapodásokat az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal a Tanács köti meg.

Ha az ilyen megállapodások e szerződés módosítását teszik szükségessé, a módosításokat először az Európai Unióról szóló szerződés N. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.”

V. CÍM

KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

J. cikk

Létrejön egy közös kül- és biztonságpolitika, amelyre a következő rendelkezések az irányadók.

J.1. cikk

(1) Az Unió és tagállamai közös kül- és biztonságpolitikát határoznak meg és hajtanak végre, amelyre e cím rendelkezései az irányadók, és amely a kül- és biztonságpolitika minden területére kiterjed.

(2) A közös kül- és biztonságpolitika célkitűzései a következők:

- az Unió közös értékeinek, alapvető érdekeinek és függetlenségének védelme;
- az Unió és tagállamai biztonságának megerősítése minden formában;
- a béke megőrzése és a nemzetközi biztonság megerősítése az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel, valamint a Helsink-i Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban;
- a nemzetközi együttműködés előmozdítása;
- a demokrácia és a jogállamiság fejlesztése és megerősítése, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása.

(3) E célkitűzések elérésére az Unió a következő eszközökkel törekszik:

- a J.2. cikknek megfelelően rendszeres együttműködés kialakítása a tagállamok között politikájuk folytatásában;

— a J.3. cikknek megfelelően együttes fellépések fokozatos végrehajtása azokon a területeken, ahol a tagállamoknak fontos közös érdekeik vannak.

(4) A tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják. Tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban. A Tanács gondoskodik ezeknek az elveknek a tiszteletben tartásáról.

J.2. cikk

(1) A Tanácson belül a tagállamok kölcsönösen tájékoztatják egymást és tanácskoznak minden általános érdekű kül- és biztonságpolitikai kérdésről annak biztosítása érdekében, hogy összehangolt és egy irányba mutató cselekvésük útján együttes befolyásuk a lehető legeredményesebben érvényesüljön.

(2) A Tanács, valahányszor szükségesnek tartja, közös álláspontot határoz meg.

A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti politikáik megfeleljenek a közös álláspontoknak.

(3) A tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon. Ezeken a fórumokon képviselik a közös álláspontokat.

Az olyan nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon, ahol nem vesz részt minden tagállam, a részt vevő tagállamok képviselik a közös álláspontokat.

J.3. cikk

A kül- és biztonságpolitika területein az együttes fellépés elfogadására irányuló eljárás a következő:

1. Az Európai Tanács általános iránymutatásai alapján a Tanács határoz arról, hogy egy adott kérdésben indokolt-e az együttes fellépés.

Amennyiben a Tanács együttes fellépés mellett foglalt állást, meghatározza annak pontos hatókörét, az Unió által a fellépés során követendő általános és különös célokat, valamint a végrehajtásához szükséges eszközöket, eljárásokat, feltételeket és szükség esetén az időtartamát.

2. A Tanács az együttes fellépés elfogadásakor, illetve végrehajtásának bármely szakaszában meghatározza azokat a kérdéseket, amelyekben minősített többséggel kell határozatot hozni.

Ha a Tanács valamely határozatához az előző albekezdés értelmében minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 148. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni, és a határozat elfogadásához legalább nyolc tag által leadott, legalább ötvennégy igen szavazat szükséges.

3. Amennyiben a körülmények változása lényeges khatással van az együttes fellépést érintő valamely kérdésre, a Tanács felülvizsgálja a fellépés elveit és célkitűzéseit, és meghozza a szükséges határozatokat. Az együttes fellépést a Tanács határozatának meghozataláig fenntartják.
4. Az együttes fellépések kötik a tagállamokat álláspontjaik elfogadásakor és tevékenységük folytatása során.
5. Valamennyi, együttes fellépés keretében tervezett nemzeti álláspontról vagy nemzeti fellépésről időben tájékoztatást kell adni, hogy szükség esetén arról a Tanácsban előzetesen tanácskozni lehessen. Az előzetes tájékoztatási kötelezettség nem vonatkozik azokra az intézkedésekre, amelyek csupán a Tanács határozatait ültetik át nemzeti szinten.
6. A helyzet megváltozásából eredő kényszerítő szükség esetén, és amennyiben a Tanács nem határozott, a tagállamok — szem előtt tartva az együttes fellépés általános célkitűzéseit — megtehetik a szükséges halaszthatatlan intézkedéseket. Az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot az ilyen intézkedésekről.
7. Amennyiben az együttes fellépés végrehajtása során jelentős nehézségek merülnek fel, a tagállam azokat a Tanács elé utalja, amely ezeket a nehézségeket megvitatja, és megfelelő megoldásokat keres. A megoldások nem állhatnak ellentétben az együttes fellépés célkitűzéseivel, és nem ronthatják annak eredményességét.

J.4. cikk

- (1) A közös kül- és biztonságpolitika magában foglalja az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdést, beleértve végső soron egy közös védelmi politika kialakítását, amely idővel közös védelemhez vezethet.
- (2) Az Unió felkéri a Nyugat-európai Uniót (NYEU) — amely az Unió fejlődésének szerves része —, hogy dolgozza ki és hajtsa végre az Unió védelmi vonatkozású határozatait és fellépéseit. A Tanács a NYEU intézményeivel egyetértésben elfogadja a szükséges gyakorlati szabályokat.
- (3) A J.3. cikkben meghatározott eljárások az e cikkben szabályozott védelmi vonatkozású kérdésekre nem vonatkoznak.
- (4) Az Unió e cikk szerinti politikája nem érinti egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét, tiszteletben tartja egyes tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával.
- (5) E cikk rendelkezései nem akadályozzák szorosabb együttműködés kialakítását két vagy több tagállam között kétoldalú szinten, a NYEU, illetve az Atlanti Szövetség keretében, feltéve hogy az együttműködés nem sérti, illetve nem hátráltatja az e címben foglalt együttműködést.
- (6) E szerződés célkitűzéseinek előmozdítása érdekében, továbbá a Brüsszeli Szerződés XII. cikkével összefüggésben az 1998-as dátumot figyelembe véve, e cikk

rendelkezéseit az N. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint felül lehet vizsgálni a Tanács által 1996-ban az Európai Tanácshoz benyújtandó jelentés alapján, amely az addig megtett előrehaladás és a megszerzett tapasztalatok értékelését tartalmazza.

J.5. cikk

(1) A közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos ügyekben az Uniót az elnökség képviseli.

(2) Az elnökség felel a közös intézkedések végrehajtásáért; ebben a minőségében alapvetően ő képviseli az Unió álláspontját nemzetközi szervezetekben és konferenciákon.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett feladatok végrehajtásában az elnökséget szükség esetén segítik az előző, illetve a soron következő elnökséget betöltő tagállamok. A Bizottság teljes mértékben részt vesz ezekben a feladatokban.

(4) A J.2. cikk (3) bekezdésének és a J.3. cikk 4. pontjának sérelme nélkül azok a tagállamok, amelyek olyan nemzetközi szervezetekben, illetve konferenciákon vesznek részt, ahol nem vesz részt minden tagállam, folyamatosan tájékoztatják a többi tagállamot a közös érdekű kérdésekről.

Azok a tagállamok, amelyek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának is tagjai, egyeztetnek egymással, illetve teljes körűen tájékoztatják a többi tagállamot. Azok a tagállamok, amelyek állandó tagjai a Biztonsági Tanácsnak, feladataik ellátása során — az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezései alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül — gondoskodnak az Unió álláspontjainak, illetve érdekeinek védelméről.

J.6. cikk

A tagállamok diplomáciai és konzuli képviselői, valamint a Bizottság harmadik országokban működő és nemzetközi konferenciákon részt vevő küldöttségei, továbbá nemzetközi szervezetek melletti képviselőik együttműködnek a Tanács által elfogadott közös álláspontok és együttes fellépések tiszteletben tartásának, illetve végrehajtásának biztosításában.

Együttműködésüket információcserével, közös értékelések készítésével és az Európai Közösséget létrehozó szerződés 8c. cikkében említett rendelkezések végrehajtásához való hozzájárulásukkal erősítik.

J.7. cikk

Az elnökség konzultál az Európai Parlamenttel a közös kül- és biztonságpolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről, továbbá gondoskodik arról, hogy az Európai Parlament nézeteit kellőképpen figyelembe vegyék. Az elnökség és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának alakulásáról.

Az Európai Parlament kérdésekkel fordulhat a Tanácshoz, illetve számára ajánlásokat tehet. Az Európai Parlament évente megvitatja a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása terén elért előrehaladást.

J.8. cikk

(1) Az Európai Tanács meghatározza a közös kül- és biztonságpolitika elveit és az arra vonatkozó általános iránymutatásokat.

(2) A Tanács az Európai Tanács által elfogadott általános iránymutatások alapján meghozza a közös kül- és biztonságpolitika meghatározásához és végrehajtásához szükséges határozatokat. A Tanács biztosítja az Unió fellépésének egységességét, koherenciáját és eredményességét.

A Tanács — az eljárási kérdések és a J.3. cikk 2. pontjában említett eset kivételével — egyhangúlag határoz.

(3) Bármely tagállam, illetve a Bizottság a közös kül- és biztonságpolitikát érintő bármely kérdést a Tanács elé utalhat, és javaslatokat terjeszthet a Tanács elé.

(4) Gyors döntést igénylő esetekben az elnökség hivatalból vagy a Bizottság, illetve valamely tagállam kérelmére negyvennyolc órán, illetve szükséghelyzetben rövidebb időn belül összehívja a Tanács rendkívüli ülését.

(5) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 151. cikkének sérelme nélkül a politikai igazgatókból álló Politikai Bizottság figyelemmel kíséri a nemzetközi helyzet alakulását a közös kül- és biztonságpolitika alá tartozó területeken, és hozzájárul a politikák meghatározásához azáltal, hogy a Tanács kérelmére vagy saját kezdeményezésére véleményeket terjeszt a Tanács elé. Az elnökség és a Bizottság hatásköreinek sérelme nélkül a Politikai Bizottság figyelemmel kíséri továbbá az elfogadott politikák végrehajtását.

J.9. cikk

A Bizottság teljes mértékben részt vesz a közös kül- és biztonságpolitika terén végzett munkában.

J.10. cikk

A J.4. cikkben foglalt biztonságpolitikai rendelkezések felülvizsgálata esetén az ebből a célból összehívott konferencia azt is megvizsgálja, hogy szükséges-e a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezések egyéb módosítása.

J.11. cikk

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 137., 138., 139–142., 146., 147., 150–153., 157–163. és 217. cikkében említett rendelkezéseket az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezésekre is alkalmazni kell.

(2) Az intézményeknek az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezések következtében felmerülő igazgatási kiadásai az Európai Közösségek költségvetését terhelik.

A Tanács továbbá:

- egyhangúlag úgy határozhat, hogy a fenti rendelkezések végrehajtása során felmerülő működési kiadások az Európai Közösségek költségvetését terheljék; ebben az esetben az Európai Közösséget létrehozó szerződésben megállapított költségvetési eljárást kell alkalmazni; vagy
- megállapíthatja, hogy az ilyen kiadások — adott esetben később meghatározandó mérték szerint — a tagállamokat terhelik.

VI. CÍM

A BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

K. cikk

A bel- és igazságügyi együttműködésre a következő rendelkezések az irányadók.

K.1. cikk

Az Unió célkitűzéseinek — különösen a személyek szabad mozgásának — elérése céljából és az Európai Közösség hatásköreinek sérelme nélkül a tagállamok a következő területeket közös érdekű ügynek tekintik:

1. menekültpolitika;
2. a személyeknek a tagállamok külső határain való átlépésére és az e határokon való ellenőrzés gyakorlására vonatkozó szabályok;
3. bevándorláspolitikai és harmadik országok állampolgáira vonatkozó politika:
 - a) harmadik országok állampolgárainak a tagállamok területére való belépésére, illetve a tagállamok területén való mozgására vonatkozó feltételek;
 - b) harmadik országok állampolgárainak a tagállamok területén való tartózkodására vonatkozó feltételek, beleértve a családegyesítésre és a munkavállalásra vonatkozó feltételeket;
 - c) küzdelem harmadik országok állampolgárainak illegális bevándorlása, a tagállamok területén való illegális tartózkodása és munkavállalása ellen;
4. küzdelem a kábítószer-függőség ellen, amennyiben az nem tartozik a (7)–(9) pont hatálya alá;
5. küzdelem a nemzetközi méreteket öltő csalás ellen, amennyiben az nem tartozik a (7)–(9) pont hatálya alá;
6. igazságügyi együttműködés polgári ügyekben;
7. igazságügyi együttműködés büntetőügyekben;

8. vámügyi együttműködés;
9. rendőrségi együttműködés a terrorizmus, a tiltott kábítószer-kereskedelem és a nemzetközi bűnözés egyéb súlyos formáinak megelőzése és leküzdése céljából, beleértve szükség esetén a vámügyi együttműködés bizonyos vonatkozásait, egy, az egész Unióra kiterjedő információcsere-rendszernek az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) keretén belüli kiépítéséhez kapcsolódva.

K.2. cikk

(1) A K.1. cikkben említett ügyeket az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló 1950. november 4-ei európai egyezmény és a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-ai egyezmény tiszteletben tartásával, valamint a tagállamok által a politikai okokból üldözött személyeknek nyújtott védelem figyelembevételével kell kezelni.

(2) Ez a cím nem érinti a közrend fenntartásával és a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.

K.3. cikk

(1) A K.1. cikkben említett területeken a tagállamok cselekvésük összehangolása céljából a Tanácson belül tájékoztatják egymást, illetve tanácskoznak egymással. E célból közigazgatásuk megfelelő szervezeti egységei között együttműködést építenek ki.

(2) A Tanács:

- bármely tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a K.1. cikk 1–6. pontjában említett területeken;
- bármely tagállam kezdeményezésére a K.1. cikk 7–9. pontjában említett területeken;
 - a) együttes álláspontokat fogadhat el, és a megfelelő forma és eljárás alkalmazásával bármely együttműködést előmozdíthat, amely hozzájárul az Unió célkitűzéseinek megvalósításához;
 - b) együttes fellépést fogadhat el, amennyiben a tervezett fellépés terjedelmét vagy hatását tekintve az Unió célkitűzései az együttes fellépéssel jobban megvalósíthatók, mint a tagállamok önálló fellépésével; határozhat úgy, hogy az együttes fellépést végrehajtó intézkedéseket minősített többséggel kell elfogadni;
 - c) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 220. cikkének sérelme nélkül egyezményeket dolgozhat ki, amelyeket a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánl.

Ha ezek az egyezmények másképp nem rendelkeznek, az azokat végrehajtó intézkedéseket a Tanácson belül a Magas Szerződő Felek kétharmados többséggel fogadják el.

Ezek az egyezmények kiköthetik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik rendelkezéseik értelmezésére és az alkalmazásuk kapcsán felmerülő vitás

kérdések eldöntésére az ezen egyezményekben adott esetben megállapított szabályoknak megfelelően.

K.4. cikk

(1) Létrejön egy magas beosztású tisztviselőkből álló koordinációs bizottság. A koordinációs tevékenységen kívül a bizottság feladatai a következők:

- a Tanács kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt nyilvánít a Tanácsnak;
- az Európai Közösséget létrehozó szerződés 151. cikkének sérelme nélkül hozzájárul a Tanácsnak a K.1. cikkben, illetve — az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100d. cikkével összhangban — az említett szerződés 100c. cikkében szereplő területeken folytatott munkájának előkészítéséhez.

(2) A Bizottság teljes mértékben részt vesz az e címben említett területeken végzett munkában.

(3) A Tanács egyhangúlag határoz, kivéve eljárási kérdésekben és azokban az esetekben, ahol a K.3. cikk kifejezetten más szavazási szabályokat ír elő.

Ha a Tanács valamely határozatához minősített többség szükséges, tagjainak szavazatait az Európai Közösséget létrehozó szerződés 148. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell súlyozni, és a határozat elfogadásához legalább nyolc tag által leadott, legalább ötvennégy igen szavazat szükséges.

K.5. cikk

Nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon a részt vevő tagállamok képviselik az e cím rendelkezései szerint elfogadott közös álláspontokat.

K.6. cikk

Az elnökség és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet az e cím hatálya alá tartozó területeken folytatott munkáról.

Az elnökség konzultál az Európai Parlamenttel az e címben említett területeken végzett tevékenység főbb vonatkozásairól, továbbá gondoskodik arról, hogy az Európai Parlament nézeteit kellőképpen figyelembe vegyék.

Az Európai Parlament kérdésekkel fordulhat a Tanácshoz, illetve számára ajánlásokat tehet. Az Európai Parlament évente megvitatja az e címben említett területek végrehajtása terén elért előrehaladást.

K.7. cikk

E cím rendelkezései nem akadályozzák szorosabb együttműködés létrehozását vagy kialakítását két vagy több tagállam között, amennyiben az együttműködés nem sérti vagy hátráltatja az e címben foglalt együttműködést.

K.8. cikk

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 137., 138., 139–142., 146., 147., 150–153., 157–163. és 217. cikkében említett rendelkezéseket az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezésekre is alkalmazni kell.

(2) Az intézményeknek az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezések következtében felmerülő igazgatási kiadásai az Európai Közösségek költségvetését terhelik.

A Tanács továbbá:

- egyhangúlag úgy határozhat, hogy a fenti rendelkezések végrehajtása során felmerülő működési kiadások az Európai Közösségek költségvetését terheljék; ebben az esetben az Európai Közösséget létrehozó szerződésben megállapított költségvetési eljárást kell alkalmazni; vagy
- megállapíthatja, hogy az ilyen kiadások — adott esetben később meghatározandó mérték szerint — a tagállamokat terhelik.

K.9. cikk

A Bizottság vagy valamely tagállam kezdeményezésére a Tanács egyhangúlag úgy határozhat, hogy a K.1. cikk 1–6. pontjában említett területeken való fellépésre az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100c. cikkét kell alkalmazni, és ezzel egyidejűleg meghatározhatja az ezekre vonatkozó szavazási szabályokat. E határozatot a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadásra ajánlja.

VII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

L. cikk

Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésnek és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésnek az Európai Közösségek Bíróságának hatáskörére és az e hatáskör gyakorlására vonatkozó rendelkezéseit e szerződésnek kizárólag a következő rendelkezéseire kell alkalmazni:

- a) az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést az Európai Közösség létrehozása céljából módosító rendelkezések, továbbá az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést módosító rendelkezések;
- b) a K.3. cikk (2) bekezdése c) pontjának harmadik albekezdése;
- c) az L–S. cikk.

M. cikk

Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződést az Európai Közösség létrehozása céljából módosító rendelkezések, továbbá az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést módosító rendelkezések, valamint e záró rendelkezések fenntartásával, e szerződés rendelkezései nem érintik az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket, illetve az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződéseket és okmányokat.

N. cikk

(1) Bármely tagállam kormánya vagy a Bizottság javaslatot nyújthat be a Tanácsnak az Unió alapját képező szerződések módosítására.

Ha a Tanács az Európai Parlamenttel, illetve adott esetben a Bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia összehívását támogató véleményt bocsát ki, a Tanács elnöke összehívja a konferenciát abból a célból, hogy közös megegyezéssel meghatározzák a fenti szerződések módosításait. A monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az Európai Központi Bankkal is konzultálni kell.

A módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

(2) 1996-ban a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével konferenciát kell összehívni, hogy az A. és B. cikkben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően megvizsgálják e szerződés azon rendelkezéseit, amelyek felülvizsgálatát e szerződés előírja.

O. cikk

Bármely európai állam kérheti felvételét az Unióba. Kérelmét a Tanácshoz kell benyújtania, amely a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament tagjainak abszolút többségével elfogadott hozzájárulását követően arról egyhangúlag határoz.

A felvétel feltételeit és az Unió alapját képező szerződéseknek a felvétel miatt szükségessé váló kiigazításait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodást alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.

P. cikk

(1) Az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló, 1965. április 8-án Brüsszelben aláírt szerződés 2–7. és 10–19. cikke hatályát veszti.

(2) Az 1986. február 17-én Luxemburgban és 1986. február 28-án Hágában aláírt Egységes Európai Okmány 2. cikke, 3. cikkének (2) bekezdése és III. címe hatályát veszti.

Q. cikk

E szerződés határozatlan időre jön létre.

R. cikk

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

(2) E szerződés 1993. január 1-jén lép hatályba, feltéve hogy valamennyi megerősítő okiratot letétbe helyezték, illetve ennek hiányában az azt követő hónap első napján, hogy az utolsó aláíró állam is letétbe helyezte megerősítő okiratát.

S. cikk

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, dán, francia, görög, holland, ír, német, olasz, portugál és spanyol nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

FENTIEK HITELEÜL alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

Kelt Maastrichtban, az ezerkilencszázkilencvenkettedik év február havának hetedik napján.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Mark EYSKENS
Philippe MAYSTADT

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Uffe ELLEMANN-JENSEN
Anders FOGH RASMUSSEN

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Hans-Dietrich GENSCHER
Theodor WAIGEL

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Antoniosz SZAMARASZ
Efthümiosz KHRISZTODOULOU

Por Su Majestad el Rey de España

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ
Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Pour le Président de la République française

Roland DUMAS
Pierre BÉRÉGOVOY

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Bertie AHERN
Gerard COLLINS

Per il Presidente della Repubblica italiana

Gianni DE MICHELIS
Guido CARLI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Jacques F. POOS
Jean-Claude JUNCKER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van den BROEK
Willem KOK

Pelo Presidente da República Portuguesa

João de Deus PINHEIRO
Jorge BRAGA de MACEDO

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas HURD
Francis MAUDE

JEGYZŐKÖNYVEK

JEGYZŐKÖNYV a Dániában történő ingatlanszerzésről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Dániát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

E szerződés rendelkezéseinek ellenére Dánia fenntarthatja a második lakóingatlan megszerzésére vonatkozó hatályos jogszabályait.

JEGYZŐKÖNYV az Európai Közösséget létrehozó szerződés 119. cikkéről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

E szerződés 119. cikkének alkalmazásában a foglalkoztatási szociális biztonsági rendszerekben nyújtott juttatások nem tekinthetők díjazásnak akkor és annyiban, amennyiben azok az 1990. május 17-ét megelőző munkaviszony alapján járnak, kivéve az olyan munkavállalók vagy az azok jogán jogosultak esetében, akik ezen időpont előtt az irányadó nemzeti jog szerint bírósági eljárást indítottak vagy ezzel azonos hatályú igényt jelentettek be.

JEGYZŐKÖNYV a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4a. cikkében előírt Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

A KBER LÉTREHOZÁSA

1. cikk

A Központi Bankok Európai Rendszere

1.1. A Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER) és az Európai Központi Bankot (EKB) e szerződés 4a. cikkének megfelelően hozzák létre; feladataikat és tevékenységüket e szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően végzik.

1.2. E szerződés 106. cikke (1) bekezdésének megfelelően a KBER az EKB-ból és a tagállamok központi bankjaiból („nemzeti központi bankok”) áll. Luxemburg központi bankjának szerepét az *Institut monétaire luxembourgeois* tölti be.

II. FEJEZET

A KBER CÉLKITŰZÉSEI ÉS FELADATAI

2. cikk

Célkitűzések

E szerződés 105. cikke (1) bekezdésének megfelelően a KBER elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. Az árstabilitási cél veszélyeztetése nélkül a KBER támogatja a Közösségen belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az e szerződés 2. cikkében megállapított közösségi célkitűzések megvalósításához. A KBER a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva az e szerződés 3a. cikkében meghatározott alapelveket.

3. cikk

Feladatok

3.1. E szerződés 105. cikke (2) bekezdésének megfelelően a KBER alapvető feladatai a következők:

- a Közösség monetáris politikájának meghatározása és végrehajtása;
- devizaműveletek végzése e szerződés 109. cikke rendelkezéseinek megfelelően;
- a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartása és kezelése;
- a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása.

3.2. E szerződés 105. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 3.1. cikk harmadik francia bekezdése nem érinti a devizában tartott technikai egyenlegeknek a tagállamok kormányai által történő tartását és kezelését.

3.3. E szerződés 105. cikke (5) bekezdésének megfelelően a KBER támogatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában.

4. cikk

Tanácsadói feladatok

E szerződés 105. cikke (4) bekezdésének megfelelően:

a) Az EKB-val konzultálni kell:

- a hatáskörébe tartozó valamennyi közösségi jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
- a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

b) az EKB a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet a megfelelő közösségi intézmények vagy szervek vagy a nemzeti hatóságok elé.

5. cikk

Statisztikai adatok gyűjtése

5.1. A KBER feladatainak megvalósítása céljából az EKB a nemzeti központi bankok közreműködésével összegyűjti a szükséges statisztikai adatokat a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól vagy közvetlenül a gazdasági szereplőktől. Ennek érdekében együttműködik a közösségi intézményekkel és szervekkel, a tagállamok vagy harmadik államok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, valamint a nemzetközi szervezetekkel.

5.2. Az 5.1. cikkben meghatározott feladatokat — amennyire lehetséges — a nemzeti központi bankok látják el.

5.3. Az EKB szükség esetén hozzájárul a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikai adatok gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolásához.

5.4. A Tanács a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza az adatszolgáltatásra kötelezett természetes és jogi személyek körét, a titoktartási szabályokat és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

6. cikk

Nemzetközi együttműködés

6.1. A KBER feladatkörébe tartozó nemzetközi együttműködés terén az EKB határozza meg a KBER képviselőjének formáját.

6.2. Az EKB és — annak jóváhagyásával — a nemzeti központi bankok részt vehetnek nemzetközi monetáris intézményekben.

6.3. A 6.1. és a 6.2. cikk nem érinti e szerződés 109. cikkének (4) bekezdését.

III. FEJEZET

A KBER SZERVEZETE

7. cikk

Függetlenség

E szerződés 107. cikkének megfelelően az e szerződés és az ezen alapokmány által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelezettségek végrehajtása során sem az EKB, sem a nemzeti központi bankok, sem döntéshozó szerveik valamely tagja nem kérhet vagy fogadhat el utasítást a közösségi intézményektől vagy szervektől, a tagállamok kormányaitól vagy bármely egyéb szervtől. A közösségi intézmények és szervek, valamint a tagállamok kormányai kötelezettséget vállalnak arra, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet, és nem kísérlik meg az EKB vagy a nemzeti központi bankok döntéshozó szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

8. cikk

Általános alapelv

A KBER-t az EKB döntéshozó szervei irányítják.

9. cikk

Az Európai Központi Bank

9.1. Az EKB, amely e szerződés 106. cikke (2) bekezdésének megfelelően jogi személyiséggel rendelkezik, valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhetsen és idegeníthetsen el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

9.2. Az EKB biztosítja, hogy az e szerződés 105. cikkének (2), (3) és (5) bekezdése alapján a KBER-re ruházott feladatokat vagy az ezen alapokmány értelmében végzett saját tevékenysége keretében vagy a 12.1. és 14. cikk értelmében a nemzeti központi bankokon keresztül hajtsák végre.

9.3. E szerződés 106. cikke (3) bekezdésének megfelelően az EKB döntéshozó szervei a Kormányzótanács és az Igazgatóság.

10. cikk

A Kormányzótanács

10.1. E szerződés 109. cikke (1) bekezdésének megfelelően az EKB Kormányzótanácsa az EKB Igazgatóságának tagjaiból és a nemzeti központi bankok elnökeiből áll.

10.2. A 10.3. cikkre is figyelemmel, csak a Kormányzótanács személyesen jelenlévő tagjai rendelkeznek szavazati joggal. E szabálytól eltérve, a 12.3. cikkben említett eljárási szabályzata előírhatja, hogy a Kormányzótanács tagjai szavazatukat telekonferencia keretében is leadhatják. Ez a szabályzat azt is előírja, hogy a Kormányzótanács szavazásban hosszabb ideig akadályozott tagja kijelölheti a Kormányzótanács tagjaként őt helyettesítő személyt.

A 10.3 és a 11.3. cikkre is figyelemmel, a Kormányzótanács minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik. Ha ezen alapokmány másként nem rendelkezik, a Kormányzótanács egyszerű többséggel határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A Kormányzótanács határozatképességéhez tagjai kétharmadának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az elnök rendkívüli ülést hívhat össze, amelyen határozatképességre való tekintet nélkül lehet határozatot hozni.

10.3. Olyan határozatok esetében, amelyeket a 28., 29., 30., 32., 33. és 51. cikk alapján kell meghozni, a Kormányzótanács tagjainak szavazatait a nemzeti központi bankoknak az EKB jegyzett tőkéjében való részesedése arányában kell súlyozni. Az Igazgatóság tagjainak szavazatát nullával kell súlyozni. A minősített többséget igénylő határozatok

esetében a határozat akkor tekinthető meghozottnak, ha a leadott igen szavazatok az EKB jegyzett tőkéjének legalább a kétharmadát és a részvényeseknek legalább a felét képviselik. Akadályoztatásuk esetén a nemzeti központi bankok elnökei helyettest jelölhetnek ki súlyozott szavazatuk leadása céljából.

10.4. Az üléseken elhangzottak titkosak. A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy tanácskozásainak eredményét nyilvánosságra hozza.

10.5. A Kormányzótanács évente legalább tíz alkalommal ülésezik.

11. cikk

Az Igazgatóság

11.1. E szerződés 109a. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően az Igazgatóság az elnökből, az alelnökből és négy további tagból áll.

A tagok feladataikat teljes munkaidőben látják el. A tagok semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak, kivéve ha ez alól a Kormányzótanács kivételesen mentesítést ad.

11.2. E szerződés 109a. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően az elnököt, az alelnököt és az Igazgatóság többi tagját a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten, közös megegyezéssel, a Tanácsnak az Európai Parlamenttel és az EKB Kormányzótanácsával folytatott konzultációt követő ajánlása alapján olyan személyek közül nevezik ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek.

Megbízatusuk nyolc évre szól és nem újítható meg.

Az Igazgatóság tagjai csak a tagállamok állampolgárai lehetnek.

11.3. Az Igazgatóság tagjainak alkalmazási feltételei, különösen illetményük, nyugdíjuk és egyéb szociális biztonsági juttatásaik az EKB-val kötendő szerződés tárgyát képezik, és ezeket a Kormányzótanács és a Tanács által kinevezett három-három tagból álló bizottság javaslata alapján a Kormányzótanács határozza meg. Az e bekezdésben említett kérdésekben az Igazgatóság tagjai nem rendelkeznek szavazati joggal.

11.4. Ha az Igazgatóság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Kormányzótanács vagy az Igazgatóság kérelmére felmentheti hivatalából.

11.5. Az Igazgatóság minden egyes jelenlévő tagja jogosult szavazni és e célból egy szavazattal rendelkezik. Eltérő rendelkezés hiányában az Igazgatóság a leadott szavazatok egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A szavazási szabályokat a 12.3. cikkben említett eljárási szabályzat határozza meg.

11.6. Az Igazgatóság felel az EKB folyó ügyeinek intézéséért.

11.7. Az Igazgatóság megüresedő helyét egy új tagnak a 11.2. cikknek megfelelően történő kinevezése útján kell betölteni.

12. cikk

A döntéshozó szervek felelőssége

12.1. A Kormányzótanács elfogadja az e szerződés és az ezen alapokmány alapján a KBER-re ruházott feladatok ellátásának biztosítása érdekében szükséges iránymutatásokat és határozatokat. A Kormányzótanács alakítja ki a Közösség monetáris politikáját, beleértve adott esetben a közbülső monetáris célokra, az irányadó kamatokra és a KBER-ben a jegybanki pénzkínálatra vonatkozó határozatokat, továbbá meghatározza a végrehajtásukhoz szükséges iránymutatásokat.

Az Igazgatóság a monetáris politikát a Kormányzótanács által hozott iránymutatások és határozatok alapján hajtja végre. Ennek érdekében kiadja a szükséges utasításokat a nemzeti központi bankok számára. Ezen túlmenően az Igazgatóság a Kormányzótanács határozata által ráruházott bizonyos hatáskörökkel is rendelkezhet.

E cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az EKB a lehetségesnek és megfelelőnek ítélt mértékben a nemzeti központi bankokhoz folyamodhat a KBER feladatkörébe tartozó műveletek elvégzése végett.

12.2. Az Igazgatóság felel a Kormányzótanács üléseinek előkészítéséért.

12.3. A Kormányzótanács eljárási szabályzatot fogad el, amely meghatározza az EKB-nak és döntéshozó szerveinek belső felépítését.

12.4. A Kormányzótanács ellátja a 4. cikkben említett tanácsadói feladatokat.

12.5. A Kormányzótanács határoz a 6. cikkben említett kérdésekben.

13. cikk

Az elnök

13.1. Az EKB Kormányzótanácsának és Igazgatóságának ülésein az elnök, vagy távollétében az alelnök elnököl.

13.2. A 39. cikk sérelme nélkül az EKB-t külső kapcsolataiban az elnök vagy az általa kijelölt személy képviseli.

14. cikk

A nemzeti központi bankok

14.1. E szerződés 108. cikkének megfelelően valamennyi tagállam biztosítja, hogy legkésőbb a KBER létrehozásának időpontjáig nemzeti jogszabályai — nemzeti központi bankjának státútumát is beleértve — összeegyeztethetők legyenek e szerződéssel és ezen alapokmánnyal.

14.2.A nemzeti központi bankok statútumának rendelkeznie kell különösen arról, hogy a nemzeti központi bank elnökének hivatali ideje legalább öt év.

Valamely nemzeti központi bank elnökét kizárólag abban az esetben lehet hivatalából felmenteni, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el. Az erre vonatkozó határozatot az érintett elnök vagy a Kormányzótanács a Bíróság előtt megtámadhatja e szerződés vagy az annak alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére hivatkozva. Ezt az eljárást, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

14.3.A nemzeti központi bankok a KBER szerves részét képezik és az EKB iránymutatásainak és utasításainak megfelelően tevékenykednek. A Kormányzótanács megteszi az EKB iránymutatásai és utasításai betartásának biztosításához szükséges lépéseket, és ehhez megköveteli a szükséges információk rendelkezésére bocsátását.

14.4.A nemzeti központi bankok az ebben az alapokmányban foglaltakon kívül egyéb feladatokat is elláthatnak, kivéve ha a Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével azokat a KBER céljaival és feladataival ellentétesnek találja. E feladatokat a nemzeti központi bankok saját felelősségükre és kockázatukra látják el, és ezek nem tekinthetők a KBER feladatkörébe tartozónak.

15. cikk

Jelentési kötelezettség

15.1. Az EKB legalább negyedévente jelentést készít és tesz közzé a KBER tevékenységéről.

15.2. A KBER konszolidált pénzügyi kimutatását hetente közzé kell tenni.

15.3. E szerződés 109b. cikke (3) bekezdésének megfelelően az EKB a KBER tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Tanácsnak.

15.4. Az e cikkben említett jelentéseket és kimutatásokat térítésmentesen az érdeklődők rendelkezésére kell bocsátani.

16. cikk

Bankjegyek

E szerződés 105a. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Közösségen belül kizárólag a Kormányzótanács jogosult bankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére. Ilyen bankjegyek kibocsátására az EKB és a nemzeti központi bankok jogosultak. Kizárólag az EKB és a nemzeti központi bankok által kibocsátott bankjegyek minősülnek törvényes fizetőeszköznek a Közösségen belül.

Az EKB a lehető legnagyobb mértékig tiszteletben tartja a bankjegyek kibocsátására és külső megjelenésére vonatkozóan fennálló gyakorlatot.

IV. FEJEZET

A KBER MONETÁRIS FELADATAI ÉS MŰVELETEI

17. cikk

Az EKB-nál és a nemzeti központi bankoknál vezetett számlák

Műveleteik végzése érdekében az EKB és a nemzeti központi bankok számlát nyithatnak hitelintézeteknek, közigazgatási intézményeknek és más piaci szereplőknek, valamint fedezetként elfogadhatnak eszközöket, beleértve a dematerializált értékpapírokat is.

18. cikk

Nyíltpiaci és hitelműveletek

18.1. A KBER céljai elérése és feladatainak ellátása érdekében az EKB és a nemzeti központi bankok:

- műveleteket végezhetnek a pénzügyi piacokon követelések és forgalomképes eszközök végleges (azonnali vagy határidős) vagy visszavásárlási megállapodás

keretében történő eladásával és vásárlásával, valamint kölcsönbe adásával vagy vételével mind közösségi, mind Közösségen kívüli pénznemekben, valamint nemesfémekben;

- hitelműveleteket végezhetnek hitelintézetekkel és más piaci szereplőkkel megfelelő fedezet mellett történő hitelnyújtás révén.

18.2. Az EKB meghatározza a saját maga vagy a nemzeti központi bankok által végzendő nyíltpiaci és hitelműveletekre vonatkozó általános elveket, beleértve azoknak a feltételeknek a közzétételére vonatkozó elveket is, amelyek alapján ilyen műveleteket végezhetnek.

19. cikk

Kötelező tartalék

19.1. A 2. cikkre is figyelemmel, az EKB a monetáris politikai célok megvalósítása érdekében megkövetelheti, hogy a tagállamokban létrehozott hitelintézetek kötelező tartalékot tartsanak az EKB-ban és a nemzeti központi bankokban lévő számláikon. A kötelező tartalék kiszámítására és meghatározására vonatkozó szabályokat a Kormányzótanács állapíthatja meg. E kötelezettségek nem teljesítése esetén az EKB büntető kamatok és más hasonló következményekkel járó szankciók kiszabására jogosult.

19.2. E cikk alkalmazása céljából a Tanács a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza a kötelező tartalék alapját és az ezen tartaléknak a tartalékalaphoz viszonyított maximálisan megengedhető arányát, továbbá az ezek nem teljesítése esetén alkalmazandó megfelelő szankciókat.

20. cikk

A monetáris politika egyéb eszközei

A Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével hozott határozatával a monetáris politika olyan egyéb módszereinek alkalmazásáról dönthet, amelyeket a 2. cikkre is figyelemmel megfelelőnek ítél.

E módszerek alkalmazási körét a Tanács határozza meg a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha azok harmadik felekre kötelezettséget rónak.

21. cikk

Közigazgatási intézményekkel folytatott műveletek

21.1. E szerződés 104. cikkének megfelelően az EKB, illetve a tagállamok központi bankjai nem nyújthatnak folyószámlahitelt vagy bármely más hitelt a közösségi intézmények vagy szervek, a tagállamok központi kormányzata, regionális vagy helyi közigazgatási szervei, közjogi testületei, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai részére, továbbá ezektől közvetlenül nem vásárolhatnak adósságinstrumentumokat.

21.2. Az EKB és a nemzeti központi bankok fiskális megbízottként tevékenykedhetnek a 21.1. cikkben meghatározott intézmények részére.

21.3.E cikk rendelkezései nem alkalmazható a köztulajdonban lévő hitelintézetekre, amelyeket a jegybanki pénzkínálat vonatkozásában a nemzeti központi bankoknak és az EKB-nak a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos elbánásban kell részesíteniük.

22. cikk

Elszámolási és fizetési rendszerek

Az EKB és a nemzeti központi bankok megfelelő eszközöket bocsáthatnak rendelkezésre, az EKB pedig rendeleteket alkothat annak érdekében, hogy biztosítsák a Közösségen belüli és a más államokkal fenntartott elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működését.

23. cikk

Külső műveletek

Az EKB és a nemzeti központi bankok:

- kapcsolatot létesíthetnek más államok központi bankjaival és pénzügyi szervezeteivel, és szükség szerint nemzetközi szervezetekkel;
- azonnali és határidős ügylet keretében bármilyen devizaeszközt és nemesfémeket vásárolhatnak és adhatnak el; a „devizaeszköz” fogalma magában foglalja a bármely ország valutájában vagy bármely elszámolási egységében és bármely formában nyilvántartott értékpapírokat és egyéb eszközöket;
- rendelkezhetnek az e cikkben említett eszközökkel és kezelhetik azokat;
- harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel bármilyen banki ügyletet lebonyolíthatnak, beleértve a hitelnnyújtási és hitelfelvételi műveleteket.

24. cikk

Egyéb műveletek

A feladatkörükből adódó műveleteken túl az EKB és a nemzeti központi bankok igazgatási célokból vagy személyzetük részére végezhetnek műveleteket.

V. FEJEZET

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

25. cikk

Prudenciális felügyelet

25.1. Az EKB a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó közösségi jogszabályok hatálya és végrehajtása tárgyában tanácsot adhat a Tanácsnak, a Bizottságnak vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, illetve ezek az EKB-val konzultálhatnak.

25.2. A Tanács által az e szerződés 105. cikkének (6) bekezdése alapján hozott határozatoknak megfelelően az EKB külön feladatokat láthat el a hitelintézetek és — a biztosítói intézetek kivételével — az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban.

VI. FEJEZET

A KBER-RE VONATKOZÓ PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Pénzügyi beszámoló

26.1. Az EKB és a nemzeti központi bankok pénzügyi éve január első napján kezdődik és december utolsó napján ér véget.

26.2. Az EKB éves beszámolóját az Igazgatóság állítja össze a Kormányzótanács által megállapított elveknek megfelelően. Az éves beszámolót a Kormányzótanács hagyja jóvá, majd ezután azt közzé kell tenni.

26.3. Elemzési és működtetéssel összefüggő célokból az Igazgatóság elkészíti a KBER konszolidált mérlegét, amely magában foglalja a nemzeti központi bankoknak a KBER-hez tartozó eszközeit és forrásait.

26.4. E cikk alkalmazása érdekében a Kormányzótanács megállapítja a nemzeti központi bankok által végzett műveletek könyvvitelének és jelentéstételének egységesítéséhez szükséges szabályokat.

27. cikk

Pénzügyi ellenőrzés

27.1. Az EKB és a nemzeti központi bankok beszámolóit a Kormányzótanács által javasolt és a Tanács által jóváhagyott, független külső könyvvizsgálók ellenőrzik. A könyvvizsgálók jogosultak az EKB és a nemzeti központi bankok valamennyi könyvét és számláját megvizsgálni, valamint ügyleteikről teljes tájékoztatást kapni.

27.2. E szerződés 188c. cikkének rendelkezéseit csak az EKB ügyvezetése hatékonyságának vizsgálatára kell alkalmazni.

28. cikk

Az EKB tőkéje

28.1. Az EKB tőkéje, amelynek az EKB létrejöttétől rendelkezésre kell állnia, 5 milliárd ECU. Tőkeemelésre olyan összegben kerülhet sor, amelyet adott esetben a Kormányzótanács a 10.3. cikkben előírt minősített többséggel határoz meg a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által rögzített határokon belül és feltételekkel.

28.2. Az EKB tőkéjét kizárólag a nemzeti központi bankok jegyezhetik és birtokolhatják. A tőke jegyzése a 29. cikknek megfelelően meghatározott kulcs szerint történik.

28.3. A Kormányzótanács a 10.3. cikkben előírt minősített többséggel határozza meg a tőkebefizetési kötelezettség mértékét és formáját.

28.4. A 28.5. cikkre is figyelemmel, a nemzeti központi bankoknak az EKB jegyzett tőkéjében meglévő részesedését nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.

28.5. A 29. cikkben meghatározott kulcs módosítása esetén a nemzeti központi bankok egymás között olyan mértékben ruházzák át tőkerészesedésüket, hogy a részesedések megoszlása megfeleljen a módosított kulcsnak. Az ilyen átruházás feltételeit és módját a Kormányzótanács határozza meg.

29. cikk

Tőkejegyzési kulcs

29.1. A KBER és az EKB e szerződés 109. cikkének (1) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelő megalapítását követően meg kell határozni az EKB tőkéjének jegyzésére vonatkozó kulcsot. Ebben a kulcsban valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni, amely a következők összegének felel meg:

- a KBER létrehozását megelőző utolsó előtti évben a Közösség népességszámából való tagállami részesedés 50%-a;
- a KBER létrehozását megelőző utolsó előtti évet megelőző öt évben a Közösség piaci áron számított bruttó hazai össztermékéből való tagállami részesedés 50%-a.

A százalékokat a 0,05 százalékpont legközelebb eső többszörösére kell felkerekíteni.

29.2. Az e cikk alkalmazásához szükséges statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja a 42. cikkben megállapított eljárás alapján a Tanács által elfogadott szabályoknak megfelelően.

29.3. Az egyes nemzeti központi bankokhoz rendelt súlyokat a KBER létrehozását követően ötévente módosítják a 29.1. cikkben megállapított rendelkezések értelemszerű alkalmazásával. A módosított kulcsot a következő év első napjától kezdve kell alkalmazni.

29.4. A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

30. cikk

Devizatartalékokat megtestesítő eszközök átadása a EKB-nak

30.1. A 28. cikk sérelme nélkül a nemzeti központi bankok devizatartalékokat megtestesítő eszközökkel látják el az EKB-t legfeljebb 50 milliárd ECU-nek megfelelő összegben, amely nem állhat a tagállamok valutájából, ECU-ból, IMF-tartalékpozícióból és SDR-ből. A Kormányzótanács dönt arról, hogy az EKB milyen arányban hívja le ezeket az eszközöket az EKB létrehozását követően, és milyen összegben hívja le későbbi időpontokban. Az EKB korlátlanul jogosult a részére átadott devizatartalékok tartására és kezelésére, továbbá az ebben az alapokmányban meghatározott célokra történő felhasználására.

30.2. Az egyes nemzeti központi bankok hozzájárulását az EKB jegyzett tőkéjéből való részesedésük arányában kell meghatározni.

30.3. Az EKB az egyes nemzeti központi bankok javára a hozzájárulás mértékével megegyező követelést ír jóvá. A Kormányzótanács határozza meg az ilyen követelések denominációját és kamatozását.

30.4. Az EKB a 30.1. cikkben meghatározott mértéken túl a 30.2. cikknek megfelelően devizatartalékokat megtestesítő eszközöket hívhat le a 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

30.5. Az EKB IMF-tartalékpozíciókat és SDR-t tarthat és kezelhet, valamint rendelkezhet ezek összevonásáról.

30.6. A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

31. cikk

A nemzeti központi bankok által tartott devizatartalékot megtestesítő eszközök

31.1. A nemzeti központi bankok jogosultak a nemzetközi szervezetek irányában fennálló kötelezettségeik teljesítése érdekében ügyleteket lebonyolítani a 23. cikknek megfelelően.

31.2. A devizatartalékot megtestesítő eszközök 30. cikkben említett átadását követően a nemzeti központi bankoknál maradó devizatartalékokkal végzendő valamennyi egyéb művelethez, továbbá a tagállamoknak a devizában tartott technikai egyenlegeikhez kapcsolódó műveleteihez — a 31.3. cikk keretében meghatározandó összeghatáron felül — meg kell szerezni az EKB jóváhagyását annak érdekében, hogy biztosítsák a Közösség árfolyam- és monetáris politikájával való összhangot.

31.3. A Kormányzótanács iránymutatásokat bocsát ki az ilyen műveletek bonyolításának elősegítése céljából.

32. cikk

A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének felosztása

32.1. A KBER monetáris politikai feladatainak ellátása folytán a nemzeti központi bankoknál felhalmozódó jövedelmeket (a továbbiakban: monetáris jövedelem) minden egyes pénzügyi év végén fel kell osztani e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

32.2.A 32.3. cikkre is figyelemmel minden egyes nemzeti központi bank monetáris jövedelmének összege megegyezik a forgalomban lévő bankjegyekkel, valamint a hitelintézetek jegybanki betéteivel szemben fennálló eszközökből származó éves bevételével. Ezeket az eszközöket a nemzeti központi bankok a Kormányzótanács által megállapítandó iránymutatásoknak megfelelően külön mutatják ki.

32.3. Ha a harmadik szakasz kezdetét követően a nemzeti központi bankok mérlegének struktúrája a Kormányzótanács megítélése szerint nem teszi lehetővé a 32.2. cikk alkalmazását, a Kormányzótanács minősített többséggel úgy határozhat, hogy a 32.2. cikk rendelkezéseitől eltérve a monetáris jövedelmet legfeljebb öt éven keresztül más módszerrel kell kiszámítani.

32.4. Az egyes nemzeti központi bankok monetáris jövedelméből le kell vonni a 19. cikknek megfelelően a nemzeti központi bank által a hitelintézetek jegybanki betétei után fizetett kamatok összegét.

A Kormányzótanács úgy határozhat a bankjegykibocsátással összefüggésben felmerülő költségeket, illetve — kivételes esetben — a KBER számára végzett monetáris politikai műveletek kapcsán elszenvedett meghatározott veszteségeket a nemzeti központi bankok részére meg kell téríteni. A költségek, illetve veszteségek megtérítésére a Kormányzótanács által megfelelőnek ítélt formában kerül sor; ezeket az összegeket el lehet számolni a nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének terhére.

32.5. A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének összege az EKB-ba befizetett tőkerészesedésük arányában kerül felosztásra a nemzeti központi bankok között, figyelembe véve a Kormányzótanács 33.2. cikk értelmében hozott határozatát.

32.6. Az EKB a Kormányzótanács iránymutatásainak megfelelően végzi a monetáris jövedelem felosztásából származó egyenlegek elszámolását és kiegyenlítését.

32.7. A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

33. cikk

Az EKB nettó nyereségének és veszteségének felosztása

33.1. Az EKB nettó nyeresége a következő sorrendben kerül felosztásra:

- a) a nettó nyereség 20%-át meg nem haladó, a Kormányzótanács által meghatározott összeget az általános tartalékalapba kell átutalni legfeljebb a tőke 100%-át elérő mértékben;
- b) a nettó nyereség maradványát befizetett részesedésük arányában az EKB részvényesei között kell felosztani.

33.2. Az EKB által elszenvedett veszteség esetében a hiány az EKB általános tartalékalapja, szükség esetén pedig a Kormányzótanács határozatát követően az adott

pénzügyi év monetáris jövedelme terhére jóváírható a nemzeti központi bankok között a 32.5. cikknek megfelelően felosztott összegek arányában és mértékéig.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Jogi aktusok

34.1. E szerződés 108a. cikkének megfelelően az EKB:

- rendeleteket alkot a 3.1. cikk első francia bekezdésében, 19.1., 22. és 25.2. cikkben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, valamint a Tanács 42. cikkben említett jogi aktusaiban megállapítandó esetekben;
- meghozza az e szerződés és az ezen alapokmány értelmében a KBER-re ruházott feladatok végrehajtásához szükséges határozatokat;
- ajánlásokat tesz és véleményeket ad.

34.2. A rendelet általános hatállyal bír. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az ajánlások és a vélemények nem kötelezőek.

A határozat teljes egészében kötelező azokra nézve, akiket címzettként megjelöl.

E szerződés 190., 191. és 192. cikkét alkalmazni kell az EKB által elfogadott rendeletekre és határozatokra.

Az EKB úgy határozhat, hogy határozatait, ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozza.

34.3. A 42. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett az EKB pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek.

35. cikk

Bírósági felülvizsgálat és kapcsolódó kérdések

35.1. Az e szerződésben megállapított esetekben és feltételek mellett az Európai Bíróság felülvizsgálhatja, illetve értelmezheti az EKB aktusait és mulasztásait. Az EKB — az e szerződésben megállapított esetekben és feltételek mellett — eljárást indíthat.

35.2. Az egyrészről az EKB, másrészről annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

35.3. Az EKB az e szerződés 215. cikkében meghatározott felelősségi szabályok hatálya alá tartozik. A nemzeti központi bankok felelősségét saját nemzeti joguk határozza meg.

35.4. A Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az EKB által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbíróági kikötés alapján határozatot hozzon.

35.5. A Bíróság előtt történő keresetindításról az EKB nevében a Kormányzótanács dönt.

35.6. A Bíróság rendelkezik hatáskörrel a nemzeti központi bankok ezen alapokmányból eredő kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatos jogvitákban. Ha az EKB megítélése szerint valamely nemzeti központi bank az ezen alapokmányból eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett nemzeti központi banknak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Ha az érintett nemzeti központi bank az EKB által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, az EKB a Bírósághoz fordulhat.

36. cikk

Személyzet

36.1. A Kormányzótanács az Igazgatóság javaslata alapján meghatározza az EKB személyzetének alkalmazási feltételeit.

36.2. A Bíróság hatáskörrel rendelkezik az EKB és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

37. cikk

Székhely

Az EKB székhelye tárgyában a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten 1992 végéig közös megegyezéssel döntenek.

38. cikk

Titoktartás

38.1. Az EKB és a nemzeti központi bankok irányító szerveinek és személyzetének tagjai megbízatásuk megszűnését követően sem fedhetnek fel szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információt.

38.2. A titoktartási kötelezettséget előíró közösségi jogi rendelkezések az e rendelkezések hatálya alá tartozó adatokhoz hozzáférő személyekre is vonatkoznak.

39. cikk

Aláírásra jogosultak

Az EKB harmadik személyekkel szemben elnöke vagy Igazgatóságának két tagja útján, vagy az elnök által az EKB nevében aláírásra kellően feljogosított két alkalmazottjának aláírásával vállal jogi kötelezettséget.

40. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az EKB-t a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szerződéshez csatolt, az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

VIII. FEJEZET

AZ ALAPOKMÁNY MÓDOSÍTÁSA ÉS KIEGÉSZÍTŐ JOGALKOTÁS

41. cikk

Egyszerűsített módosítási eljárás

41.1. E szerződés 106. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Tanács az EKB ajánlása alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően minősített többséggel, illetve a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően egyhangúlag módosíthatja az ezen alapokmány 5.1., 5.2., 5.3., 17., 18., 19.1., 22., 23., 24., 26., 32.2., 32.3., 32.4., 32.6., cikkét, 33.1. cikkének a) pontját és 36. cikkét. Mindkét esetben szükség van az Európai Parlament hozzájárulására.

41.2. Az EKB e cikk szerinti ajánlásához a Kormányzótanács egyhangú határozata szükséges.

42. cikk

Kiegészítő jogalkotás

E szerződés 106. cikke (6) bekezdésének megfelelően, közvetlenül a harmadik szakasz megkezdésére vonatkozó határozat meghozatalát követően a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel és az EKB-val folytatott konzultációt követően, illetve az EKB ajánlása alapján, az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, minősített többséggel fogadja el az ezen alapokmány 4., 5.4., 19.2., 20., 28.1., 29.2., 30.4. és 34.3. cikkében említett rendelkezéseket.

IX. FEJEZET

A KBER-RE VONATKOZÓ ÁTMENETI ÉS EGYÉB RENDELKEZÉSEK

43. cikk

Általános rendelkezések

43.1. Egy e szerződés 109k. cikkének (1) bekezdésében említett eltérés azzal a következménnyel jár, hogy az alapokmány következő cikkei nem keletkeztetnek jogokat és kötelezettségeket az érintett tagállamok számára: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 és 52.

43.2. Az e szerződés 109k. cikke (1) bekezdésében meghatározott eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai a nemzeti jognak megfelelően megőrzik hatáskörüket a monetáris politika területén.

43.3. E szerződés 109k. cikke (4) bekezdésének megfelelően „tagállamok” alatt az eltéréssel nem rendelkező tagállamokat kell érteni az ezen alapokmány következő cikkeiben: 3., 11.2., 19., 34.2. és 50.

43.4. „Nemzeti központi bankok” alatt az eltéréssel nem rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjait kell érteni az ezen alapokmány következő cikkeiben: 9.2., 10.1., 10.3., 12.1., 16., 17., 18., 22., 23., 27., 30., 31., 32., 33.2. és 52.

43.5. „Részvényesek” alatt az eltéréssel nem rendelkező tagállamok központi bankjait kell érteni a 10.3. és 33.1. cikkben.

43.6. Az „EKB jegyzett tőkéje” alatt az EKB-nak az eltéréssel nem rendelkező tagállamok központi bankjai által jegyzett tőkéjét kell érteni a 10.3. és 30.2. cikkben.

44. cikk

Az EKB átmeneti feladatai

Az EKB átveszi az EMI azon feladatait, amelyeket egy vagy több tagállam eltérése következtében a harmadik szakaszban továbbra is végre kell hajtani.

Az EKB az e szerződés 109k. cikkében meghatározott eltérések hatályaon kívül helyezésére történő felkészüléshez tanácsot ad.

45. cikk

Az EKB Általános Tanácsa

45.1. E szerződés 106. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül az EKB harmadik döntéshozó szerveként létre kell hozni az Általános Tanácsot.

45.2. Az Általános Tanács tagjai az EKB elnöke és alelnöke, valamint a nemzeti központi bankok elnökei. Az Igazgatóság többi tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.

45.3. Az Általános Tanács feladatait teljes körűen ezen alapokmány 47. cikke sorolja fel.

46. cikk

Az Általános Tanács eljárására vonatkozó szabályok

46.1. az EKB Általános Tanácsának ülésein az EKB elnöke, vagy távollétében az alelnöke elnököl.

46.2. A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.

46.3. Az Általános Tanács üléseit az elnök készíti elő.

46.4. A 12.3. cikktől eltérve, az Általános Tanács maga fogadja el eljárási szabályzatát.

46.5. Az Általános Tanács titkárságát az EKB biztosítja.

47. cikk

Az Általános Tanács feladatai

47.1. Az Általános Tanács:

- ellátja a 44. cikkben említett feladatokat,
- közreműködik a 4. és a 25.1. cikkben említett tanácsadói feladatok ellátásában.

47.2. Az Általános Tanács közreműködik:

- az 5. cikkben foglaltak szerinti statisztikai adatok gyűjtésében,
- az EKB jelentéstételi tevékenységében a 15. cikkben foglaltak szerint,
- a 26. cikk alkalmazásához szükséges szabályok megalkotásában a 26.4. cikkben foglaltak szerint,
- a 29. cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedések meghozatalában a 29.4. cikkben foglaltak szerint,
- az EKB személyzete alkalmazási feltételeinek megállapításában a 36. cikkben foglaltak szerint.

47.3. Az Általános Tanács közreműködik az eltéréssel rendelkező tagállamok valutái árfolyamának az e szerződés 109l. cikke (5) bekezdésében foglaltak szerint az eltéréssel nem rendelkező tagállamok valutáihoz vagy közös valutájához való visszavonhatatlan rögzítéséhez szükséges előkészületekben.

47.4. Az Általános Tanácsot az EKB elnöke tájékoztatja a Kormányzótanács határozatairól.

48. cikk

Az EKB tőkéjére vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 29.1. cikknek megfelelően az EKB tőkéjének jegyzéséhez meghatározott kulcsban valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni. A 28.3. cikktől eltérve, az eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai az általuk jegyzett tőkét nem fizetik be, kivéve ha az Általános Tanács az EKB jegyzett tőkéjének legalább kétharmadát és a részvényesek legalább felét képviselő többséggel úgy határoz, hogy az általuk jegyzett tőkének egy minimális százalékát be kell fizetni az EKB működési költségeihez történő hozzájárulásként.

49. cikk

Az EKB tőkéjének, általános tartalékainak és céltartalékainak halasztott befizetése

49.1. Annak a tagállamnak a központi bankja, amelynek eltérését hatályon kívül helyezték, ugyanolyan mértékben fizeti be az EKB jegyzett tőkéjében meglévő részesedését, mint az eltéréssel nem rendelkező tagállamok központi bankjai, és az EKB-nak devizatartalékot megtestesítő eszközöket ad át a 30.1. cikknek megfelelően. Az átadásra kerülő összeget úgy határozzák meg, hogy a 30.1. cikknek megfelelően az EKB-nak átadott devizatartalékot megtestesítő eszközök folyó árfolyamon vett ECU-értékét megszorozzák az érintett nemzeti központi bank által jegyzett részvények számának és a többi nemzeti központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

49.2. A 49.1. cikknek megfelelően teljesítendő befizetéseken túlmenően az érintett központi bank köteles hozzájárulni az EKB általános tartalékaihoz, az ezzel egyenértékű céltartalékokhoz, továbbá ahhoz az összeghez, amelyet az eltérés hatályon kívül helyezését megelőző év december 31-e szerinti eredménykimutatás egyenlege alapján az általános tartalékhoz és céltartalékhoz még biztosítani kell. A hozzájárulás összegét úgy határozzák meg, hogy a fentiekben meghatározott és az EKB jóváhagyott mérlegében kimutatott tartalékok összegét megszorozzák az érintett központi bank által jegyzett részvények számának és a többi központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

50. cikk

Az Igazgatóság tagjainak első alkalommal történő kinevezése

Az EKB Igazgatóságának létrehozásakor az Igazgatóság elnökét, alelnökét és többi tagját a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten, közös megegyezéssel nevezik ki a Tanács ajánlása alapján, az Európai Parlamenttel és az EMI Tanácsával folytatott konzultációt követően. Az Igazgatóság elnökét 8 évre nevezik ki. A 11.2. cikktől eltérve, az alelnököt 4 évre, az Igazgatóság többi tagját pedig 5-től 8 évig terjedő időtartamra nevezik ki. Egyik megbízatás sem újítható meg. Az Igazgatóság tagjainak száma a 11.1. cikkben előírtnál kevesebb is lehet, de semmilyen körülmények között nem lehet négynél kevesebb.

51. cikk

Eltérés a 32. cikktől

51.1. Ha a harmadik szakasz kezdetét követően a Kormányzótanács úgy határoz, hogy a 32. cikk alkalmazása lényegesen megváltoztatja a nemzeti központi bankok relatív jövedelmi helyzetét, a 32. cikk alapján felosztásra kerülő jövedelem összegét a harmadik szakasz kezdetét követő első pénzügyi évben 60%-ot meg nem haladó mértékben, majd minden egyes azt követő pénzügyi évben legalább 12 százalékponttal egységesen csökkenteni kell.

51.2. Az 51.1. cikk legfeljebb öt pénzügyi éven keresztül alkalmazható a harmadik szakasz kezdetét követően.

52. cikk

Közösségi pénznemekben denominált bankjegyek cseréje

Az árfolyamok visszavonhatatlan rögzítését követően a Kormányzótanács megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a visszavonhatatlanul rögzített árfolyamú pénznemben denominált bankjegyeket a nemzeti központi bankok névértéken váltsák át.

53. cikk

Az átmeneti rendelkezések alkalmazhatósága

A 43–48. cikk akkor és addig alkalmazható, ha és ameddig eltéréssel rendelkező tagállamok léteznek.

JEGYZŐKÖNYV az Európai Monetáris Intézet alapokmányáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák a Európai Monetáris Intézet alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Létrehozás és elnevezés

1.1. Az Európai Monetáris Intézetet (EMI) e szerződés 109f. cikkének megfelelően hozzák létre; feladatait és tevékenységét e szerződés és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően végzi.

1.2. Az EMI tagjai a tagállamok központi bankjai („nemzeti központi bankok”). Ezen alapokmány alkalmazásában Luxemburg központi bankjának az *Institut monétaire luxembourgeois*-t kell tekinteni.

1.3. E szerződés 109f. cikkének értelmében mind a Központi Bankok Elnökeinek Bizottsága, mind az Európai Monetáris Együttműködési Alap (EMEA) megszűnik. Az EMEA valamennyi tartozása és követelése automatikusan az EMI-re száll át.

2. cikk

Célkitűzések

Az EMI hozzájárul a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszába történő átmenethez szükséges feltételek megvalósításához, így különösen:

- az árstabilitás biztosítása céljából a monetáris politikák összehangolásának erősítésével;
- a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) létrehozásához, valamint a harmadik szakaszban az egységes monetáris politika folytatásához és a közös valuta létrehozásához szükséges előkészületek megtételével;
- az ECU alakulásának felügyeletével.

3. cikk

Általános elvek

3.1. Az EMI az e szerződés és az ezen alapokmány által rábízott feladatokat és funkciókat látja el, nem érintve a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az egyes tagállamokon belüli monetáris politika folytatása terén fennálló felelősségét.

3.2. Az EMI a KBER alapokmányának 2. cikkében megállapított célkitűzéseknek és elveknek megfelelően jár el.

4. cikk

Elsődleges feladatok

4.1. E szerződés 109f. cikke (2) bekezdésének megfelelően az EMI:

- erősíti a nemzeti központi bankok közötti együttműködést;
- erősíti a tagállamok monetáris politikáinak összehangolását az árstabilitás biztosítása céljából;
- felügyeli az Európai Monetáris Rendszer (EMR) működését;
- konzultációkat tart a nemzeti központi bankok hatáskörébe tartozó, a pénzügyi szervezetek és piacok stabilitását érintő kérdésekben;
- átveszi az EMEA feladatait; így különösen ellátja a 6.1., 6.2. és 6.3. cikkben említett feladatokat;
- elősegíti az ECU használatát, és felügyeli alakulását, beleértve az ECU-elszámolási rendszer zavartalan működését.

Ezen felül:

- az EMI rendszeres konzultációkat tart a monetáris politikák irányáról és a monetáris politika eszközeinek használatáról;
- a nemzeti monetáris hatóságok az előzetes koordináció közös keretében, rendszerint konzultálnak az EMI-vel a monetáris politika irányáról szóló határozatok meghozatalát megelőzően.

4.2. Az EMI legkésőbb 1996. december 31-éig kialakítja azt a szabályozási, szervezeti és logisztikai keretet, amely a harmadik szakaszban a KBER feladatainak ellátásához a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban szükséges. Ezt a keretet az EMI Tanácsa határozathozatalra benyújtja az EKB-hoz létrehozásának időpontjában.

Az EMI e szerződés 109f. cikke (3) bekezdésének megfelelően különösen:

- kidolgozza azokat az eszközöket és eljárásokat, amelyek a harmadik szakaszban az egységes monetáris politika megvalósításához szükségesek;
- szükség szerint előmozdítja a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikai adatok gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolását;
- kidolgozza a KBER keretében a nemzeti központi bankok által végzendő műveletek szabályait;
- előmozdítja a határokon átnyúló fizetési műveletek hatékonyságát;
- felügyeli az ECU-bankjegyek technikai előkészületeit.

5. cikk

Tanácsadói feladatok

5.1. E szerződés 109f. cikke (4) bekezdésének megfelelően az EMI Tanácsa véleményeket vagy ajánlásokat fogalmazhat meg az egyes tagállamok monetáris és árfolyam-politikájának általános irányáról, valamint az általuk hozott kapcsolódó intézkedésekről. Az EMI véleményeket vagy ajánlásokat terjeszthet a tagállamok kormányai és a Tanács elé az olyan politikákra vonatkozóan, amelyek befolyásolhatják a Közösség belső vagy külső monetáris helyzetét, és különösen az EMR működését.

5.2. Az EMI Tanácsa továbbá ajánlásokat tehet a tagállamok monetáris hatóságainak monetáris politikájuk folytatására vonatkozóan.

5.3. E szerződés 109f. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Tanács konzultál az EMI-vel a hatáskörébe tartozó minden közösségi jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban.

A tagállamok hatóságai — a Tanács által a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel és az EMI-vel folytatott konzultációt követően minősített többséggel

meghatározott kereten belül és feltételek mellett — konzultálnak az EMI-vel a hatáskörébe tartozó minden jogszabálytervezetről, különös tekintettel a 4.2. cikkben foglaltakra.

5.4. E szerződés 109f. cikke (5) bekezdésének megfelelően az EMI úgy határozhat, hogy véleményét és ajánlásait nyilvánosságra hozza.

6. cikk

Működési és technikai feladatok

6.1. Az EMI

- gondoskodik a nemzeti központi bankoknak a közösségi valutákban történő beavatkozásaiból származó egyenlegek többoldalúvá tételéről és a Közösségen belüli elszámolások többoldalúvá tételéről;
- igazgatja az Európai Gazdasági Közösség tagállamainak központi bankjai között 1979. március 13-án kötött, az Európai Monetáris Rendszer működési eljárásainak megállapításáról szóló megállapodás (a továbbiakban: EMR-megállapodás) által előírt nagyon rövid távú finanszírozási rendszert, valamint az Európai Gazdasági Közösség tagállamainak központi bankjai között 1970. február 9-én kötött, módosított megállapodás által előírt rövid távú monetáris támogatási rendszert;
- ellátja a tagállamok fizetési mérlegének középtávú pénzügyi támogatását biztosító egységes rendszer létrehozásáról szóló 1988. június 24-ei 1969/88/EGK tanácsi rendelet 11. cikkében említett feladatokat.

6.2. Az EMI monetáris tartalékokat vehet át a nemzeti központi bankoktól és az EMR-megállapodás végrehajtása céljából ECU-t bocsáthat ki ezen eszközök ellenében. Ezen ECU-összegeket az EMI és a nemzeti központi bankok elszámolási eszközként, valamint a köztük és az EMI között folyó műveletekhez használhatják fel. Az EMI megteszi az e bekezdés végrehajtásához szükséges igazgatási intézkedéseket.

6.3. Az EMI megadhatja harmadik országok monetáris hatóságainak és nemzetközi monetáris intézményeknek az ECU „egyéb birtokosai” státuszt és rögzítheti azokat a feltételeket, amelyek mellett az egyéb birtokosok ECU-t szerezhhetnek, tarthatnak vagy felhasználhatnak.

6.4. Az EMI-nek jogában áll, hogy a nemzeti központi bankok megbízottjaként és kérésére devizatartalékokat tartson és kezeljen. Az ezekkel a tartalékokkal kapcsolatos nyereségek és veszteségek elszámolása a tartalékokat elhelyező nemzeti központi bank számlájára történik. Az EMI ezt a feladatát kétoldalú szerződések alapján az EMI határozatában megállapított szabályoknak megfelelően teljesíti. E szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy az ezekkel a tartalékokkal folytatott ügyletek ne zavarják meg a tagállamok hatáskörrel rendelkező monetáris hatóságainak monetáris politikáját és árfolyam-politikáját, továbbá hogy összhangban legyenek az EMI célkitűzéseivel és az EMR árfolyam-mechanizmusának megfelelő működésével.

7. cikk

Egyéb feladatok

7.1. Az EMI évente egyszer jelentést tesz a Tanácsnak a harmadik szakasz előkészítésének helyzetéről. E jelentéseknek értékelést kell tartalmazniuk a Közösségen belüli konvergencia terén tett előrehaladásról, és ki kell terjedniük különösen a monetáris politikai eszközök megfelelő kiigazítására, az egységes monetáris politikának a harmadik szakaszban történő folytatásához szükséges eljárások előkészítésére, valamint azokra a jogszabályi követelményekre, amelyeknek a nemzeti központi bankoknak meg kell felelnie ahhoz, hogy a KBER szerves részévé váljanak.

7.2. Az e szerződés 109f. cikke (7) bekezdésében említett tanácsi határozatoknak megfelelően az EMI egyéb feladatokat is elláthat a harmadik szakasz előkészítése érdekében.

8. cikk

Függetlenség

Az EMI Tanácsának azon tagjai, akik intézményeiket képviselik, tevékenységüket saját felelősségükre folytatják. Az EMI Tanácsa az e szerződés és az ezen alapokmány által ráruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelességek teljesítése során nem kérhet, illetve nem fogadhat el utasítást a közösségi intézményektől vagy szervektől, illetve a tagállamok kormányaitól. A közösségi intézmények és szervek, valamint a tagállamok kormányai vállalják, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet és nem kísérik meg az EMI Tanácsának befolyásolását feladatai teljesítése során.

9. cikk

Igazgatás

9.1. E szerződés 109f. cikke (1) bekezdésének megfelelően az EMI-t az EMI Tanácsa irányítja és igazgatja.

9.2. Az EMI Tanácsát az elnök és a nemzeti központi bankok elnökei alkotják, akik közül az egyik az alelnök. Ha egy nemzeti központi bank elnöke akadályoztatása miatt nem tud részt venni valamely ülésen, kijelölheti intézményének egy másik képviselőjét.

9.3. Az elnököt a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten, közös megegyezéssel nevezik ki, az adott esettől függően a Központi Bankok Elnökei Bizottságának vagy az EMI Tanácsának ajánlása alapján, valamint az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott konzultációt követően. Az elnököt olyan személyek közül választják ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek. Az EMI elnökének tisztjét kizárólag a tagállamok állampolgárai tölthetik be. Az alelnököt az EMI Tanácsa nevezi ki. Az elnököt és az alelnököt hároméves időtartamra nevezik ki.

9.4. Az elnök feladatait teljes munkaidőben látja el. Semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathat, kivéve ha ez alól az EMI Tanácsa kivételesen mentesítést ad.

9.5. Az elnök a következő feladatokat látja el:

- előkészíti az EMI Tanácsának üléseit és azokon elnököl;
- a 22. cikk sérelme nélkül, külső fórumokon képviseli az EMI álláspontját;
- felel az EMI napi igazgatásáért.

Az elnök távollétében feladatait az alelnök látja el.

9.6. Az elnök alkalmazásának feltételei, különösen illetménye, nyugdíja és egyéb szociális biztonsági juttatásai az EMI-vel kötendő szerződés tárgyát képezik, és ezeket az esettől függően vagy a Központi Bankok Elnökeinek Bizottsága vagy az EMI Tanácsa által kinevezett három tagból, valamint a Tanács által kinevezett három-három tagból álló bizottság javaslata alapján az EMI Tanácsa határozza meg. Az e bekezdésben említett kérdésekben az elnök nem rendelkezik szavazati joggal.

9.7. Ha az elnök már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság az EMI Tanácsának kérelmére felmentheti hivatalából.

9.8. Az EMI eljárási szabályzatát az EMI Tanácsa fogadja el.

10. cikk

Az EMI Tanácsának ülései és a szavazási eljárások

10.1. Az EMI Tanácsa évente legalább tíz alkalommal ülésezik. Az üléseken elhangzottak titkosak. Az EMI Tanácsa egyhangúlag úgy határozhat, hogy tanácskozásainak eredményét nyilvánosságra hozza.

10.2. Az EMI Tanácsának minden egyes tagja, illetve az általa kijelölt személy egy-egy szavazattal rendelkezik.

10.3. Ha ez az alapokmány másként nem rendelkezik, az EMI Tanácsa tagjainak egyszerű többségével határoz.

10.4. A 4.2., 5.4., 6.2. és 6.3. cikk keretében meghozandó határozatokhoz az EMI Tanácsa tagjainak egyhangú határozata szükséges.

Az 5.1. és 5.2. cikk szerinti vélemények és ajánlások elfogadásához, a 6.4., 16. és 23.6. cikk szerinti határozatok elfogadásához és a 15.3. cikk szerinti iránymutatások elfogadásához az EMI Tanácsa tagjai kétharmadának minősített többsége szükséges.

11. cikk

Intézmények közötti együttműködés és jelentéstételi kötelezettség

11.1. A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja szavazati jog nélkül részt vehet az EMI Tanácsának ülésein.

11.2. Az EMI elnökét meg kell hívni a Tanács üléseire, ha a Tanács az EMI céljaival és feladataival kapcsolatos kérdéseket vitat meg.

11.3. Az eljárási szabályzatban meghatározandó időpontban az EMI éves jelentést készít tevékenységeiről, valamint a Közösségen belüli monetáris és pénzügyi helyzetről. Az éves jelentést az EMI éves beszámolójával együtt meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Tanácsnak.

Az EMI elnökét az Európai Parlament kérésére vagy saját kezdeményezésére az Európai Parlament hatáskörrel rendelkező bizottságai meghallgatják.

11.4. Az EMI által közzétett jelentéseket térítésmentesen bocsátják az érdeklődők rendelkezésére.

12. cikk

Valutamegjelölés

Az EMI műveleteit ECU-ben kell kifejezni.

13. cikk

Székhely

Az EMI székhelye tárgyában a tagállamok kormányai állam-, illetve kormányfői szinten 1992 végéig közös megegyezéssel döntenek.

14. cikk

Jogképesség

Az EMI, amely e szerződés 109f. cikke (1) bekezdésének megfelelően jogi személyiséggel rendelkezik, valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

15. cikk

Jogi aktusok

15.1. Feladatai ellátása során és az ebben az alapokmányban megállapított feltételek mellett az EMI:

- véleményeket ad;
- ajánlásokat tesz;
- iránymutatásokat fogad el és határozatokat hoz, amelyek címzettjei a nemzeti központi bankok.

15.2. Az EMI véleményei és ajánlásai és nem kötelezőek.

15.3. Az EMI Tanácsa iránymutatásokat fogadhat el, amelyekben megállapítja a KBER feladatainak a harmadik szakaszban történő ellátásához szükséges feltételek megvalósításának módszereit. Az EMI iránymutatásai nem kötelezőek; azokat az EKB-hoz kell benyújtani határozathozatalra.

15.4. A 3.1. cikk sérelme nélkül, az EMI határozata teljes egészében kötelező azokra nézve, akiket címzettként megjelöl. E szerződés 190. és 191. cikkét alkalmazni kell ezekre a határozatokra.

16. cikk

Pénzügyi források

16.1. Az EMI rendelkezik saját forrásokkal. Az EMI forrásainak mértékét az EMI Tanácsa határozza meg olyan módon, hogy biztosítsa az EMI feladatainak és funkcióinak ellátása során felmerülő igazgatási kiadások fedezéséhez szükségesnek ítélt bevételt.

16.2. Az EMI 16.1. cikknek megfelelően meghatározott forrásait a KBER alapokmányának 29.1. cikkében említett kulcsnak megfelelően a nemzeti központi bankok által nyújtott hozzájárulásokból kell biztosítani és az EMI létrehozásakor kell befizetni. E célból a kulcs meghatározásához alkalmazandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja a Tanács által a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, a központi bankok elnökeinek bizottságával és az e szerződés 109c. cikkében említett bizottsággal folytatott konzultációt követően minősített többséggel elfogadott szabályoknak megfelelően.

16.3. Az EMI Tanácsa határozza meg a hozzájárulások befizetésének módját.

17. cikk

Éves beszámoló és könyvvizsgálat

17.1. Az EMI pénzügyi éve január első napján kezdődik és december utolsó napján ér véget.

17.2. Az EMI Tanácsa minden egyes pénzügyi év kezdetét megelőzően éves költségvetést fogad el.

17.3. Az éves beszámolót az EMI Tanácsa által meghatározott elveknek megfelelően kell összeállítani. A beszámolót az EMI Tanácsa hagyja jóvá, majd ezután azt közzé kell tenni.

17.4. Az éves beszámolót az EMI Tanácsa által jóváhagyott független külső könyvvizsgálók ellenőrzik. A könyvvizsgálók jogosultak az EMI valamennyi könyvét és számláját megvizsgálni, valamint ügyleteiről teljes tájékoztatást kapni.

E szerződés 188c. cikkének rendelkezéseit csak az EMI ügyvezetése hatékonyságának vizsgálatára kell alkalmazni.

17.5. Az EMI többlete a következő sorrendben kerül felosztásra:

- a) az EMI Tanácsa által meghatározott összeget az EMI általános tartalékalapjába kell átutalni;
- b) minden fennmaradó többletet a 16.2. cikkben említett kulcsnak megfelelően kell felosztani a nemzeti központi bankok között.

17.6. Az EMI-nél felmerült veszteség esetén a hiányt az EMI általános tartalékalapjának a terhére kell kiegyenlíteni. A még fennmaradó hiányt a nemzeti központi bankok hozzájárulásaiból a 16.2. cikkben említett kulcsnak megfelelően kell kiegyenlíteni.

18. cikk

Személyzet

18.1. Az EMI Tanácsa meghatározza az EMI személyzetének alkalmazási feltételeit.

18.2. A Bíróság hatáskörrel rendelkezik az EMI és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

19. cikk

Bírósági felülvizsgálat és kapcsolódó kérdések

19.1. Az e szerződésben megállapított esetekben és feltételek mellett az Európai Bíróság felülvizsgálhatja, illetve értelmezheti az EMI aktusait és mulasztásait. Az EMI — az e szerződésben megállapított esetekben és feltételek mellett — eljárást indíthat.

19.2. Az egyrészről az EMI, másrészről annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

19.3. Az EMI az e szerződés 215. cikkében meghatározott felelősségi szabályok hatálya alá tartozik.

19.4. A Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az EMI által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbíróági kikötés alapján határozatot hozzon.

19.5. A Bíróság előtt történő keresetindításról az EMI nevében az EMI Tanácsa dönt.

20. cikk

Titoktartás

20.1. Az EMI Tanácsának és személyzetének tagjai megbízatásuk megszűnését követően sem fedhetnek fel szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információt.

20.2. A titoktartási kötelezettséget előíró közösségi jogi rendelkezések az e rendelkezések hatálya alá tartozó adatokhoz hozzáférő személyekre is vonatkoznak.

21. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az EMI-t a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szerződéshez csatolt, az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

22. cikk

Aláírásra jogosultak

Az EMI harmadik személyekkel szemben elnöke vagy alelnöke útján, vagy az elnök által az EMI nevében aláírásra kellően feljogosított két alkalmazottjának aláírásával vállal jogi kötelezettséget.

23. cikk

Az EMI felszámolása

23.1. E szerződés 109l. cikkének megfelelően az EKB létrehozásakor az EMI felszámolásra kerül. Az EMI valamennyi tartozása és követelése ekkor automatikusan az EKB-ra száll át. Ez utóbbi e cikk rendelkezéseinek megfelelően számolja fel az EMI-t. A felszámolást a harmadik szakasz kezdetéig be kell fejezni.

23.2. Az ECU arany és USA-dollár ellenében történő létrehozásának az EMR-megállapodás 17. cikkében előírt mechanizmusát a harmadik szakasz első napjáig fel kell számolni az említett megállapodás 20. cikkének megfelelően.

23.3. A 6.1. cikkben említett megállapodások szerinti nagyon rövid távú finanszírozási mechanizmusból és rövid távú monetáris támogatási mechanizmusból eredő valamennyi követelést és kötelezettséget rendezni kell a harmadik szakasz első napjáig.

23.4. Az EMI fennmaradó eszközeit értékesíteni, fennmaradó kötelezettségeit pedig rendezni kell.

23.5. A 23.4. cikkben említett felszámolásból származó bevételt a 16.2. cikkben említett kulcsnak megfelelően a nemzeti központi bankok között kell szétosztani.

23.6. Az EMI Tanácsa megteheti a 23. 4. és 23.5. cikk alkalmazásához szükséges intézkedéseket.

23.7. Az EKB létrehozásakor az EMI elnöke lemond hivataláról.

JEGYZŐKÖNYV a túlzott hiány esetén követendő eljárásról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Európai Közösséget létrehozó szerződés 104c. cikkében említett túlzott hiány esetén követendő eljárás részletes szabályait,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az e szerződés 104c. cikkének (2) bekezdésében említett referenciaértékek a következők:

- 3% a tervezett vagy tényleges költségvetési hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított arányára vonatkozóan;
- 60% az államadósságnak a piaci árakon számított bruttó hazai termékhez viszonyított arányára vonatkozóan.

2. cikk

E szerződés 104c. cikkében és e jegyzőkönyvben:

- „költségvetési”: államháztartási, azaz központi kormányzati, regionális vagy helyi önkormányzati, valamint a társadalombiztosítási alapoknál felmerülő — kivéve a kereskedelmi ügyleteket —, az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében szereplő meghatározás szerint;
- „hiány”: az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében meghatározott nettó hitelfelvétel;
- „beruházás”: az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében meghatározott bruttó felhalmozás;
- „adósság”: az év végén névértéken fennálló és az első francia bekezdésben meghatározott kormányzati ágazatok között és az azokon belül összevont teljes bruttó adósság.

3. cikk

A túlzott hiány esetén követendő eljárás hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamok kormányai ezen eljárás szerint felelősek a 2. cikk első francia bekezdésében meghatározott államháztartási hiányért. A tagállamok biztosítják, hogy a költségvetés területén alkalmazott nemzeti eljárások lehetővé tegyék számukra az e szerződésből ezen a területen fakadó kötelezettségeik teljesítését. A tagállamok tervezett és tényleges hiányukról, valamint adósságuk szintjéről haladéktalanul és rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot.

4. cikk

Az e jegyzőkönyv alkalmazásához felhasználandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja.

JEGYZŐKÖNYV
az Európai Közösséget létrehozó szerződés 109j. cikkében említett
konvergenciakritériumokról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy közelebbről meghatározzák az e szerződés 109j. cikkének (1) bekezdésében említett konvergenciakritériumokat, amelyeknek a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszába történő átmenetről szóló határozatok meghozatalakor a Közösség számára iránymutatásul kell szolgálniuk,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az e szerződés 109j. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdésében említett árstabilitási kritérium azt jelenti, hogy egy tagállam fenntartható árstabilitással és a vizsgálatot megelőző egy éves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos inflációs rátáját legfeljebb 1,5 százalékponttal meghaladó inflációs rátával rendelkezett. Az inflációt a fogyasztói árindex segítségével összehasonlítható alapon, a tagállami fogalommeghatározások közötti eltérések figyelembevételével kell meghatározni.

2. cikk

Az e szerződés 109j. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdésében említett állami költségvetési helyzetre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy a vizsgálat időpontjában a tagállam nem áll a Tanács által a túlzott hiány fennállásáról e szerződés 104c. cikke (6) bekezdésének értelmében hozott határozat hatálya alatt.

3. cikk

Az e szerződés 109j. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében említett, az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusában történő részvételre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy egy tagállam a vizsgálatot megelőző legalább két éven keresztül komoly feszültségek nélkül az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusa által előírt normál ingadozási sávokon belül maradt. Így különösen azt, hogy ugyanezen időszak alatt a tagállam saját kezdeményezésére nem értékelte le valutájának bilaterális középárfolyamát valamely másik tagállam valutájával szemben.

4. cikk

Az e szerződés 109j. cikke (1) bekezdésének negyedik francia bekezdésében említett kamatokra vonatkozó konvergenciakritérium azt jelenti, hogy egy tagállam a vizsgálatot megelőző egy éves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos nominális hosszú távú kamatát legfeljebb 2

százalékponttal meghaladó kamattal rendelkezett. A kamatokat a hosszú lejáratú államkötvények vagy azokkal összehasonlítható értékpapírok alapján, a tagállami fogalommeghatározások közötti eltérések figyelembevételével kell meghatározni.

5. cikk

Az e jegyzőkönyv alkalmazásához felhasználandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja.

6. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint — az esettől függően — az Európai Parlamenttel, az EMI-vel vagy az EKB-val, és a 109c. cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el az e szerződés 109j. cikkében említett konvergenciakritériumok részletes szabályainak megállapítására, amelyek ezután e jegyzőkönyv helyébe lépnek.

JEGYZŐKÖNYV

az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv módosításáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 40. cikke, illetve az Európai Monetáris Intézet alapokmányának 21. cikke szerint az Európai Központi Bankot és az Európai Monetáris Intézetet a tagállamok területén megilletik a feladataik ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

Az Európai Közösségek egységes Tanácsának és egységes Bizottságának létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt, az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv a következő rendelkezésekkel egészül ki:

„23. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseinek sérelme nélkül az Európai Központi Bankra, szerveinek tagjaira és személyzetére is alkalmazni kell.

Az Európai Központi Bank tőkeemelés esetén mentességet élvez továbbá az adózás valamennyi formája és minden egyéb közteher, valamint az ezekkel kapcsolatos alakiságok alól a Bank székhelye szerinti államban. A Banknak és szerveinek a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának megfelelően végzett tevékenységei nem esnek forgalmiadó-fizetési kötelezettség hatálya alá.

A fenti rendelkezéseket az Európai Monetáris Intézetre is alkalmazni kell. Az EMI megszüntetése vagy felszámolása nem keletkeztet semmilyen közteher-fizetési kötelezettséget.”.

JEGYZŐKÖNYV Dániáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Dániát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének rendelkezései nem érintik Dánia Nemzeti Bankjának azt a jogát, hogy ellássa meglévő feladatait a Dán Királyságnak azokra a részeire vonatkozóan, amelyek nem részei a Közösségnek.

JEGYZŐKÖNYV Portugáliáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Portugáliát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. Portugália felhatalmazást kap arra, hogy fenntartsa az Azori-szigetek és Madeira autonóm területeknek biztosított lehetőséget, hogy a *Banco de Portugal*-nál a hatályos portugál jog által meghatározott feltételekkel kamatmentes hitelt vegyenek igénybe.
2. Portugália kötelezettséget vállal arra, hogy mindent elkövet a fent említett lehetőség mielőbbi megszüntetése érdekében.

JEGYZŐKÖNYV a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszába történő átmenetről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

E szerződés gazdasági és monetáris unióról szóló új rendelkezéseinek aláírásával kinyilvánítják, hogy a Közösségnek a gazdasági és monetáris unió harmadik szakasza felé történő haladása visszafordíthatatlan.

Következésképpen valamennyi tagállam — akár megfelel a közös valuta bevezetéséhez szükséges feltételeknek, akár nem — köteles tiszteletben tartani a Közösség azon szándékát, hogy mielőbb belépjen a harmadik szakaszba, és ezért egyetlen tagállam sem akadályozza meg a harmadik szakaszba történő belépést.

Ha 1997 végéig nem határozzák meg a harmadik szakasz kezdetének időpontját, az érintett tagállamok, a közösségi intézmények és az egyéb érdekelt szervek 1998 folyamán szorgalmazzák az előkészítő munkálatok elvégzését annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a Közösség számára a harmadik szakaszba történő visszavonhatatlan belépést 1999. január 1-jén, valamint hogy lehetővé tegyék az EKB és a KBER számára, hogy ettől az időponttól kezdve teljes körűen megkezdjék működésüket.

E jegyzőkönyvet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolják.

JEGYZŐKÖNYV

egyes Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

ELISMERVE, hogy kormányának és parlamentjének erre vonatkozó külön határozata nélkül az Egyesült Királyság nem kötelezhető és nem vállal kötelezettséget arra, hogy a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszába lépjen,

TUDOMÁSUL VÉVE az Egyesült Királyság Kormányának azon gyakorlatát, hogy hiteligenyét a magánszektorban történő adósságeladással finanszírozza,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. Az Egyesült Királyság a Tanácsnak az e szerződés 109j. cikke (2) bekezdése szerinti értékelését megelőzően értesíti a Tanácsot arról, hogy be kíván-e lépni a harmadik szakaszba.

Az Egyesült Királyság csak akkor kötelezhető arra, hogy a harmadik szakaszba lépjen, ha erre irányuló szándékáról értesíti a Tanácsot.

Ha a 109j. cikk (3) bekezdése szerint nem határozzák meg a harmadik szakasz kezdetének időpontját, az Egyesült Királyság a harmadik szakaszba való belépésre irányuló szándékát 1998. január 1-je előtt közölheti.

2. A 3–9. pontot akkor kell alkalmazni, ha az Egyesült Királyság értesíti a Tanácsot, hogy nem kíván a harmadik szakaszba lépni.
3. Az Egyesült Királyságot nem lehet beleszámítani az azon tagállamok által alkotott többségbe, amelyek teljesítik az e szerződés 109j. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében és 109j. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdésében említett szükséges feltételeket.

4. Az Egyesült Királyság fenntartja a monetáris politika területén a nemzeti joga szerint fennálló hatásköreit.
5. E szerződés 3a. cikkének (2) bekezdését, 104c. cikkének (1) bekezdését, (9) és (11) bekezdését, 105. cikkének (1)–(5) bekezdését, 105a., 107., 108., 108a., 109., 109a. cikkének (1) bekezdését és (2) bekezdésének b) pontját, valamint 109l. cikkének (4) és (5) bekezdését az Egyesült Királyságra nem kell alkalmazni. Az e rendelkezésekben a Közösségre vagy a tagállamokra történő hivatkozások nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra, a nemzeti központi bankokra történő hivatkozások pedig nem vonatkoznak a *Bank of England*-re.
6. E szerződés 109e. cikkének (4) bekezdését, valamint 109h. és 109i. cikkét továbbra is alkalmazni kell az Egyesült Királyságra. A 109c. cikk (4) bekezdését és a 109m. cikket az Egyesült Királyságra úgy kell alkalmazni, mintha eltéréssel rendelkezne.
7. Az Egyesült Királyság szavazati jogát a Tanácsnak az 5. pontban felsorolt cikkekben említett jogi aktusai vonatkozásában felfüggesztik. E célból a minősített többségnek az e szerződés 109k. cikkének (5) bekezdése szerinti kiszámításánál az Egyesült Királyság súlyozott szavazatát nem lehet figyelembe venni.

Az Egyesült Királyság nem jogosult arra sem, hogy részt vegyen az EKB elnökének, alelnökének és Igazgatósága többi tagjának az e szerződés 109a. cikke (2) bekezdésének b) pontja, illetve 109l. cikkének (1) bekezdése szerinti kinevezésében.

8. A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv („alapokmány”) 3., 4., 6., 7., 9.2., 10.1., 10.3., 11.2., 12.1., 14., 16., 18–20., 22., 23., 26., 27., 30–34., 50. és 52. cikkét az Egyesült Királyságra nem kell alkalmazni.

Az e cikkekben a Közösségre vagy a tagállamokra történő hivatkozások nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra, a nemzeti központi bankokra vagy a részvényesekre történő hivatkozások pedig nem vonatkoznak a *Bank of England*-re.

Az alapokmány 10.3. és 30.2. cikkében az „EKB jegyzett tőkéjére” történő hivatkozások nem vonatkoznak az *Bank of England* által jegyzett tőkére.

9. E szerződés 109l. cikkének (3) bekezdését és az alapokmány 44–48. cikkét — akár van eltéréssel rendelkező tagállam, akár nincs — a következő módosításokkal kell alkalmazni:
 - a) a 44. cikkben az EKB és az EMI feladataira történő hivatkozások azokra a feladatokra vonatkoznak, amelyeket az Egyesült Királyságnak az e szakaszba történő belépést elutasító esetleges határozata következtében a harmadik szakaszban továbbra is teljesíteni kell;
 - b) a 47. cikkben említett feladatokon túlmenően az EKB tanácsot ad és hozzájárul a Tanács valamennyi olyan határozatának előkészítéséhez is, amelyet a 10. pont a) és c) alpontjának megfelelően az Egyesült Királyságra vonatkozóan hoz meg;

- c) a *Bank of England* az EKB jegyzett tőkéjében való részesedését a működési költségekhez történő hozzájárulásként ugyanazon az alapon fizeti be, mint az eltéréssel rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjai.
10. Ha az Egyesült Királyság nem lép be a harmadik szakaszba, az erre vonatkozó értesítést a szakasz kezdetét követően bármikor megváltoztathatja. Ebben az esetben:
- a) az Egyesült Királyság csak akkor jogosult a harmadik szakaszba belépni, ha a szükséges feltételeknek eleget tesz. A Tanács — az Egyesült Királyság kérelmére és az e szerződés 109k. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételekkel és eljárásnak megfelelően — határoz arról, hogy az Egyesült Királyság eleget tesz-e a szükséges feltételeknek.
- b) a *Bank of England* ugyanazon az alapon fizeti be a jegyzett tőkében való részesedését, ruház át devizatartalékokat megtestesítő eszközöket az EKB-ra és járul hozzá annak tartalékaihoz, mint egy olyan tagállam nemzeti központi bankja, amelynek eltérését megszüntették.
- c) a Tanács az e szerződés 109l. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételekkel és eljárásnak megfelelően meghozza azokat az egyéb határozatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az Egyesült Királyság beléphessen a harmadik szakaszba.
- Ha az Egyesült Királyság e jegyzőkönyv rendelkezéseinek értelmében a harmadik szakaszba lép, a 3–9. pont hatályát veszti.
11. E szerződés 101. cikkét és 116. cikkének (3) bekezdését, valamint az alapokmány 21.1. cikkét nem érintve, mindaddig, amíg az Egyesült Királyság be nem lép a harmadik szakaszba, az Egyesült Királyság Kormánya fenntarthatja a *Bank of England* által biztosított úgynevezett „ways and means” hitelfelvételi lehetőséget.

JEGYZŐKÖNYV egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés általános célkitűzéseinek megfelelően rendezzenek egyes jelenleg fennálló sajátos problémákat,

FIGYELEMMEL arra, hogy a dán alkotmány olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek népszavazás kiírását tehetik szükségessé Dániának a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában történő részvételét megelőzően,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. A dán kormány a Tanácsnak az e szerződés 109j. cikke (2) bekezdése szerinti értékelését megelőzően értesíti a Tanácsot a harmadik szakaszban történő részvételére vonatkozó álláspontjáról.
2. Abban az esetben, ha Dánia bejelenti, hogy nem vesz részt a harmadik szakaszban, mentességet kap. A mentesség következményeként e szerződésnek, valamint a KBER alapokmányának az eltérésekre vonatkozó cikkeit és rendelkezéseit Dániára is alkalmazni kell.
3. Ebben az esetben Dániát nem lehet beleszámítani az azon tagállamok által alkotott többségbe, amelyek teljesítik az e szerződés 109j. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében és 109j. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdésében említett szükséges feltételeket.
4. A mentesség megszüntetését illetően a 109k. cikk (2) bekezdésében említett eljárást kizárólag Dánia kérelmére lehet kezdeményezni.
5. A mentességi jogállás megszüntetése esetén e jegyzőkönyv hatályát veszti.

JEGYZŐKÖNYV
Franciaországról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy figyelembe vegyenek egy Franciaországot érintő sajátos kérdést,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

Franciaország a nemzeti jogában meghatározott feltételekkel továbbra is rendelkezik a pénzkibocsátás előjogával a tengerentúli területein, és kizárólagosan jogosult a CFP-frank paritásának meghatározására.

JEGYZŐKÖNYV
a szociálpolitikáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy tizenegy tagállam, nevezetesen a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság és a Portugál Köztársaság továbbra is az 1989. évi Szociális Chartában megállapított úton kíván haladni; hogy e célból egymás között megállapodást fogadtak el; hogy ez a megállapodás e jegyzőkönyv mellékletét képezi; továbbá hogy e jegyzőkönyv és az említett megállapodás nem érintik e szerződés rendelkezéseit, különösen a szociálpolitikára vonatkozó rendelkezéseket, amelyek a közösségi vívmányok szerves részét képezik:

1. Megállapodnak abban, hogy e tizenegy tagállamot felhatalmazzák a Szerződés intézményeinek, eljárásainak és mechanizmusainak abból a célból történő igénybevételére, hogy egymás között meghozzák és az őket érintő mértékben alkalmazzák a fent említett megállapodás végrehajtásához szükséges intézkedéseket és határozatokat.
2. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem vesz részt a Bizottság e jegyzőkönyv és a fent említett megállapodás alapján tett javaslatainak a Tanács által történő megvitatásában és elfogadásában.

A Szerződés 148. cikke (2) bekezdésétől eltérve, a Tanácsnak azokat az e jegyzőkönyv szerint hozott jogi aktusait, amelyek elfogadásához minősített többségre van szükség, akkor kell elfogadottnak tekinteni, ha azok legalább 44 igen szavazatot kaptak. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusaihoz, valamint azokhoz a határozataihoz, amelyek a Bizottság javaslatát módosítják, a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges, kivéve az Egyesült Királyság és Írország kormányainak képviselőit.

A Tanács által elfogadott jogi aktusokat és azok pénzügyi következményeit — az intézmények igazgatási költségeinek kivételével — Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára nem kell alkalmazni.

3. E jegyzőkönyvet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolják.

MEGÁLLAPODÁS
az Európai Közösség tagállamai között — Nagy-Britannia és Észak-Írország
Egyesült Királysága kivételével — a szociálpolitikáról

Az alulírott 11 MAGAS SZERZŐDŐ FÉL, nevezetesen a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság és a Portugál Köztársaság (a továbbiakban: a tagállamok),

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy a közösségi vívmányok alapján végrehajtsák az 1989. évi Szociális Chartát,

FIGYELEMBE VÉVE a szociálpolitikáról szóló jegyzőkönyvet,

MEGÁLLAPODTAK a következőkben:

1. cikk

A Közösség és a tagállamok célkitűzése a foglalkoztatás, az élet- és munkakörülmények javítása, a megfelelő szociális védelem, a szociális partnerek közötti párbeszéd és az emberi erőforrások fejlesztésének elősegítése a tartósan magas foglalkoztatás és a kirekesztés elleni küzdelem érdekében. E célból a Közösség és a tagállamok olyan intézkedéseket hajtanak végre, amelyek figyelembe veszik — különösen a szerződéses kapcsolatok terén — a nemzeti gyakorlatok sokszínűségét, valamint a Közösség gazdasági versenyképessége fenntartásának szükségességét.

2. cikk

(1) A 1. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében a Közösség a következő területeken támogatja és egészíti ki a tagállamok tevékenységeit:

- különösen a munkakörnyezet javítása a munkavállalók egészségének és biztonságának védelme érdekében;
- munkafeltételek;
- a munkavállalók tájékoztatása és véleményük meghallgatása;
- a férfiak és nők munkaerő-piaci esélyegyenlősége és az egyenlő munkahelyi bánásmód;
- a munkaerőpiacról kirekesztett személyek beilleszkedésének lehetővé tétele az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: a Szerződés) 127. cikkének sérelme nélkül.

(2) E célból a Tanács irányelvek útján fokozatosan alkalmazandó minimumkövetelményeket fogadhat el, figyelembe véve az egyes tagállamokban fennálló feltételeket és műszaki szabályokat. Ezek az irányelvek nem írhatnak elő olyan közigazgatási, pénzügyi vagy jogi korlátozásokat, amelyek gátolnák a kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését.

A Tanács a Szerződés 189c. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

(3) A Tanács azonban a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz a következő területeken:

- a munkavállalók szociális biztonsága és szociális védelme;
- a munkavállalók védelme munkaviszonyuk megszüntetése esetén;
- a munkavállalók és munkaadók érdekeinek képviselete és kollektív védelme, beleértve — a (6) bekezdésre is figyelemmel — a vállalatvezetésben való részvételt;
- a Közösség területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatásának feltételei;
- a foglalkoztatás és munkahelyteremtés elősegítését célzó pénzügyi hozzájárulások, a Szociális Alapra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül.

(4) A szociális partnereket együttes kérelmükre bármely tagállam megbízhatja a (2) és (3) bekezdés alapján elfogadott irányelvek végrehajtásával.

Ebben az esetben e tagállamnak meg kell bizonyosodnia arról, hogy legkésőbb az irányelv 189. cikk szerinti átültetésének napjáig a szociális partnerek a szükséges intézkedéseket megállapodás útján bevezették, miközben minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy az irányelv által előírt eredmények elérését mindenkor biztosítani tudja.

(5) Az e cikk alapján elfogadott rendelkezések nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy olyan szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek a Szerződéssel összeegyeztethetők.

(6) E cikk rendelkezéseit nem kell alkalmazni a díjazásra, az egyesülési jogra, a sztrájkjogra vagy a kizárás jogára.

3. cikk

(1) A Bizottság feladata elősegíteni a szociális partnerek közösségi szintű konzultációját, és megtenni minden szükséges intézkedést, hogy megkönnyítse a felek közötti párbeszédet a számukra nyújtott kiegyensúlyozott támogatás biztosításával.

(2) E célból a Bizottság a szociálpolitika területére vonatkozó javaslatok benyújtása előtt konzultál a szociális partnerekkel a közösségi fellépés lehetséges irányáról.

(3) Ha az ilyen konzultációt követően a Bizottság közösségi fellépést tart kívánatosnak, a tervezett javaslat tartalmáról konzultál a szociális partnerekkel. A szociális partnerek a Bizottsághoz véleményt vagy — adott esetben — ajánlást juttatnak el.

(4) Az ilyen konzultáció alkalmával a szociális partnerek tájékoztathatják a Bizottságot arról, hogy a 4. cikkben említett eljárás megindítását igénylik. Az eljárás időtartama nem haladhatja meg a kilenc hónapot, kivéve ha az érintett szociális partnerek, valamint a Bizottság együttesen úgy határoznak, hogy azt meghosszabbítják.

4. cikk

(1) A szociális partnerek közötti közösségi szintű párbeszéd, amennyiben úgy kívánják, szerződéses kapcsolatokhoz, így megállapodásokhoz vezethet.

(2) A közösségi szinten megkötött megállapodásokat a szociális partnerek és a tagállamok sajátos eljárásainak és gyakorlatának megfelelően, vagy pedig — a 2. cikk hatálya alá tartozó kérdésekben — az aláíró felek együttes kérelmére, a Tanács által a Bizottság javaslata alapján hozott határozattal kell végrehajtani.

A Tanács minősített többséggel jár el, kivéve ha a kérdéses megállapodás egy vagy több olyan rendelkezést tartalmaz, amely a 2. cikk (3) bekezdésében említett területek valamelyikére vonatkozik; ebben az esetben a Tanács egyhangúlag határoz.

5. cikk

A 1. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében és a Szerződés egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, a Bizottság a szociális politikának az e megállapodás hatálya alá tartozó minden területén ösztönzi a tagállamok együttműködését és megkönnyíti intézkedéseik összehangolását.

6. cikk

(1) Minden tagállam biztosítja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a férfiak és a nők egyenlő munkáért egyenlő díjazást kapjanak.

(2) E cikk alkalmazásában „díjazás” a rendes alap- vagy minimálbér, illetve illetmény, valamint minden egyéb olyan juttatás, amelyet a munkavállaló a munkáltatójától közvetlenül vagy közvetve, készpénzben vagy természetben a munkaviszonyára tekintettel kap.

A nemen alapuló megkülönböztetés nélküli egyenlő díjazás azt jelenti, hogy:

a) teljesítménybér esetén az azonos munkáért járó díjazást azonos mértékegység alapján állapítják meg;

b) időbér esetén azonos munkakörben azonos díjazás jár.

(3) E cikk nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy bizonyos előnyöket nyújtó intézkedéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el abból a célból, hogy a nők számára a szakmai tevékenységek folytatását megkönnyítsék, vagy hogy a szakmai előmenetelükben őket érő hátrányokat megakadályozzák vagy kiegyenlítsék.

7. cikk

A Bizottság évente jelentést készít a 1. cikk célkitűzéseinek megvalósításában elért előrehaladásról, beleértve a Közösségen belüli demográfiai helyzetet. Jelentését megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az Európai Parlament felkérheti a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a szociális helyzetet érintő egyes problémákról.

Nyilatkozatok

1. Nyilatkozat a 2. cikk (2) bekezdéséről

A tizenegy Magas Szerződő Fél megállapítja, hogy az e megállapodás 2. cikkének (2) bekezdéséről folytatott tanácskozások során egyetértés mutatkozott abban, hogy amikor a Közösség a munkavállalók biztonságának és egészségének védelmét szolgáló minimumkövetelményeket állapít meg, nem áll szándékában objektív indok nélkül hátrányos megkülönböztetést tenni a kis- és középvállalkozások munkavállalóival szemben.

2. Nyilatkozat a 4. cikk (2) bekezdéséről

A tizenegy Magas Szerződő Fél kijelenti, hogy a szociális partnerek között közösségi szinten megkötött megállapodások alkalmazására vonatkozó — a 4. cikk (2) bekezdésében említett — módok közül az első a megállapodások tartalmának a tagállamok szabályai szerinti kollektív tárgyalások útján történő kidolgozását jelenti, és hogy ennél fogva ez a módok a tagállamokra nézve nem jár a megállapodások közvetlen alkalmazásának vagy az átültetésükre vonatkozó szabályok kidolgozásának kötelezettségével, továbbá azt a kötelezettséget sem vonja maga után, hogy hatályos nemzeti jogszabályait a megállapodások végrehajtásának elősegítése érdekében módosítsák.

JEGYZŐKÖNYV a gazdasági és társadalmi kohézióról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió célként tűzte ki maga elé a gazdasági és szociális fejlődést, többek között a gazdasági és társadalmi kohézió megerősítése útján,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 2. cikke magában foglalja a gazdasági és társadalmi kohézió, valamint a tagállamok közötti szolidaritás előmozdításának feladatát, és hogy a gazdasági és társadalmi kohézió erősítése szerepel a 3. cikkben felsorolt közösségi tevékenységek között,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a harmadik rész gazdasági és társadalmi kohézióról szóló XIV. címében foglalt rendelkezések összességükben biztosítják a jogi alapot a gazdasági és társadalmi kohézió területén a közösségi fellépés megszilárdításához és továbbfejlesztéséhez, beleértve egy új alap létrehozását,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a harmadik rész transzeurópai hálózatokról szóló XII. címének, valamint a környezetvédelemről szóló XVI. címének rendelkezései egy kohéziós alap felállítását irányozzák elő 1993. december 31-éig,

KINYILVÁNÍTVÁ azt a meggyőződésüket, hogy a gazdasági és monetáris unió megvalósításának előrehaladása valamennyi tagállam gazdasági növekedéséhez hozzájárul,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy 1987. és 1993. között a közösségi strukturális alapok ténylegesen megkétszereződnek, ami — különösen a legkevesbé prosperáló tagállamok GDP-jének arányában kifejezve — jelentős transzfereket von maga után,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy az Európai Beruházási Bank jelentős és egyre növekvő összegű kölcsönöket nyújt a szegényebb régiók számára,

TUDOMÁSUL VÉVE azt az igényt, hogy a strukturális alapokból történő forráselosztás szabályai rugalmasabbá váljanak,

TUDOMÁSUL VÉVE azt az igényt, hogy a Közösség differenciált mértékben vegyen részt bizonyos országok programjaiban és projektjeiben,

TUDOMÁSUL VÉVE azt a javaslatot, hogy a saját források rendszerében nagyobb súllyal vegyék figyelembe a tagállamok viszonylagos jólétét,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása létfontosságú a Közösség teljes körű fejlődéséhez és tartós sikeréhez, továbbá hangsúlyozzák a gazdasági és társadalmi kohézióknak az e szerződés 2. és 3. cikkébe való belefoglalásának fontosságát;

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK azt a meggyőződésüket, hogy a strukturális alapoknak továbbra is jelentős szerepet kell játszaniuk a kohézió területén a közösségi célkitűzések megvalósításában;

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK azt a meggyőződésüket, hogy az Európai Beruházási Banknak forrásai többségét továbbra is a gazdasági és társadalmi kohézió elősegítésére kell fordítania, és kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy felülvizsgálják az Európai Beruházási Bank tökeigényét, amint az ennek érdekében szükségessé válik;

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK annak szükségességét, hogy a strukturális alapok működését és hatékonyságát 1992-ben átfogó értékelésnek kell alávetni, és hogy ennek alkalmával felül kell vizsgálni ezen alapok megfelelő nagyságát a gazdasági és társadalmi kohézió területén a Közösségre háruló feladatokra tekintettel;

MEGÁLLAPODUNK abban, hogy az 1993. december 31-éig létrehozandó Kohéziós Alap közösségi pénzügyi hozzájárulásokat fog nyújtani a környezetvédelem és a transzeurópai hálózatok terén megvalósuló projektekhez azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó GNP a közösségi átlag 90%-ánál alacsonyabb, és amelyek rendelkeznek a gazdasági konvergencia 104c. cikk szerinti feltételeinek teljesítésére irányuló programmal;

KINYILVÁNÍTJÁK azt a szándékukat, hogy a strukturális alapokról szóló jelenlegi rendeletekben nem szabályozott egyes szükségletekre tekintettel nagyobb rugalmasságot tegyenek lehetővé a strukturális alapokból történő forráselosztás során;

KINYILVÁNÍTJÁK hajlandóságukat arra, hogy differenciálttá tegyék a strukturális alapok programjaiban és projektjeiben való közösségi részvétel mértékét annak érdekében, hogy elkerüljék a kevésbé virágzó tagállamokban a költségvetési kiadások túlzott mértékű megnövekedését;

ELISMERIK annak szükségességét, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió megvalósításában elért előrehaladást rendszeresen figyelemmel kell kísérni, továbbá kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy ezzel kapcsolatban megvizsgálják minden szükséges intézkedést;

KINYILVÁNÍTJÁK azt a szándékukat, hogy a saját források rendszerében nagyobb súllyal vegyék figyelembe az egyes tagállamok hozzájárulási képességét, és hogy megvizsgálják a saját források jelenlegi rendszerében meglévő hátrányos elemeknek a kevésbé virágzó tagállamok javára történő kiigazítását szolgáló eszközöket;

MEGÁLLAPODNAK abban, hogy ezt a jegyzőkönyvet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolják.

JEGYZŐKÖNYV
a Gazdasági és Szociális Bizottságról és a Régiók Bizottságáról

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

A Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága közös szervezeti felépítéssel rendelkezik.

JEGYZŐKÖNYV
az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösségeket létrehozó
szerződésekhez

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösségeket létrehozó szerződésekhez csatolnak:

Az Európai Unióról szóló szerződés vagy az Európai Közösségeket létrehozó szerződések, illetve az ezeket a szerződéseket módosító vagy kiegészítő további szerződések vagy okmányok rendelkezései nem érintik Írország Alkotmánya 40.3.3. cikkének Írországban történő alkalmazását.

ZÁRÓOKMÁNY

1. A tagállamok kormányai képviselőinek részvételével megtartott konferenciák, amelyeket 1990. december 15-én Rómában abból a célból hívtak össze, hogy közös megegyezéssel elfogadja az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésen a politikai unió megvalósítása érdekében, valamint a gazdasági és monetáris unió végső szakaszaira tekintettel végrehajtandó módosításokat, illetve amelyeket 1992. február 3-án Brüsszelben abból a célból hívtak össze, hogy az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződés előirányzott módosításainak eredményeire tekintettel módosítsák az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó egyes szerződéseket, a következő szövegeket fogadták el:

I. Szerződés az Európai Unióról

II. Jegyzőkönyvek

1. Jegyzőkönyv a Dániában történő ingatlanszerzésről
2. Jegyzőkönyv az Európai Közösséget létrehozó szerződés 119. cikkéről
3. Jegyzőkönyv a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról
4. Jegyzőkönyv az Európai Monetáris Intézet alapokmányáról
5. Jegyzőkönyv a túlzott hiány esetén követendő eljárásról
6. Jegyzőkönyv az Európai Közösséget létrehozó szerződés 109j. cikkében említett konvergenciakritériumokról
7. Jegyzőkönyv az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv módosításáról;
8. Jegyzőkönyv Dániáról
9. Jegyzőkönyv Portugáliáról
10. Jegyzőkönyv a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszába történő átmenetről
11. Jegyzőkönyv egyes Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről
12. Jegyzőkönyv egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről;
13. Jegyzőkönyv Franciaországról
14. Jegyzőkönyv a szociálpolitikáról, amelynek mellékletét képezi egy, az Európai Közösség tagállamai között — Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

kivételével — kötött megállapodás a szociálpolitikáról és az ahhoz csatolt két nyilatkozat

15. Jegyzőkönyv a gazdasági és társadalmi kohézióról
16. Jegyzőkönyv a Gazdasági és Szociális Bizottságról és a Régiók Bizottságáról
17. Jegyzőkönyv az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösségeket létrehozó szerződésekhöz

A konferenciák megállapodtak abban, hogy a fenti 1–16. számok alatt említett jegyzőkönyvek az Európai Közösséget létrehozó szerződés mellékletét képezik, illetve hogy a fenti 17. szám alatt említett jegyzőkönyv mind az Európai Unióról szóló szerződésnek, mind az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseknak mellékletét képezi.

2. E szövegek aláírásával egyidejűleg a konferenciák elfogadták az alább felsorolt nyilatkozatokat, amelyeket e záróokmányhoz csatoltak.

III. Nyilatkozatok

1. Nyilatkozat a polgári védelemről, az energiaügyről és az idegenforgalomról
2. Nyilatkozat a tagállami állampolgárságról
3. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének III. és VI. címéről
4. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének VI. címéről
5. Nyilatkozat a harmadik országokkal való monetáris együttműködésről
6. Nyilatkozat a San Marino Köztársasággal, a Vatikánvárosi Állammal és a Monacói Hercegséggel fenntartott monetáris kapcsolatokról
7. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 73d. cikkéről
8. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 109. cikkéről
9. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének XVI. címéről
10. Nyilatkozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés 109., 130r. és 130y. cikkéről
11. Nyilatkozat az 1988. november 24-ei irányelvről (kibocsátások)
12. Nyilatkozat az Európai Fejlesztési Alapról
13. Nyilatkozat a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről

14. Nyilatkozat a Parlamentek Konferenciájáról
15. Nyilatkozat a Bizottság és az Európai Parlament tagjainak számáról
16. Nyilatkozat a közösségi jogi aktusok hierarchiájáról
17. Nyilatkozat az információhoz való hozzáférés jogáról
18. Nyilatkozat a Bizottság javaslataiból eredő becsült költségekről
19. Nyilatkozat a közösségi jog végrehajtásáról
20. Nyilatkozat a közösségi intézkedések környezeti hatásának vizsgálatáról
21. Nyilatkozat a Számvevőszékről
22. Nyilatkozat a Gazdasági és Szociális Bizottságról
23. Nyilatkozat a jótékonyági szervezetekkel történő együttműködésről
24. Nyilatkozat az állatok védelméről
25. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 227. cikke (3) bekezdésében, valamint (6) bekezdésének a) és b) pontjában említett tengerentúli országok és területek érdekeinek képviseléről
26. Nyilatkozat a Közösség legkülső régióiról
27. Nyilatkozat a közös kül- és biztonságpolitika területén történő szavazásról
28. Nyilatkozat a közös kül- és biztonságpolitika területén teendő gyakorlati szabályokról
29. Nyilatkozat a közös kül- és biztonságpolitika területén a nyelvhasználatról
30. Nyilatkozat a Nyugat-európai Unióról
31. Nyilatkozat a menekültügyről
32. Nyilatkozat a rendőrségi együttműködésről
33. Nyilatkozat az EKB, illetve az EMI és az alkalmazottaik közötti jogvitákról

Kelt Maastrichtban, az ezerkilencszázkilencvenkettedik év február havának hetedik napján.

NYILATKOZAT
a polgári védelemről, az energiaügyről és az idegenforgalomról

A Konferencia kijelenti, hogy az Európai Unióról szóló szerződés N. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően, a Bizottság által a Tanácsnak legkésőbb 1996-ban benyújtott jelentés alapján megvizsgálják az Európai Közösséget létrehozó szerződés 3. cikkének t) pontjában említett területekre vonatkozó címek e szerződésbe történő bevezetésének kérdését.

A Bizottság kijelenti, hogy e területeken a Közösség fellépése az Európai Közösségeket létrehozó szerződések jelenlegi rendelkezésein fog alapulni.

NYILATKOZAT a tagállami állampolgárságról

A Konferencia kijelenti, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződésben a tagállamok állampolgáira történő utalás esetén azt a kérdést, hogy egy személy rendelkezik-e valamely tagállam állampolgárságával, kizárólag az érintett tagállam nemzeti joga alapján kell eldönteni. A tagállamok az elnökséghez benyújtott nyilatkozat útján tájékoztatásul bejelenthetik, hogy a Közösség tekintetében kit kell állampolgáruknak tekinteni, és az ilyen nyilatkozatot szükség esetén módosíthatják.

NYILATKOZAT az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének III. és VI. címéről

A Konferencia megerősíti, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része III. címének a tőkéről és fizetési műveletekről szóló 4. fejezetében, valamint a gazdaság- és monetáris politikáról szóló VI. címében foglalt rendelkezések alkalmazásakor — a 109j. cikk (2)–(4) bekezdésének és a 109k. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül — azt a szokásos gyakorlatot kell követni, amely szerint a Tanács gazdasági, illetve pénzügyminiszteri összetételben ülészik.

NYILATKOZAT az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének VI. címéről

A Konferencia megerősíti, hogy amikor az Európai Tanács a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó ügyeket vitat meg, az Európai Tanács elnöke meghívja a gazdasági és pénzügyminisztereket az Európai Tanács üléseire.

NYILATKOZAT a harmadik országokkal való monetáris együttműködésről

A Konferencia megerősíti, hogy a Közösség célja a stabil nemzetközi monetáris kapcsolatokhoz való hozzájárulás. E célból a Közösség kész együttműködni az egyéb európai országokkal, valamint azokkal a nem európai országokkal, amelyekkel a Közösség szoros gazdasági kapcsolatokat tart fenn.

NYILATKOZAT a San Marino Köztársasággal, a Vatikánvárosi Állammal és a Monacói Hercegséggel fenntartott monetáris kapcsolatokról

A Konferencia megállapodott abban, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés a Közösség közös valutájának, az ECU-nek a bevezetéséig nem érinti az Olaszország és

San Marino, illetve Vatikánváros, valamint a Franciaország és Monaco között fennálló monetáris kapcsolatokat.

A Közösség vállalja, hogy elősegíti a meglévő megállapodások újratárgyalását, ami az ECU mint közös valuta bevezetésével szükségessé válhat.

NYILATKOZAT
az Európai Közösséget létrehozó szerződés 73d. cikkéről

A Konferencia megerősíti, hogy a tagállamoknak az Európai Közösséget létrehozó szerződés 73d. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett az a joga, hogy saját adójoguk vonatkozó rendelkezéseit alkalmazzák, csak az 1993 végén hatályban lévő irányadó rendelkezésekre vonatkozik. E nyilatkozatot azonban csak a tagállamok közötti tőkemozgásokra és fizetési műveletekre lehet alkalmazni.

NYILATKOZAT
az Európai Közösséget létrehozó szerződés 109. cikkéről

A Konferencia hangsúlyozza, hogy a 109. cikk (1) bekezdésében a „hivatalos megállapodások” kifejezés használatának nem célja, hogy a nemzetközi megállapodások új kategóriáját hozza létre a közösségi jogban.

NYILATKOZAT
az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének XVI. címéről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy nemzeti, közösségi és nemzetközi szinten a természetvédelem növekvő jelentőségére figyelemmel a Közösségnek a harmadik rész XVI. címének rendelkezései szerinti hatásköre gyakorlása során tekintetbe kell vennie e terület sajátos követelményeit.

NYILATKOZAT
az Európai Közösséget létrehozó szerződés 109., 130r. és 130y. cikkéről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a 109. cikk (5) bekezdése, a 130r. cikk (4) bekezdésének második albekezdése és a 130y. cikk nem érintik a Bíróságnak az AETR-ügyben hozott ítéletéből eredő elveket.

NYILATKOZAT
az 1988. november 24-ei irányelvről (kibocsátások)

A Konferencia kijelenti, hogy a közösségi jogban bekövetkező változások nem befolyásolhatják hátrányosan a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló 1988. november 24-ei tanácsi irányelv alapján Spanyolországnak és Portugáliának 1999. december 31-éig nyújtott eltéréseket.

NYILATKOZAT
az Európai Fejlesztési Alapról

A Konferencia megállapodott abban, hogy az Európai Fejlesztési Alapot a jelenlegi rendelkezéseknek megfelelően továbbra is nemzeti hozzájárulásokból kell finanszírozni.

NYILATKOZAT
a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy fontos ösztönözni a nemzeti parlamentek nagyobb mértékű bevonását az Európai Unió tevékenységeibe.

Ennek érdekében fokozni kell a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti információcserét. Ebben az összefüggésben a tagállamok kormányai biztosítják, többek között, hogy a nemzeti parlamentek a Bizottság jogalkotási javaslatait tájékoztatás vagy esetleges megvizsgálás céljára időben megkapják.

Hasonlóképpen, a Konferencia úgy ítéli meg, hogy fontos a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti kapcsolatok elmélyítése, különösen megfelelő kölcsönös könnyítések nyújtása és az azonos kérdésekben érdekelt parlamenti tagok közötti rendszeres találkozók útján.

NYILATKOZAT
a Parlamentek Konferenciájáról

A Konferencia felkéri az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket, hogy szükség esetén a Parlamentek Konferenciájaként (vagy „Assises”) üljenek össze.

Az Európai Parlament hatáskörének és a nemzeti parlamentek jogainak sérelme nélkül, a Parlamentek Konferenciájával konzultálni kell az Európai Unió főbb irányvonalairól. Az Európai Tanács elnöke és a Bizottság elnöke a Parlamentek Konferenciájának minden ülészakán jelentést tesz az Unió helyzetéről.

NYILATKOZAT
a Bizottság és az Európai Parlament tagjainak számára

A Konferencia megállapodott abban, hogy a tagállamok legkésőbb 1992 végén megvizsgálják a Bizottság tagjainak és az Európai Parlament tagjainak számára vonatkozó kérdéseket egy olyan megállapodás megkötése érdekében, amely az 1994-es választások előtt még időben lehetővé teszi az Európai Parlament tagjai számának rögzítéséhez szükséges jogi alap megteremtését. A határozatokat, többek között, annak figyelembevételével kell meghozni, hogy a kibővült Közösségben szükség van az Európai Parlament összlétszámának meghatározására.

NYILATKOZAT
a közösségi jogi aktusok hierarchiájáról

A Konferencia megállapodott abban, hogy az 1996-ban összehívandó kormányközi konferencia megvizsgálja, hogy milyen mértékben lehetséges a közösségi jogi aktusok osztályozásának felülvizsgálata abból a célból, hogy a különböző típusú jogi aktusok megfelelő hierarchiája jöjjön létre.

NYILATKOZAT
az információhoz való hozzáférés jogáról

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a döntéshozatali folyamat átláthatósága erősíti az intézmények demokratikus jellegét és a közigazgatásba vetett bizalmat. A Konferencia ennek megfelelően azzal az ajánlással fordul a Bizottsághoz, hogy legkésőbb 1993-ban nyújtson be a Tanácsnak egy jelentést azokról az intézkedésekről, amelyek célja, hogy javítsák a nyilvánosság hozzáférését az intézmények rendelkezésére álló információkhoz.

NYILATKOZAT

a Bizottság javaslataiból eredő becsült költségekről

A Konferencia tudomásul veszi, hogy a Bizottság vállalja, hogy — ahol indokolt, az általa szükségesnek ítélt konzultációk alapján és a közösségi jogszabályok értékelésére vonatkozó rendszerének megerősítésével — jogszabály-javaslatában figyelembe veszi a tagállami hatóságokra és az érintettek összességére eső költségeket és hasznokat.

NYILATKOZAT

a közösségi jog végrehajtásáról

1. A Konferencia hangsúlyozza, hogy az európai építkezés folyamatának koherenciája és egységessége szempontjából központi jelentőséggel bír az, hogy valamennyi tagállam teljes egészében és pontosan átültesse a neki címzett közösségi irányelveket az azokban megállapított határidőkön belül.

Ezen túlmenően a Konferencia, miközben elismeri, hogy az egyes tagállamokra tartozik annak meghatározása, hogy a közösségi jogot sajátos intézményeik, jogrendszerük és egyéb adottságaik figyelembevételével, de mindenesetre az Európai Közösséget létrehozó szerződés 249. cikkének megfelelően, hogyan lehet a legjobban érvényesíteni, úgy ítéli meg, hogy a Közösség megfelelő működése szempontjából alapvető, hogy a különböző tagállamok által tett intézkedések eredményeként a közösségi jogot ugyanolyan eredményesen és szigorúan alkalmazzák, mint nemzeti jogukat.

2. A Konferencia felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 155. cikke szerinti hatásköreinek gyakorlása során gondoskodjon arról, hogy a tagállamok teljesítsék kötelezettségeiket. Felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamok és az Európai Parlament számára időszakonként átfogó jelentést tegyen közzé.

NYILATKOZAT

a közösségi intézkedések környezeti hatásának vizsgálatáról

A Konferencia tudomásul veszi, hogy a Bizottság a javaslataira, a tagállamok pedig e javaslatok végrehajtására nézve vállalják, hogy teljes mértékben figyelembe veszik ezek környezeti hatását és a fenntartható növekedés elvét.

NYILATKOZAT

a Számvevőszékről

A Konferencia hangsúlyozza az Európai Közösséget létrehozó szerződés 188a., 188b., 188c. és 206. cikkében a Számvevőszékre ruházott feladatok különös fontosságát.

Kéri a Közösség többi intézményét, hogy a Számvevőszékkel együtt vizsgálja meg, hogy milyen módon lehet ez utóbbi munkájának eredményességét fokozni.

NYILATKOZAT
a Gazdasági és Szociális Bizottságról

A Konferencia megállapodott abban, hogy a költségvetése és a személyzeti igazgatása tekintetében a Gazdasági és Szociális Bizottság ugyanolyan önállóságot élvezzen, mint amilyet eddig a Számvevőszék élvezett.

NYILATKOZAT
a jótékonyági szervezetekkel történő együttműködésről

A Konferencia hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 117. cikke célkitűzéseinek megvalósításában a Közösség és a jótékonyági szervezetek és alapítványok mint a szociális jóléti intézményekért és szolgáltatásokért felelős intézmények együttműködjenek.

NYILATKOZAT
az állatok védelméről

A Konferencia felhívja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a tagállamokat arra, hogy a közös agrárpolitikáról, a közlekedésről, a belső piacról és a kutatásról szóló közösségi jogszabályok kidolgozásakor és végrehajtásakor teljes mértékben vegyék figyelembe az állatok kíméletére vonatkozó követelményeket.

NYILATKOZAT
az Európai Közösséget létrehozó szerződés 227. cikke (3) bekezdésében, valamint (6) bekezdésének a) és b) pontjában említett tengerentúli országok és területek érdekeinek képviselőitől

A Konferencia — tudomásul véve, hogy rendkívüli körülmények között különbségek merülhetnek fel az Unió és a 227. cikk (3) bekezdésében és (6) bekezdésének a) és b) pontjában említett tengerentúli országok és területek érdekei között — megállapodott abban, hogy a Tanács az Unió álláspontjának megfelelő megoldást kísérel meg elérni. Ugyanakkor a Konferencia egyetért abban, hogy amennyiben ez nem lehetséges, az érintett tagállam az említett tengerentúli országok és területek érdekében önállóan eljárhat, ez azonban nem sértheti a Közösség érdekeit. Az érintett tagállam, ha fennáll a valószínűsége, hogy ilyen érdekkülönbség merül fel, értesíti a Tanácsot és a Bizottságot, és amennyiben elkerülhetetlennek bizonyul, hogy önállóan járjon el, egyértelművé teszi, hogy a fent említett valamely tengerentúli terület érdekében jár el.

Ezt a nyilatkozatot Makaóra és Kelet-Timorra is alkalmazni kell.

NYILATKOZAT
a Közösség legkülső régióiról

A Konferencia elismeri, hogy a Közösség legkülső régiói (Franciaország tengerentúli megyéi, az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek) jelentős strukturális lemaradásban szenvednek, amit több tényező (távoli fekvés, szigetjelleg, kis méret, kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyok, néhány terméktől való gazdasági függés)

súlyosbít, amelyek állandósága és együttes hatása súlyosan hátráltatja gazdasági és társadalmi fejlődésüket.

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy bár az Európai Közösséget létrehozó szerződés rendelkezéseit és a másodlagos jogszabályokat a legkülső régiókra is automatikusan alkalmazni kell, lehetőség van az ilyen régiókat segítő egyedi intézkedések meghozatalára olyan mértékben és annyi ideig, ameddig ezen régiók gazdasági és szociális fejlődésére tekintettel az ilyen intézkedések megtételének objektív szükségessége fennáll. Ezen intézkedéseknek egyszerre kell célul tűzniük a belső piac megvalósítását és a regionális viszonyok elismerését annak érdekében, hogy a legkülső régiók számára lehetővé váljon a Közösség átlagos gazdasági és szociális szintjének elérése.

NYILATKOZAT

a közös kül- és biztonságpolitika területén történő szavazásról

A Konferencia megállapodott abban, hogy az egyhangúságot igénylő tanácsi határozatok tekintetében a tagállamok, amennyire csak lehetséges, törekedni fognak arra, hogy elkerüljék az egyhangú határozat meghozatalának akadályozását, amennyiben a határozat már minősített többségű támogatással rendelkezik.

NYILATKOZAT

a közös kül- és biztonságpolitika területén teendő gyakorlati szabályokról

A Konferencia megállapodott abban, hogy a Politikai Bizottság és az Állandó Képviselők Bizottsága közötti munkamegosztást, akárcsak a Politikai Együttműködés Titkárságának és a Tanács Főtitkárságának összevonására, valamint ez utóbbinak a Bizottsággal való együttműködésére vonatkozó gyakorlati szabályokat csak egy későbbi időszakban fogják megvizsgálni.

NYILATKOZAT

a közös kül- és biztonságpolitika területén a nyelvhasználatról

A Konferencia megállapodott abban, hogy a nyelvhasználatra az Európai Közösségek nyelvhasználati szabályait kell alkalmazni.

A COREU-közleményekre nézve egyelőre az Európai Politikai Együttműködés jelenlegi gyakorlata az irányadó.

Az Európai Tanács, illetve a Tanács üléseire a közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatosan beterjesztett vagy ott elfogadott valamennyi szöveget, illetve valamennyi közzétételre váró szöveget haladéktalanul és egyidejűleg le kell fordítani a Közösség minden hivatalos nyelvére.

NYILATKOZAT a Nyugat-európai Unióról

A Konferencia tudomásul veszi a következő nyilatkozatokat:

I. Nyilatkozat Belgium, Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Portugália, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részéről, amelyek egyaránt tagjai a Nyugat-európai Uniónak és az Európai Uniónak, a Nyugat-európai Unió szerepéről, valamint annak az Európai Unióval, illetve az Atlanti Szövetséggel fenntartott kapcsolatáról

Bevezetés

1. A NYEU tagállamai egyetértenek annak szükségességében, hogy egy valódi európai biztonsági és védelmi identitást kell kialakítani, illetve hogy védelmi kérdésekben nagyobb európai szintű felelősséget kell vállalni. Ezen identitást egymást követő szakaszokban, fokozatosan kell kialakítani. A NYEU az Európai Unió fejlődésének szerves részét képezi, és fokozott mértékben járul hozzá az Atlanti Szövetségen belüli szolidaritáshoz. A NYEU tagállamai egyetértenek a NYEU szerepének erősítésében azzal a hosszú távú céllal, hogy az Európai Unióban egy közös védelmi politikát alakítsanak ki, amely idővel az Atlanti Szövetséggel összeegyeztethető közös védelemhez vezethet.

2. A NYEU-t az Európai Unió védelmi összetevőjeként, valamint az Atlanti Szövetség európai pillére megerősítésének eszközeként fejlesztik tovább. E célból a NYEU közös európai védelmi politikát határoz meg, és saját műveleti szerepének továbbfejlesztésével elősegíti annak konkrét végrehajtását.

A NYEU tagállamai tudomásul veszik az Európai Unióról szóló szerződés közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó J.4. cikkében foglaltakat, amelynek szövege a következő:

„(1) A közös kül- és biztonságpolitika magában foglalja az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdést, beleértve végső soron egy közös védelmi politika kialakítását, amely idővel közös védelemhez vezethet.

(2) Az Unió felkéri a Nyugat-európai Uniót (NYEU) — amely az Unió fejlődésének szerves része —, hogy dolgozza ki és hajtsa végre az Unió védelmi vonatkozású határozatait és fellépéseit. A Tanács a NYEU intézményeivel egyetértésben elfogadja a szükséges gyakorlati szabályokat.

(3) A J.3. cikkben meghatározott eljárások az e cikkben szabályozott védelmi vonatkozású kérdésekre nem vonatkoznak.

(4) Az Unió e cikk szerinti politikája nem érinti egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét, tiszteletben tartja egyes tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával.

(5) E cikk rendelkezései nem akadályozzák szorosabb együttműködés kialakítását két vagy több tagállam között kétoldalú szinten, a NYEU, illetve az Atlanti

Szövetség keretében, feltéve hogy az együttműködés nem sérti, illetve nem hátráltatja az e címben foglalt együttműködést.

(6) E szerződés célkitűzéseinek előmozdítása érdekében, továbbá a Brüsszeli Szerződés XII. cikkével összefüggésben az 1998-as dátumot figyelembe véve, e cikk rendelkezéseit az N. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint felül lehet vizsgálni a Tanács által 1996-ban az Európai Tanácshoz benyújtandó jelentés alapján, amely az addig megtett előrehaladás és a megszerzett tapasztalatok értékelését tartalmazza.”

A. *A NYEU kapcsolatai az Európai Unióval*

3. A cél az, hogy a NYEU-t fokozatosan az Európai Unió védelmi összetevőjévé építik fel. E célból a NYEU kész arra, hogy az Európai Unió felkérésére kidolgozza és végrehajtsa az Unió védelmi vonatkozású határozatait és fellépéseit.

E célból a NYEU az Európai Unióval való szoros munkakapcsolat kialakítása érdekében a következő intézkedéseket teszi:

- szükség szerint egyezteti az ülések időpontját és helyszínét, valamint összehangolja a munkamódszereket;
- szoros együttműködést alakít ki egyrésről a NYEU Tanácsa és Főtitkársága, másrésről az Unió Tanácsa és a Tanács Főtitkársága között;
- megfontolja az elnökségek sorrendjének és időtartamának összehangolását;
- megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy biztosítsa az Európai Községek Bizottságának rendszeres tájékoztatását és szükség szerint a NYEU tevékenységéről alkotott véleményének kikérését, a Bizottságnak az Európai Unióról szóló szerződésben meghatározott, a közös kül- és biztonságpolitikában betöltött szerepének megfelelően
- ösztönzi a NYEU Parlamenti Közgyűlése és az Európai Parlament közötti szorosabb együttműködést.

A NYEU Tanácsa az Európai Unió hatáskörrel rendelkező szerveivel egyetértésben elfogadja a szükséges gyakorlati szabályokat.

B. *A NYEU kapcsolatai az Atlanti Szövetséggel*

4. A cél az, hogy a NYEU-t az Atlanti Szövetség európai pillére megerősítésének eszközeként fejlesztik tovább. Ennek megfelelően a NYEU kész arra, hogy továbbfejlessze szoros munkakapcsolatát az Atlanti Szövetséggel és fokozza a NYEU-tagállamok szerepét, kötelezettségeit és hozzájárulásait a Szövetségben. Ez a kialakulóban lévő európai biztonsági és védelmi identitás és a Szövetség közötti szükséges átláthatóság és a kettő egymást kiegészítő jellege alapján valósul meg. A NYEU az Atlanti Szövetség által elfogadott álláspontokkal összhangban végzi tevékenységét.

- A NYEU-tagállamok erősítik tevékenységük összehangolását a Szövetséget érintő, fontos közös érdeket képviselő ügyekben azzal a céllal, hogy érvényesíteni tudják a NYEU-ban elfogadott együttes álláspontokat a Szövetség tanácskozásai során, amely tanácskozások továbbra is a Szövetség tagjai közötti konzultáció és a szövetséges hatalmaknak az Észak-atlanti szerződés keretében vállalt biztonsági és védelmi kötelezettségeit érintő politikákra vonatkozó megegyezések alapvető fórumai maradnak.
- Szükség esetén egyeztetik az ülések időpontját és helyszínét, valamint összehangolják a munkamódszereket.
- Szoros együttműködést alakítanak ki a NYEU és a NATO főtítkárságai között.

C. *A NYEU műveleti szerepe*

5. Megerősítik a NYEU műveleti szerepét a megfelelő feladatok, struktúrák és eszközök vizsgálata és meghatározása útján, ami elsősorban a következőkre terjed ki:

- NYEU tervezési sejt;
- a Szövetség tevékenységét kiegészítő szorosabb katonai együttműködés, elsősorban a logisztika, a szállítás, a képzés és a stratégiai felderítés terén;
- a NYEU vezérkari főnökeinek találkozói;
- a NYEU alá tartozó katonai egységek.

A továbbiakban egyéb javaslatokat is megvizsgálunk, így:

- megerősített együttműködést a fegyverkezés terén egy európai fegyverkezési ügynökség létrehozatala céljából;
- a NYEU-Intézet továbbfejlesztését Európai Biztonsági és Védelmi Akadémiává.

A NYEU műveleti szerepét erősítő intézkedések teljes mértékben összeegyeztethetőek lesznek a szövetségesek kollektív védelmét biztosító katonai rendelkezésekkel.

D. *Egyéb intézkedések*

6. A fent meghatározott intézkedések következményeképpen, továbbá a NYEU szerepének erősítése érdekében a NYEU Tanácsának és Főtítkárságának székhelye átkerül Brüsszelbe.

7. A NYEU Tanácsában úgy kell kialakítani a képviseletet, hogy a Tanács a módosított Brüsszeli Szerződés VIII. cikkével összhangban képes legyen funkciójának folyamatos gyakorlására. A tagállamok egy későbbiekben kidolgozandó, úgynevezett „kétkalapos” rendszert vehetnek igénybe, amely a Szövetségbe és az Európai Unióba delegált képviselőikből áll.

8. A NYEU tudomásul veszi, hogy az Európai Unióról szóló szerződés közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó J.4. cikke (6) bekezdésének megfelelően az Unió, az erre meghatározott eljárás szerint, e cikk rendelkezéseinek felülvizsgálatáról fog határozni az ott meghatározandó cél megvalósítása érdekében. A NYEU e rendelkezéseket 1996-ban újra megvizsgálja. Ez a felülvizsgálat figyelembe fogja venni az elért haladást és a megszerzett tapasztalatokat, továbbá ki fog terjedni a NYEU és az Atlanti Szövetség közötti kapcsolatokra.

II. Nyilatkozat Belgium, Németország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Portugália, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részéről, amelyek tagjai a Nyugat-európai Uniónak

„A NYEU tagállamai üdvözik az európai biztonsági és védelmi identitás kialakítását. Figyelembe véve a NYEU-nak mint az Európai Unió védelmi összetevőjének, illetve mint az Atlanti Szövetség európai pillére megerősítése eszközének a szerepét, elhatározták, hogy az európai stabilitás és biztonság érdekében a NYEU és az egyéb európai országok közötti kapcsolatokat új alapokra helyezik. Ebben a szellemben a következőt javasolják:

Felhívják azokat az államokat, amelyek tagjai az Európai Uniónak, hogy a módosított Brüsszeli Szerződés XI. cikkével összhangban megállapítandó feltételekkel csatlakozzanak a NYEU-hoz, illetve ha úgy óhajtják, legyenek megfigyelők. Egyidejűleg felhívják a NATO többi európai tagállamát, hogy legyenek társult tagjai a NYEU-nak oly módon, hogy lehetőségük legyen a NYEU tevékenységében teljes mértékben részt venni.

A NYEU tagállamai abból a feltételezésből indulnak ki, hogy a fenti javaslatokra vonatkozó szerződéseket és egyezményeket 1992. december 31-éig megkötik.”

NYILATKOZAT a menekültügyről

1. A Konferencia megállapodott abban, hogy a Tanács a bel- és igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezések K.1. és K.3. cikkében előírt folyamatok keretében kiemelten fogja kezelni a tagállamok menekültpolitikájára vonatkozó kérdéseket annak érdekében, hogy 1993 elejére együttes fellépést fogadhasson el ezek egyes vonatkozásainak összehangolásáról annak a munkaprogramnak, illetve ütemtervnek a fényében, amelyet az Európai Tanács 1991. június 28–29-ei luxemburgi ülésének felkérésére elkészített menekültügyi jelentés tartalmaz.

2. Ezzel összefüggésben a Tanács 1993 végéig egy jelentés alapján a K.9. cikk e kérdésekre való alkalmazásának lehetőségét is meg fogja vizsgálni.

NYILATKOZAT a rendőrségi együttműködésről

A Konferencia megerősíti a tagállamok között az Európai Tanács 1991. június 28–29-ei luxemburgi ülésén a német delegáció által benyújtott javaslatok alapját képező célkitűzésekkel kapcsolatban létrejött megállapodást.

Egyelőre a tagállamok megállapodnak abban, hogy kiemelt kérdésként tanulmányozzák a nekik benyújtott tervezeteket azon munkaprogram, illetve ütemterv alapján, amelyet a luxemburgi Európai Tanács felkérésére készített jelentésben fogadtak el, továbbá készek megfontolni gyakorlati szabályok elfogadását — egyebek mellett a német delegáció által javasolt területeken — az információ- és tapasztalatcserére vonatkozó következő feladatokkal kapcsolatosan:

- országos bűnüldöző és biztonsági szervek támogatása, különösen a nyomozási és felkutatási tevékenységek összehangolása terén;
- adatbázisok létrehozása;
- az információk központi elemzése és értékelése a helyzet áttekintése és a nyomozási módszerek meghatározása érdekében;
- országos megelőzési programok összegyűjtése és elemzése a tagállamoknak való továbbítás, illetve egész Európára kiterjedő megelőzési stratégiák kialakítása céljából;
- továbbképzéssel, kutatással, kriminalisztikai kérdésekkel és bűnügyi nyilvántartási szervezeti egységekkel kapcsolatos intézkedések.

A tagállamok megállapodnak abban, hogy legkésőbb az 1994-es év folyamán egy jelentés alapján megvizsgálják, hogy ki kell-e terjeszteni ezt az együttműködést.

NYILATKOZAT az EKB, illetve az EMI és az alkalmazottaik közötti jogvitákról

A Konferencia úgy ítéli megfelelőnek, hogy az ilyen fajtájú kereseteket az Európai Közösséget létrehozó szerződés 168a. cikkének megfelelően az Elsőfokú Bíróság tárgyalja. A Konferencia ezért felkéri az intézményeket, hogy irányadó szabályukat ennek megfelelően módosítsák.

Az Európai Unióról szóló szerződés Magas Szerződő Felei 1992. május 1-jén Guimarãesben (Portugália) a következő nyilatkozatot fogadták el:

AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS MAGAS SZERZŐDŐ FELEINEK NYILATKOZATA

Az Európai Unióról szóló, 1992. február 7-én Maastrichtban aláírt szerződés Magas Szerződő Felei,

miután tanulmányozták az említett Európai Unióról szóló szerződés 17. jegyzőkönyvének rendelkezéseit, amely ennek a szerződésnek és az Európai Közösséget létrehozó szerződéseknek a mellékletét képezi,

a következő jogi értelmezést adják:

Mindenkori szándékuk szerint a jegyzőkönyv nem korlátozza a tagállamok közötti utazás szabadságát illetve a tagállamokban törvényesen hozzáférhető szolgáltatásokra

vonatkozó információknak — az ír törvényhozás által a közösségi joggal összhangban esetlegesen megállapított feltételeknek megfelelő — megszerzését és rendelkezésre bocsátását Írországban.

Ugyanakkor a Magas Szerződő Felek ünnepélyesen kijelentik, hogy egy olyan jövőbeni írországi alkotmánymódosítás esetén, amely érinti Írország Alkotmánya 40.3.3. cikkének tárgyát, és amely nem ütközik a Magas Szerződő Felek előzőekben kifejtett szándékával, az Európai Unióról szóló szerződés hatálybalépését követően készek az említett jegyzőkönyvet Írország kérelmére oly módon módosítani, hogy alkalmazása kiterjedjen az alkotmánymódosításra.

Kelt Maastrichtban, az ezerkilencszázkilencvenkettedik év február havának hetedik napján.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Mark EYSKENS
Philippe MAYSTADT

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Uffe ELLEMANN-JENSEN
Anders FOGH RASMUSSEN

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Hans-Dietrich GENSCHER
Theodor WAIGEL

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Antoniosz SZAMARASZ
Efthümiosz KHRISZTODOULOU

Por Su Majestad el Rey de España

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ
Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Pour le Président de la République française

Roland DUMAS
Pierre BÉRÉGOVOY

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Bertie AHERN
Gerard COLLINS

Per il Presidente della Repubblica italiana

Gianni DE MICHELIS
Guido CARLI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Jacques F. POOS
Jean-Claude JUNCKER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van den BROEK
Willem KOK

Pelo Presidente da República Portuguesa

João de Deus PINHEIRO
Jorge BRAGA de MACEDO

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas HURD
Francis MAUDE
